

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

EVERNIGHT PUBLISHING®

HIS WILLING *Wife*

INTERNATIONAL BESTSELLING AUTHOR
SAM CRESCENT

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**EVERNIGHT PUBLISHING ® tarafından
Smashwords'de yayınlandı**

www.evernightpublishing.com

Telif Hakkı© 2024 Sam Crescent

ISBN: 978-0-3695-0523-1

Kapak Sanatçısı: Jay Aheer

Editör: Lisa Petrocelli

TÜM HAKLARI SAKLIDIR

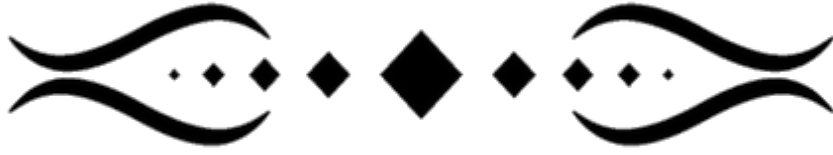
UYARI: Telif hakkı saklı olan bu eserin izinsiz çoğaltılması veya dağıtılması yasa dışıdır. İncelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, bu kitabın hiçbir bölümü yazılı izin alınmaksızın elektronik veya basılı olarak kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler ve yerler hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ONUN İSTEKLI KARISI

Sam Crescent

Telif Hakkı © 2024

Birinci Bölüm

Luca Winters cep telefonunda önünde beliren görüntüye baktı. Bu ne üst düzey bir televizyon programı ne de porno filmi. Oynayan video karısına aitti.

Karısı.

Bu iki kelimenin dilden dökülmesi hâlâ imkânsızdı ama döküldü. Asla bir karısı olmasını istememişti ama Goodwin İmparatorluğu'nu ele geçirme fırsatını yakaladığında Tillie Goodwin'i de bu anlaşılmaya dahil etmeye karar vermişti. En küçük kızı, onu tamamen şaşırtmıştı. Goodwin İmparatorluğu'nun başı neredeyse beş yıldır dertteydi. Neredeyse iflas ilan edene kadar kademeli düşüşü izlemişti. Luca'nın gözü, şirketin batışından çok daha uzun bir süredir şirketteydi. Saldırmak için doğru fırsatı bekledi. Üç ay boyunca avukatlarıyla ve onların avukatlarıyla toplantılar yapmış, şirketi en iyi nasıl kendisinin yapabileceği konusunda pazarlık yapmaya çalışmıştı.

Babası, erkek kardeşi ve hatta amcasıyla birlikte çalıştıktan sonra anlaşmayı tamamlamak üzereydi ki imza gününden hemen önce bir ziyaretçi geldi. Tillie ofisine gelmişti. Yıllar boyunca genç kadının fotoğraflarını görmüştü ama çoğu bulanıktı. Halkın gözünden uzak durmaya çalışmıştı ve ağabeyi kendisini bir çapkın olarak gördüğü için medya onun saçmalıklarını ekmek gibi yemişti.

Tillie'ye gelince, sakın bir hayat yaşıyordu ve çoğunlukla perde arkasında ne yaptığına dair bir fikri yoktu ama ona yalvararak gelmişti. Beklediği gibi kendisi için ya da daha fazla para istemek için değil. Hayır, ondan satın aldığı şirketle ne yaptığını düşünmesini istemişti.

İlk başta, sonunda Goodwin'in kızıyla tanıştığı için şok olmuştu. Kendisi ya da ailesi için değil de işçiler için yalvarması, ona işçileri önemsedığını göstermişti.

"Ne yaptığınızı araştırdım ve biliyorum ki... şirketleri parçalamayı, istemediklerinizi sökmeyi, para tüketenleri atmayı seviyorsunuz, ancak bunların hiçbirinin sonuçsuz kalmayacağını size hatırlatmak istiyorum. Goodwin için harika bir iş çıkaran çalışkan insanlar var ve bu şekilde muamele görmeyi hak ediyorlar. Tek istediğim, hayır, tek yalvardığım, önce onların geçim kaynaklarını düşünmeniz."

Birini böyle görmeyeli uzun zaman olmuştu. başkalarına karşı düşünceli. Tillie beklediği gibi biri değildi. Pek çok varis tanımişti ve çoğundan etkilenmemişti. Tillie onlar gibi bencil değildi.

Kadın ona kibarca sormuş, sonra da davayı savunmuştu ve adam tartışmanın içinde o kadar kaybolmuştu ki hiçbir şey söylememişti.

Yapabileceği başka bir şey olmadığını anladığında ayağa kalktı, gitmeye hazırdı ve sonra işler ilginçleşti.

"Söyleyin bana Bayan Goodwin, işçileriniz için ne kadar ileri gitmeye hazırsınız?" diye sordu.

"Anladığımdan emin değilim."

"Çok basit, gerçekten. Babanın imparatorluğunu çok fazla değişiklik yapmadan korumayı düşünmemi i s t i y o r s a n , karşılığında bir şeye ihtiyacım olacak."

"Ne istiyorsun?"

"Benim olmaya ne dersin?"

"Ne?"

"Benimle evlenin, bana itaat edin, bana hizmet edin ve ben de işini kaybeden tek bir iyi işçi kalmamasını sağlayayım. Kötü ya da tembel işçileri tutmayacağım ama düzgün, çalışkan insanlar kalabilir. Diğerlerini işten ç ı k a r a c a ğ ı m a m a karşılığında yüzde yüz seni alacağım."

Bu buluşma üç ay önce gerçekleşmişti. İki hafta önce evlenmişlerdi ve düğün gecelerinde Tillie ona bir sürpriz daha yapmıştı; bakireydi. Ailesi, yaklaşan evliliklerinin ani duyurusu karşısında biraz şaşkınlığa uğramış olsa da çok heyecanlanmıştı.

İlişkideki bu ani değişim beraberinde birkaç sorunu da getirmişti. Bunlardan ilki, müzakerelerin taktik değiştirmek zorunda olmasıydı. Goodwin imparatorluğunun sahibi oydu ama babası ve erkek kardeşi hâlâ pozisyonlarını koruyorlardı. Herhangi bir karar almak yerine ona danışıyorlar ve son kararları o veriyordu. Şimdiye kadar işe yaramıştı ama sadece üç ay olmuştu ve bazı değişikliklerin kabul edilmesi biraz zaman alıyordu. Babasının ya da ağabeyinin mutlu olup olmadığından emin değildi ama amcasının mutlu olmadığını biliyordu.

Luca, amcanın işletmedeki alanının kazandığından daha hızlı para tükettiğini keşfetmişti ve bunun onun teknolojik yaklaşımıyla bir ilgisi vardı. Uzun tartışmalardan ve birçok sunumdan sonra, bütçesinin kaldırılması, personelin başka bir yere yerleştirilmesi ve amcanın işten çıkarılması kararlaştırılmıştı. Luca'nın görebildiği kadarıyla amca şu ana kadar tek personel kaybıydı ve tüm şirketin sorunlarının en büyük sebebiydi.

Diğer küçük sorunu ise oldukça kafa karıştırıcı olan karısıydı. Aslında Tillie kafa karıştırıcı değildi. O aynı Tillie'ydi, sadece artık ona aitti ve bir eşle ne yapacağını bilmiyordu. Bakire olduğunu öğrendikten sonra mesafesini korumuştı.

Onu sadece evinin etrafına yerleştirdiği güvenlik kameralarından görmesine izin veriyordu.

Tillie bir kez daha mutfaktaydı. Saat geç olmuştu, yediyi biraz geçiyordu ama oradaydı, saçlarını geriye atmış, önlüğünü takmış, bir şeyler pişiriyor ya da fırınlıyordu. Ağabeyi ve babasından edindiği bilgilere göre Tillie bir ev kadınıydı. İlgi odağı olmayı ya da kameraları sevmezdi. Basınla oldukça korkutucu bir etkileşimi vardı ve

O gün onlardan uzak durmuştu. Korkusuna neyin sebep olduğunu tam olarak bilmiyordu ama genç bir insan için -ki o zamanlar genç bir kızdı- bunun oldukça korkutucu olabileceğini tahmin edebiliyordu.

Luca onu anlamıyordu. Onu neyin harekete geçirdiği hakkında en ufak bir fikri yoktu ve yirmi beş yaşında bir kadın nasıl olur da hâlâ bakire kalabilirdi? Düğün geceleri tam bir felaket olmuştu ve Luca ona biraz zaman tanımış, kendisiyle evli olma fikrine alışmasına izin vermişti.

Mesafesini korumuştur ama ihtiyaçları yeniden alevlenmeye başlamıştı. Tillie'yi gördüğü andan itibaren ona karşı inkâr edemeyeceği bir çekim hissetmişti. Kamera açısı tamamen yanlıştı ama o tezgâhın arkasında arzuladığı bir vücut olduğunu biliyordu. Güzel, büyük meme uçları olan dolgun, olgun göğüsler ve bir avuçtan daha fazlasıydılar; biliyordu çünkü ağırlıklarını kendisi test etmişti. Geniş kalçalara, dolgun uyluklara ve kıvrımlı bir popoya doğru genişleyen küçük bir beli vardı. Elinin sürekli dokunması için tasarlanmış bir kalça. Uzun kahverengi saçlarını dağınık bir topuzla geriye toplamıştı. Önlüğün arkasında, onun sahip olduğunu bildiği birçok beyaz V yakalı gömlekten birini gördü.

Tillie her şeyi giyerdi. Onu kotlar, pantolonlar, eşofmanlar, etekler, elbiseler içinde görmüştü ve o da aynı şeyleri giymekte bir sakınca görmüyordu. Yine karısını anlamıyordu.

Elini yüzünde gezdirirken, ona bir evlilik sözleşmesi teklif ettiğinde acımasız olmak istemişti, ama onun yerine anlaşmayı kabul etmişti ve şimdi bunu uygulamaktan başka seçeneği yoktu. Babasının şirketinde kurtarılabilecek çok şey vardı.

Luca onun kurabiye hamuru gibi görünen hamurları fırın tepsilerine yığmasını izledi.

Bu kadın ona ne yapmıştı böyle? Hayatında daha önce hiçbir kadına bu kadar takıntılı olmamıştı. Onlar bir amaç için bir araçtı ve yine de buradaydı.

hiçbir iş yapmıyor, onun yerine evlenirken kurdurduğu güvenlik kameralarından bir kadını izliyordu.

Çikolata parçacıklı kurabiyelerin kokusu Tillie'yi rahatlatmakta asla başarısız olmazdı. Kurabiyeleri hazırlama, yapma ve sonra da pişirme süreci onu öyle derin bir sıcaklıkla dolduruyordu ki, sanki yeniden büyükannesinin mutfağına dönmüş gibiydi.

Aile işiyle daha çok ilgilenen kardeşi Andrew'un aksine Tillie büyükannesine yönelmişti. Tillie'nin asla katılmak istemediği güzellik yarışmasına katılmak isteyen annesine yakın değildi. Tillie'nin gitmesini engellemek için büyükannesi ve büyükbabası ile babasının annesinin önüne geçmesi gerekmişti.

Yine de bunun annesiyle sorun yaratacağını bilmeliydi ve o zamandan beri hiç yakın olmadılar. Düğün gününde bile. Annesi ne kadar gurur duyduğunu söylemiş, gülümsemiş, tezahürat yapmış ve şefkatli bir anne gibi görünmüştü ama Tillie bunun rol olduğunu biliyordu. Tek dileği büyükannesinin de orada olmasıydı.

Baba tarafından büyükannesi ona birçok kez Goodwin ailesinde hoş karşılanmadığını söylemişti. Sıfırdan gelmiş, yağlı bir lokantada çalışıyordu, ailenin Tillie'nin büyükbabası için istediği sofistike kadın değildi. Büyükannesine göre, bir gece tesadüfen söz konusu lokantaya girmiş ve onu görmüş, gerisi de tarih olmuş. Başka kimsesi olmayacaktı ve Goodwin ailesi bunu kabul etmek zorunda kaldı, bu yüzden hayatının aşkıyla evlendi ve görücü usulü bir evliliğe izin vermedi.

Tillie'nin şimdiye kadar duyduğu en romantik hikayeydi ve bunu görmüştü. Büyükannesi ve büyükbabası arasındaki sevgi geç yaşlarında bile hissedilirdi. Kendisi de biliyordu ki

Anne ve babası birbirini seviyordu ama kavgalar da oluyordu ve bu, büyükanne ve büyükbabasının sahip olduğu türden bir bağıllık değildi.

Her iki durumda da Tillie ikisini de özliyordu. Büyükannesi iki yıl önce kanserden vefat etmişti ve büyükbabası da üç hafta sonra, ortada hiçbir neden yokken ölmüştü ama Tillie bunun kırık bir kalp yüzünden olduğunu biliyordu. Hayatının aşkını ve yaşama arzusunu kaybetmişti ve ona katılmak istiyordu.

Tillie'nin gözleri yaşlarla doldu ve hızla yanaklarını silip derin nefesler aldı. Büyükannesinin meşhur kurabiyelerini pişirirken gözyaşı dökülemezdi. Büyükannesiyle yakın olduğu için, neredeyse onun tarafından yetiştirilmişti. Anne ve babası ilgi odağı olmayı severken Tillie gölgeleri tercih etmişti, bu yüzden yemek yapma ve ev kadını olma sevgisi de dahil olmak üzere her şeyi büyükannesinin dizinin dibinde öğrenmişti. Büyükannesi sık sık, ofiste ya da işte yardımcı olamasa da, kocasının dönebileceği güvenli bir sığınak sağladığını söylerdi.

Büyükannesi güzel bir ev tutmayı çok severdi. Tillie babasının da ailesiyle birlikte büyümeyi sevdiğini biliyordu ve ne zaman akşam yemeği için oraya gitme vakti gelse heyecanlanırdı. Tillie ise büyükanne ve büyükbabasının evinde olmayı çok seviyordu ve onlar vefat edince büyükanne ve büyükbabasının evinin satılması gerekti. O noktada iş çoktan batmaya başlamıştı, bu yüzden artan borcu ödemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Artık sahip olduğu tek şey anıları, birkaç ıvır zıvır, fotoğraf albümleri ve büyükannesinin yemek tarifi kitaplarıydı. Bunlar artık onun değerli eşyalarıydı ve Tillie onlara değer veriyordu. Tek sorunu kendi evliliği idi. Luca'yı henüz bir daha görmemişti ve düğün gecesinden beri onu ne görmüş ne de konuşmuştu ki bu oldukça saçmaydı, çünkü onun çoğu zaman evde olduğunu biliyordu.

Evet, çalışmak için dışarı çıkıyordu ama şimdi olduğu gibi, onun ofisinde çalıştığının farkındaydı. Bu sanki

Aynı evde yaşayan insanlardan saklanmak onun için yeni bir şeydi; büyürken bunu pek çok kez yapmıştı, özellikle de annesini yarışma yüzünden üzdüğünde.

Yine de bu farklıydı çünkü adamın ondan kaçtığına dair korkunç bir his vardı içinde. Ondan kaçmıyordu. Evet, düğün geceleri büyük bir S ile berbattı ama ne olmuş yani. Pek çok kadının ilk gecesinin berbat olduğunu hayal ediyordu. Başka kadınların kocalarının "bakire" kelimesini ayıp ve saldırgan bir kelime gibi kullanıp kullanmayacağını bilmiyordu.

Kafasını kendi kafa karıştırıcı düşüncelerinden silkeleyerek fırına doğru yürüdü, kapağını açtı ve Cennet'i içine çekti. Etrafında patlayan hislerin saldırısını tarif etmenin tek yolu buydu. Sadece koku alma duyusu bile bu kurabiyelerin muhteşem olacağını gösteriyordu. Onu bekleyen bir bardak süt vardı bile.

Tillie bir tepsiyi çıkardı, sonra diğerini fırına geri koydu ve biraz okşadı. Birkaç dakika bekledikten sonra her bir kurabiyeyi soğutma rafına boşaltmaya başladı. Bunu yaparken büyükannesi gibi kendi kendine mırıldandı.

Birkaç dakika geçtikten sonra daha fazla bekleyemedi ve eline tek bir kurabiye ve bir bardak süt alarak oturdu ve bir tat testi yaptı. Bir ısırık aldı ve kendini kaybetti. Tatlıydılar ama çok tatlı değillerdi, çikolataları da çok baskın değildi. Çok güzellerdi. İçini çekti, sonra bacak bacak üstüne attı ve son tepsiyle ilgilenmeden önce tüm kurabiyeyi ve sütü bitirdi.

Gece pişirmek en iyisiydi çünkü suç mahallinden ayrılmasına gerek kalmıyordu. Neredeyse son dakikada derin yağda kızartmak kadar iyiydi. Kimin yemek masasına ihtiyacı vardı ki?

"Bir şeyi bölüyor muyum?"

Adamın sesi kadının olduğu yerde donup kalmasına neden oldu. İlk başta bunu beklemiyordu. Adamın derin, gırtlaktan gelen bir sesi vardı ve Tillie bu sesi duymanın verdiği zevki inkâr edemiyordu.

Bütün kurabiyeler fırından çıktıktan sonra omuzlarını dikleştirmek için kendini zorladı ve sonunda ona doğru döndü.

Luca kollarını kavuşturmuş, kapının pervazına yaslanmıştı. Mutfığa adımını atmamış olmasına rağmen, çok daha iri gövdesi ve tamamen kaslarıyla mekânı küçük göstermeyi bir şekilde başarmıştı.

Düğün gecesinde, tanımadığı birkaç kadının kendisi hakkında bazı kötü yorumlar fısıldadığını duymuştu. Onun için "yeterince kadın" olmadığı gibi şeyler. Görünüşe göre Luca yatakta bir şeytandı ve hiçbir kadın milyarder canavarı evcilleştirememişti ya da buna benzer bir şey.

Tillie ondan korkmuyordu, bu da onun için yine garipti. Yabancılarla arası hiç iyi olmamıştı ve bir bakıma Luca da onun için tam olarak böyleydi.

Ailesi sayesinde onun adını duymuştu. Milyarder işadamı, modası geçiyormuş gibi şirketleri satın alıyor, onları yok ediyor ve sadece kârlı gördüklerini elinde tutuyordu.

Ona zalim gibi gelmişti, ama ondan böyle bir his almamıştı. Sadece işle ilgiliydi. Bu yine kafasını karıştırmıştı, çünkü hiçbir zaman hayatın birbiri ardına verilecek iş kararlarından ibaret olduğunu düşünen bir kadın olmamıştı.

Tillie ona ters ters bakmak yerine gülümsemeyi tercih etti. "Hayır, hiçbir şeyi bölmüyorsun. Aslında, sen Tam zamanında." Koşarak buzdolabına gitti, soğuk sütü aldı, ona bir bardak doldurdu ve peçetenin arasına bir kurabiye koydu. "Gel, ye."

Luca ilk başta kıpırdamadı. Dünyaya karşı takındığı dik bakışlar yerli yerinde duruyordu ve ona zerre kadar güvenmediği açıktı.

Kadın bekledi ve sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından adam nihayet mutfığa girip ona yaklaştı.

"Bu nedir?" diye sordu.

"Bu bir kurabiye. Büyükannemin en sevdiği ve tabii ki yanında içilmesini tavsiye ettiği bir içecek.

bir bardak süt."

Kurabiyeyi ondan aldı ve Tillie kendini ona yakın durmaya zorladı. Ona korktuğu izlenimini vermek istemiyordu. Yine de korkmuyordu ama tanımadığı insanlara bu kadar yakın olmak onu biraz tedirgin ediyordu.

Bu adam benim kocam. Bir yabancı değil.

Bunu ne kadar sık söylediğinin bir önemi yoktu, hissettiklerini değiştirmeyecekti. Sadece zaman buna yardımcı olabilirdi.

Luca bir ısırık aldı ve kadın onun yüzündeki ince değişiklikleri izledi. Kurabiyeden memnundu. Gözlerinde hafif bir genişleme vardı, şok olmuştu ve birkaç saniye boyunca, Luca dilinde patlayan tatları hayal ederken çiğneme zahmetine bile girmede.

Tillie gülümsedi. "Bir şey değil."

İkinci Bölüm

Luca'nın hayatı b o y u n c a yediği en iyi kurabiyeydi ve yıllar boyunca dünya çapında övgüler alan bazı pastanelere gitmişti. Onlar bu kadar iyi değildi.

Mutfakta kalmamıştı. Her lokmanın ve sütün tadını çıkarmak için ofisine döndü.

Tillie Goodwin de kimdi?

Hayır, Tillie Goodwin değil, Tillie Winters.

Birkaç gün sonra, başka bir iş toplantısından sonra eve döndüğünde karşılaştığı şey onu şaşırttı. Önce etrafta kimse yoktu ama onu karşılayan sessizlik değildi. Yüksek sesli bir müzik çalıyordu ve şarkıyı tanımıyordu ama aniden karısının sesini duydu ve sesi takip etti.

Tillie'yi oturma odasında buldu, kanepenin arkasında duruyordu, gözleri kapalıydı, televizyonun kumandasını tutuyordu ve sanki müzik klbindeki kişiymiş gibi şarkı söylüyordu. Sadece şarkı söylemekle kalmıyor, kalçalarını bir o yana bir bu yana sallayışını ve kışını sallamasını da izliyordu.

Kadının kışının titrediğini görür görmez çantasını önüne bıraktı ve siki sarkık halden dikkat kesilmeye başladı. Dar bir atletle birlikte tüm bacaklarını gösteren bir çift şort giymişti. Bir kez döndüğünde onu önden gördü ve göğüsleri açıklığa doğru bastırılmıştı ve harika bir göğüs dekoltesi görüntüsü veriyordu. Tek sorun, kızın onu görmesi ve hemen durmasıydı.

"Luca," dedi. "Eve döneceğinden haberim yoktu. Bilseydim... hazırlanırdım." Koşarak köşedeki müzik setine gitti ve bir anda ev sessizliğe gömüldü. Bu o kadar beklenmedik bir şeydi ki, sessizlik aniden sağır edici bir hal alırken birkaç saniye boyunca sadece ona baktı.

"Neden durdun?" diye sordu.

Dudağını dişledi ve sonra kaşlarını çattı. "Tüm bu gürültüyü duymak istemediğine eminim." Saçlarının bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ee, günün nasıl geçti?"

Luca birkaç dakika boyunca ona baktı. Onun gergin olmasını istemiyordu.

Ona cevap vermeyi reddetti ve sonra hareket ederek sandalyesine oturdu ve onu izledi. "Müziği aç ve benim için dans et."

"Affedersiniz?"

Evrak çantasını yere bıraktı ve karısına baktı. "Beni duydun." Kendini tekrarlamak gibi bir alışkanlığı yoktu.

"Ben profesyonel bir dansçı değilim, hayatımda hiç kimse için soyunmadım."

Kızın yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördü ve bunu izlemeyi çok sevimli buldu.

"Senden soyunmanı istemiyorum. Benim için dans et. Bunu görmek isterim."

Ağzını açtı, kapattı ve sonra başını salladı. Teybe basarken elinin titrediğini gördü ve birkaç saniye sonra müzik çalmaya başladı.

Luca kadının ona sırtını dönmesini ve CD kutusunu kaldırmasını izledi. Çalmak istediği şarkı olduğunu tahmin ettiği bir şeye dokundu ve sonra müzik setindeki bir düğmeye birkaç kez bastı. Birkaç dakika sonra müzik açıldı ve yumuşak bir rock şarkısı çalmaya başladı. Bu şarkıyı birçok kez duymuştu ve Tillie'nin kolları yavaşça havaya kalktı ve ellerinin kenetlendiğini gördü.

Onu sinirlendirdi.

Yine de müzik, duyularına karşı davul çalıyor gibiydi. Kolları başının üzerinde, dizlerinden biri yana doğru eğilmiş, öyle... büyüleyici görünüyordu ki. Ayak bileklerinde biten bir çift beyaz çorap giymişti.

Hareketleri yavaştı ama şarkıya uyuyor gibiydi. Ne kadar şehvetli görüldüğünün farkında mıydı acaba? Kız hareket etmeye başlayana kadar gözlerinin kapalı olduğunu gördü.

Çok ileri gitmiyordu ve hayır, profesyonel bir dansçı değildi, ama dans etmeyi sevdiğine para yatırırdı. Hareketleri kendisine aitti ve ne isterse onu yapıyordu. Kural yoktu, kalçalarını sallıyor, kışını sallıyor, etrafında dönüyor ve sonra ona bakıyordu.

Ne olduğunu bilmiyordu ama sanki aniden kurallar ya da sınırlar tarafından kontrol edilmiyorlardı. Aralarındaki mesafenin hiçbir anlamı yoktu. Odadaki tek iki kişi onlardı ve sanki sihirli bir şekilde onu daha da yakınlaştırmıştı.

Tillie'ye dokunma mesafesine geldiği anda Luca geri çekilmedi, bir kolunu Tillie'nin beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Tillie ona karşı koymadı. Bakışları genişti ama Luca'dan uzaklaşmak için mücadele etmedi ve Luca bir an için sadece onun güzel kahverengi gözlerine bakabildi. Çok etkileyiciydiler.

"Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordu.

"Hayır," dedi adam.

Dudaklarını yaladı ve bu basit eylemi bu kadar erotik göstermeyi nasıl başardığını bilmiyordu. Bu kadın ona dokunmadan önce lanet bir bakireydi ve şimdi masum bir baştan çıkarıcı gibi görünüyordu. Kazanmasına imkân yoktu. Aleti kaya gibi sertleşmişti ve onu kontrol etmenin hiçbir yolu yoktu.

Bir kadın söz konusu olduğunda hiç bu kadar zayıf olmamıştı ama Tillie'nin bambaşka bir çekiciliği vardı. Başka hiçbir erkek ona dokunmamıştı. Geçmişte kadının bakire olup olmaması umurunda olmamıştı. Bunun bir önemi yoktu. Bir kadının arkadaşlığından zevk alan bir adam olmuştu ve bunu hiçbir şey değiştiremezdi.

Yine de şimdi, Tillie'nin gözlerine bakarken, ona sadece kendisinin dokunduğunu bildiği için, ilkel bir şeyin onu ele geçirdiğini hissetti.

Elinde değildi. Ona olan ihtiyacı çok güçlüydü.

Luca buna karşı koymaya çalıştı ama Tillie ona aitti. O onun karısıydı ve bu şekilde kalmaya niyetliydi. İşte

ne bir çıkış ne de bir bitiş tarihi vardı. Ömür boyu evliydiler. "Bana durmamı söyle," dedi.

"Neden?" Tillie sordu.

Kaşlarını çattı.

"Durmak istiyor musun?" diye sordu.

"Bana ne yapıyorsun?" diye sordu onun yerine.

Tillie gülümsedi. "Hiçbir fikrim yok."

Ve bunun gerçek olduğunu biliyordu.

Yanağını kavrayarak teninin pürüzsüz yumuşaklığını hissetti ve sonra dayanamayarak başparmağını dudaklarında gezdirdi. Dolgundular ve ondan herhangi bir talimat almadan dilini başparmağının üzerinde gezdirdi ve kendini ateşe verilmiş gibi hissetti, ama çok iyi bir şekilde.

O dudaklara sahip olmak istiyordu ama Luca daha önce hayatında hiç hissetmediği bir şey hissetti -kontrol kaybı- ve bu kabul edilemezdi. Hiç kimse onun kontrolünü bu şekilde kaybetmesine izin vermemiştii ve vermeyecekti de.

Tek kelime etmeden onu kucağından itti, ayağa kalktı ve gözlerindeki üzgün bakışı görmezden geldi. Şu anda buna cevap veremezdi.

Birkaç Gün Sonra

Tillie kapıyı açtığında kardeşi David'i karşısında buldu. Onu en son gördüğünden bu yana çok uzun zaman geçmişti ve hemen sarılmak için onu kendine çekti.

"David," dedi. "Seni görmek çok güzel."

"Ben de seni gördüğüme sevindim kardeşim." Adam onu sıkıca kavradı ve Tillie geri çekildi.

"Nerede benim terbiyem, içeri gel, içeri gel." David'e her zaman yakın olmuştu. Babalarıyla güzellik yarışmaları hakkında konuşmayı o önermişti ve bu en iyisiydi.

Tavsiye. Evet, bu annesiyle sorun yaşamasına neden olmuştu ama bunu halledebilirdi. "Bir sorunum olduğundan değil, ama burada ne yapıyorsun?" diye sordu, onu mutfağa götürürken.

"Seni ziyaret etmek için bir nedene mi ihtiyacım var?"

"Hayır, tabii ki hayır. Sanırım birkaç hafta oldu ve ben de özel durumun ne olduğunu merak ettim."

David kıkırdadı. "Beni her zaman suçlu hissettirmenin bir yolunu bulmuşsundur. Özel bir durum yok. Dürüst olmak gerekirse, gelip seni görmek için biraz boş vaktim vardı. İşler çok yoğundu ve biliyorsun tüm bu devralma işleri yüzünden en üst düzeyde olmam gerekiyordu. Ed Amca'ya ne olduğunu duydun mu?"

Başını salladı. "Evet, ama şirketin gidişatını değiştirecek her şeyin onun kontrolünde olduğunu söylediğini sanıyordum." Birkaç yıl önce David ona kesinlikle her şeyi anlatmıştı ama ne yazık ki iş konuşmayı pek beceremediği için söylediklerinin çoğu aklına yatmamıştı.

Kardeşi iç çekti. "Evet, babam ve ben onun da öyle olacağını düşünmüştük ama meğer şirketi dibe çekişmiş. Luca onu kovduğunda, babam ve ben Ed Amca'nın şirket için yaptığı her şeyi ve oynadığı hayati rolü anlattık."

"Luca dinlemedi mi?" Tillie sordu.

David derin bir nefes aldı. "Luca bize Ed Amca'nın tam olarak ne yaptığını gösterdi. Her şeyden önce, sağlam bir fikri yoktu. Sahip olduğu şeyler diğer şirketlerin başarılarına dayanan yarım yamalak düşüncelerdi. Ucuz taklitler gibi düşünün, eğer mantıklı geliyorsa." Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Kimse ucuz ve çalışmayan bir teknolojiye para vermezdi. Çoğu zaman, çalıştıramayan adamları kovdu ve sonra fonları kendi kişisel banka hesaplarına aktardığını keşfettik. Ed Amca bizden çalışıyordu ve bu yüzden yıllardır şirketle mücadele ediyorduk, ancak hiçbir zaman

çözdü. Ed Amca bunu bizden sakladı ama devralma ve Luca'nın bu kadar titiz olması sayesinde bunu fark edebildi ve bugün buradayız."

"Vay canına," dedi Tillie. Tam bir şok içindeydi. Her ne kadar bu işin bir parçası olmasa da, Ed Amca geldiğinde herkesin heyecanlandığını biliyordu. "Yani bütün sorunlar Ed Amca'dan mı kaynaklanıyordu?"

"Sadece o değil. Hepimizi mahvedecek ana katalizör oydu ve sanırım o da bunu biliyordu. Luca etraftayken bunun olacağını sanmıyorum. Adam tam bir makine. Sanki görme yeteneği varmış gibi. Her zaman bir sonraki hamlenin ne olacağını biliyor gibi görünüyor. Onu izlemek inanılmaz."

Tillie gülümsedi. Kardeşinin mutlu olmasından memnundu. "Peki, bana evlilik hayatının nasıl olduğunu anlatacak mısın?"

Seni tedavi ediyor mu?"

diye sordu. "İyi... iyi."

David kaşlarını çattı. "Sadece iyi mi?"

Konuyu değiştirmeyi umarak, "Bana neler yaptığını anlat," dedi.

Başını iki yana salladı. "Hayır, *iyi* hakkında konuşalım. Bu evliliğin beklenmedik olduğunu ve dürüst olmak gerekirse büyük bir şok yarattığını biliyorum ama düğün gününde mutlu görünüyordun."

"Ben... Yani, hadi ama, kim düğün gününde heyecanlanmaz ki? Çok güzel bir gündü."

"Bir yabancıyla evleniyordun, Tillie. Başka bir şeymiş gibi davranmaya çalışma."

İtiraz etmek üzere ağzını açtı ama sonra kapattı ve dudaklarını birbirine bastırdı.

"Hadi, konuş benimle. Evlilik hayatının kolay olduğunu sanmıyorum."

Tillie oturma odasına göz gezdirdi. Luca'nın harika bir evi vardı. "Luca'nın evinde olmanın

evli."

David gözlerini devirdi. "Neden bir *ama* varmış gibi hissediyorum Geliyor musun?"

"Yok, Luca... iyiydi." David arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

Tillie aniden nefesini tuttu ve sonra dikkatinin dağılmasından memnun oldu. "Kahretsin, ne kadar kaba olabilirim ki? Sana bir içki bile teklif etmedim. Bunu düzeltmememe izin ver." Ayağa kalktı ve kaçtığı için memnun oldu. Ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu çılgınlıktı.

Aslında değildi, çünkü gerçek şu ki, Luca'yla ilişkisini en iyi nasıl tanımlayacağını bilmiyordu. Gergin ya da rahatsız değillerdi. Sadece aynı evde yaşıyorlardı. Onun yatağını paylaşmıyordu. Birlikte çok fazla zaman geçirmiyorlardı. Evli ve bir kez seks yapmış iki yabancıydılar. Hepsi bu kadardı.

Tabii bir de geçen gün onun için dans etmesini istediği ve bir anı paylaştıkları an vardı - onun için oldukça kafa karıştırıcı bir an, ama yine de küçük bir an.

David onun birkaç dakika huzur bulmasına izin vermedi. "Yanlış bir şey mi yaptı?" David onu mutfığa kadar takip ederek sordu.

"Hayır, tabii ki değil. Luca gayet iyiydi."

Çaydanlığı aldı ve suyla doldurdu.

"Lanet olsun Tillie, bu adam kız kardeşime ne yaptı diye düşünmekten aklımı kaçırmak üzereyim."

Çaydanlığı ocağa koydu ve sonra ona ters ters baktı. "O bana hiçbir şey yapmadı, tamam mı? Hiçbir şey yapmadı. Biz ... hiçbir şeyiz." Omuz silkti.

David birkaç dakika ona baktı ve sonra kaşlarını çattı. "Hiçbir şey mi?"

Başını salladı ve ellerini havaya kaldırdı. "Birlikte var olsak da olur, çünkü ortak hiçbir şeyimiz yok. Konuşmuyoruz ya da yemek paylaşmıyoruz. Biz

dedelerimiz gibi değiliz. Biz tam tersiyiz."

"Tillie, bir erkek bulup büyükannen ve büyükbaban gibi bir bağ kurmak istediğini biliyorum ama onların sahip olduğu şey çok nadirdi."

"Bunu biliyorum. Bunu bildiğimi biliyorsun, ama ben... hatırladığım kadarıyla, ben... ugh, her zaman istediğim şey buydu ve bunun delilik olduğunu biliyorum." İç çekti. "Unut gitsin. Sadece aptallık ediyorum."

"Büyükannelerimiz ve büyükbabalarımız bir aşk evliliği yaptı, Tillie. Sen ve Luca... bu bir iş anlaşmasıydı."

"Biliyorum. Ben de oradaydım."

Şirketi bir arada tutabilmek için Tillie'nin Luca ile evlenmesi gerekiyordu. Bu bir sözleşmeyle belirlenmiş, imzalanmış, mühürlenmiş ve evlenilmişti. Hiç romantik değildi.

"Ne istiyorsun?" David sordu.

Tillie fincanları tezgâhın üzerine bıraktı ve dönüp kardeşine baktı. "Ne istediğimin ne önemi var?"

"Çünkü bu önemli. Onunla evlisin ve son kontrol ettiğimde, bu anlaşmanın son kullanma tarihi yoktu. Ömür boyu bu işin içindesiniz ya da ikiniz de boşanmayı kabul etmediğiniz sürece."

"Sonsuza kadar böyle olmasını istemiyorum." Kardeşine itiraf etmeyecekti ama tutku, aşk, seks istiyordu, kocasıyla birlikte ikisinin de zevk alabileceği bir maceraya atılmak istiyordu.

"O zaman sanırım anlamam gereken şey, Tillie, ikinizi de bu durumdan kurtaracak kişinin sen olman gerektiği."

Tillie bir nefes verdi ve başını salladı. "Bunu nasıl yapacağıma dair en ufak bir fikrim yok. Demek istediğim, bu Luca Winters, multimilyarder, benim ligimin tamamen dışında bir adam ve en başta benimle evlenmek istemesi delilikti."

"O halde Luca'nın tam olarak bunu yaptığını anlamanız gerekiyor," dedi David.

"Ne?"

"Seninle evlendi. Senden istediği buydu ama yine de mankenler, aktrisler ve bir kadınla çıktığını biliyoruz."

bir yığın güzel kadın."

Gözlerini devirdi. "Teşekkürler David. İçimi güvenle dolduruyorsun."

"Öyle olmalı, çünkü tüm o kadınlar arasında hiçbiri onun ilgisini birkaç randevudan daha uzun süre çekemedi. Hâlâ seninle evli ve parmağında bir yüzük var. Başka hiçbir kadın dikkatini çekmedi. Seni aldatmıyor çünkü böyle bir saçmalık haberlere konu olurdu."

Alt dudağını dişledi. Hile yapmak. Bunu hiç düşünmemişti bile.

"Sanırım Tillie, büyükanne ve büyükbabalarımızın sahip olduğu şeye sahip olmak istiyorsan, git ve bunun için savaş. Luca senin için doğru adam olabilir, sen de onun için doğru kadın."

Üçüncü Bölüm

Luca mutlu bir ruh hali içinde değildi. Ed Amca onu ziyaret etmiş ve kardeşinden çaldığı paranın kendisinde kalmasını sağlayacak bir anlaşma yapmak istemişti.

Böyle bir şey olmayacaktı. Görebildiği kadarıyla Goodwin'lerin tek hatası Ed Amca'yı işe almalarıydı. Piç kurusu uzun süre dikkat dağıtma tekniklerini ve aile bağlantılarını kullanarak izini kaybettirmeye çalışmıştı. Parayı alıp kaçmadan önce Luca paranın şirkete geri döndüğünden ya da en azından geriye ne kaldığından emin oldu.

Ed Amca ona iyi bir yaşam tarzı sağlayan şirketi yok etmek için çalışmıştı. Bugün adamın bahanelerini, yalanlarını ve ardından şantaj ve tehdit girişimlerini dinlemek zorundaydı. Luca kolay kolay manipüle edilemezdi, hiçbir zaman da edilmeyecekti.

Bu onu kızdırdı. Aslında, hayır, bu onu kızdırdı. Aptal herif kendi ailesini sömürmek için çalışmıştı ve şimdi de bunun için herkesi suçlu hissettirmeye çalışıyordu. Eğer bu manipülasyonlar devam ederse, kanunu devreye sokacaktı, bu kadar basitti.

Parmaklarını saçlarında gezdirerek evindeki masasına oturdu ve cep telefonunu eline alıp kameradan Tillie'yi izleme isteği duydu.

Onu kendisi için dans etmeye ikna ettiğinden beri mesafesini korumuştı. Luca bu tür duygulara alışık değildi. Kontrolü ele almasıyla tanınan, istediğini sorgusuz sualsiz elde eden bir adamdı.

Düğün gecelerinde baskın olan oydu, ona ne yapması gerektiğini söylüyordu ve sonra taşaklarını onun dar amcığının derinliklerine soktuğu anda, o ince bariyerin kırıldığını ve ardından acı seslerini hissetmişti. Tillie'nin bekaretine hazırlıklı değildi. Ve şimdi, yapmak istediği en son şey olmasına rağmen, mesafesini korumasına neden oluyordu.

Korkak değildi ve bir kavgadan geri adım atmazdı ama incittiği bir bakireyle yüzleşmek düşündüğünden çok daha zordu.

Luca cep telefonuna uzanmadı. Onu son gördüğünden bu yana birkaç gün geçmişti. Ondan açıkça kaçtığından değil, çünkü kaçmıyordu. Hayır, çalışmakla meşguldü, anlaşılan kendisine düşen kısmını yerine getiriyordu.

O kendininkini tutmuyor. O benim karım ve benim yatağında olması gerekiyor.

Her seferinde ne kadar çaresiz olduğunu düşünüyordu. Karısının yanında, yatağında, altında olmasını istiyordu, tek gördüğü onu ilk kez içine alırken gözlerindeki acıydı. Hassiktir!

Luca yumruğunu masaya vurmak üzereydi ki kapı aniden çalındı. Yumuşak bir vuruş da değildi. Sesini duyurmaya kararlı birinden geliyordu.

"İçeri gel," dedi.

Kapı açıldı ve Tillie aniden ortaya çıktı. "İyi akşamlar Luca," dedi. Kollarında bir tabak taşıyordu ve adam kaşlarını çatı.

"İyi akşamlar," dedi. Bu yeni bir şeydi.

"Yemek falan yedin mi bilmiyorum ama burada aç oturmanı istemedim." Kadın ona doğru geldi ve adam bacaklarının kıvrımlarına hayran kalmaktan kendini alamadı. Diz hizasında bir etek ve kısa kollu bir üst giymişti ve çok güzel, çok kontrollü, rahat ve Luca'ya çok seksi görünüyordu. Etek vücudunun üzerinde kayıyor gibiydi.

Masanın etrafında döndü ve tabağı adamın önüne koydu. Tabağa baktı ve ilk başta ne olduğunu tam olarak anlayamadı.

"Bu da ne?"

"Bu tavuk, patates püresi, sebze ve sos." Alması için bir bıçak ve çatal uzattı. "Al bakalım."

"Bunun ne olduğunu biliyorum, ama bu nedir?" diye sordu.

"Bu senin akşam yemeğin. En son ne zaman doğru dürüst bir yemek yedin bilmiyorum ve açlıktan ölmeni istemiyorum." Masanın etrafında döndü ve gitmeyerek onu daha da şaşırttı. Hatta bir sandalye çekip oturdu. "Afiyet olsun."

"Yemeğiniz nerede?"

"Sen içeri girerken yedim. Sana bir tabak hazırlamıştım ve fırında sıcak tutuyordum."

Parmaklarını birbirine kenetledi ve sonra arkasına yaslanıp onu izlerken rahat görünüyordu. "İşteki günün nasıldı?"

"İyiymiş," dedi.

Luca yemeğe baktı, muhteşem görünüyordu. Bıçağını ve çatalını eline alıp tavuktan bir ısırık almaya karar verdi ve içinde dolma da olduğunu görünce çok sevindi. Bir ısırık aldı ve lezzetler dilinin üzerinde dans ederken gözlerini kapattı. Enfesti.

Tavuğun ve dolmanın lezzeti birbirine çok yakışmıştı. Kremalı ve lezzetli olan patates püresinden biraz almaya dayanamadı.

"İnanılmaz," dedi. Tillie'nin yüzündeki gülümsemeyi gördü ve onu izledi. "Bunu sen mi pişirdin?"

"Evet, yedim. Büyükbabamın en sevdiği yemeklerden biriydi, özellikle uzun bir günün ardından ve bu sabah erken ayrıldığınızı biliyorum." "Bu sabah erken çıktığını biliyorum. "Bütün gün işte olup sonra eve gelip hemen çalışmaya başlamanın senin için sağlıklı olduğunu sanmıyorum. Belki de bazı temel kurallar koymamızın zamanı gelmiştir."

"Bana temel kurallar mı vereceksin?" diye sordu.

"Sadece sağlığını iyileştirmeye yardımcı olmak için.

Eğer bütün gün işteysen
gece çalışmıyorsun." "Peki ya
dinlemezsem?"

"O zaman çok kızgın bir karın olur ve nerede çalıştığını bildiğime ya da en azından yerini tespit etmenin bir yolunu bulabileceğime göre, kurallarına uymam gerektiğini düşünüyorum."

Sebzeler çok lezzetliydi ve Luca karısının arkasına yaslanıp ona her şeyin nasıl olacağını anlatırken duyduğu yeni güvenin hoşuna gittiğini inkâr edemezdi.

"Bütün gün ve gece çalışmak sizin için iyi değildir. Sağlıklı olduğunuzu düşünmeniz umurunda değil. Tek yaptığımız işe odaklanmaksa sağlığımız bozulur. Yaptığın işi yapmana engel olmayacağım ama sağlığına dikkat etmezsen ben ederim."

Ne olduğunu anlayamadan yemeğini çoktan bitirmişti. Normalde dışarıdan yemek alır ya da bir restorandan arta kalanları yerdi. Luca hiç evde pişmiş bir yemeğin tadını çıkardığını hatırlamıyordu. Tillie'nin aksine, onun bir ailesi yoktu.

İşini bitirir bitirmez Tillie ayağa kalktı. "Tatlıyla hemen döneceğim."

Kız ondan uzaklaşırken şikâyet etmedi ve kışının şekline ve kıvrımlarına hayran kaldı. Çok baştan çıkarıcı görünüyordu. Tek yapmak istediği dokunmak, tatmaktı ama bunun yerine kendini tuttu.

Beş dakika geçmeden elinde küçük bir tabak ve daha küçük bir kaşıkla döndü. "Vanilyalı dondurmali çikolatalı brownie."

Kadın bir kez daha adamın önüne oturdu ve adam da tadına baktı. "Bunu sen mi pişirdin?"

"Evet, dün dondurmayı da ben yaptım."

Tatlar bu dünyanın dışındaydı. "Böyle yemek yapmayı nasıl öğrendin?"

"Büyükanнемden. Ona çok yakındım."

Yemek inanılmazdı. Sadece birkaç ısırık almış ve yemek bitmiş gibi hissetti. Tillie ayağa kalktı ve götürmek için tabağı uzandı.

"Bence güzel, sıcak bir banyo yapmanın, iş kıyafetlerini çıkarmanın ve gecenin geri kalanını dinlenerek geçirmenin zamanı geldi."

"O kadar çabuk değil," dedi Luca. "Otur."

"Gidip bulaşıkları toplamam lazım."

"Onlar bekleyebilir."

Tartışmak ister gibi görünüyordu ama tartışmadı. Tillie tabağı yere bıraktı ve sonra yavaşça karşısındaki sandalyeye oturdu.

Luca ilk başta sadece ona baktı ve ona ne söyleyeceğini bulmaya çalıştı. Çok fazla şey vardı ama şu anda odaklanmak istediği tek şey onun ofisinde olduğu ve çığlık atarak kaçmadığı gerçeğiydi.

"Kurallar koymaya başlamak istiyorsan, benim de bira kural koymamın adil olacağını düşünüyorum."

"Bunlar ne olabilir?"

"Evliliğimiz mi?"

Omuzlarındaki gerginliği gördü ve saklamaya çalışsa da onun gibi bir usta değildi.

Luca arkasına yaslandı ve rakibine baktı. O anda Luca onun rakibiydi.

İkisi de farklı şeyler istiyordu. Tillie onun kendine bakmasını ve çok çalışmamasını istiyordu. O da Tillie'yi istiyordu.

"Hangi kurallar bunlar?" Tillie sordu. "Kilisede rahibin önünde kabul ettiğimiz şeylerden mi bahsediyoruz?"

"Hayır," dedi.

Dudaklarını yaladı ve adam bu hareketin ne kadar şehvetli olduğunu görmekten kendini alamadı. Dudakları çok dolgun ve davetkr görünüyordu. Bu manzara karşısında siki sertleşti. Kahretsin, müzakerelere böylesine cinsel bir ihtiyaçla girmeye alışık değildi.

"Aklınızda hangi kurallar var?"

"Artık farklı bir odada uyumayacaksın. Sen benim karımsın ve öyle davranmaya başlayacaksın. Benim odamda, benim yatağımda uyuyacaksın, istisna yok."

"Beni boş yatak odasına koyanın sen olduğunu belirtmek isteyebilirim."

"Bakireydin."

"Ve artık bakire değilim. Bunu sen hallettin." "Her zaman ukala bir ağzın mı vardı?" diye sordu.

"En iyileriyle tartışmakla tanınırım ve istediğimi elde etmeme yardım etmekten bahsediyorsanız, evet, ettim."

Kahretsin, onun yanında geçirdiği her saniye ona duyduğu bu ihtiyacı daha da körüklüyordu.

"Yatağını paylaşmakta ve sana eş olmakta bir sorun görmüyorum. Mesafeyi koruyan sen olduğun için tempoyu senin belirlemene izin vereceğimi düşündüm."

"Bakire olmanı beklemiyordum."

"Neden olmasın?" Tillie sordu.

"Çok güzelsin ve seni gördüğüm anda seni becermek istediğimi anladım ve herhangi bir erkeğin sana bakıp kaçmana nasıl izin verebileceğini bilmiyorum."

Kızın yanaklarının ısındığını

gördü. "Güzel olduğumu mu

düşünüyorsun?" "Evet."

Yüzü kızarıyordu. "Teşekkür ederim. Başka ne gibi kurallarınız var?"

Gözlerini ona dikti. Luca'nın beynini karıştırması gerekiyordu çünkü kadın şu anda tüm duyularını tek tek etkiliyordu. Bu görüşmeye hazırlıklı gelmemiştir.

"Benden saklanmayacaksın. Kahvaltıyı, öğle yemeğini ve akşam yemeğini birlikte paylaşmamızı istiyorum. Öğle yemeğini bana ofisimde getireceksin, ki şu anda babanın binasında."

"Tamam," dedi Tillie.

"Ve şu andan itibaren, biz yabancı değiliz. Biz karı kocayız ve öyle davranmaya başlamamızın zamanı geldi."

Bir tartışma bekliyordu ama olmadı. Tillie ona sadece gülümsedi ve kabul etti.

Tillie son giysilerini de Luca'nın gardırobuna yerleştirdikten sonra bir adım geri çekildi. Bu gerçekten oluyordu. O

Bu kadar hızlı ilerlemesini beklemiyordu, şikayet ettiğinden değil, çünkü tam da istediği buydu.

Şikayet edecek ne vardı ki?

David'le konuştuktan sonra, Luca söz konusu olduğunda her şeyi yanlış yaptığını nihayet fark etmişti. Ona bir yabancı gibi davranıyordu ve özünde tam olarak öyle olsa da, onlar hâlâ karı kocaydılar.

Düğün gecesi dışında ona zarar vermemişti ama her kadının ilk seferinde canının yanması gerekirdi, en azından kitaplarda böyle yazıyordu. Luca ona zarar verecek başka bir şey yapmamıştı. Harika biriydi. Onunla ilgili tek bir hata bile bulamıyordu.

Böylece, her zaman hayalini kurduğu o evliliği bulmaya karar vermişti. Büyükannesi ve büyükbabasının yaptığı evliliği. Kendisi için istediği evliliği. Büyükannesi her zaman iyi bir adamın aşkının midesinden başladığını söylerdi. Luca'ya bir yemek pişirmeye karar verdi ve bu brownie'ye kadar uzandı. Dondurmayı dün kendisi için yapmıştı ama paylaşmaya fazlasıyla yetecek kadar vardı. Berbat bir günde tüm kutuyu tüketebilecek olmasına rağmen bunu yapmamıştı.

Son birkaç haftanın nasıl geçtiğini düşününce sırtının sıvazlanmasını hak ettiğini düşündü.

Tillie gardıroptan çıktı ve Luca'yla yüz yüze geldi. Çoktan duş almış ve ipek sabahlığını giymişti. Kışın sıcak tutmak için sıcacık pijamalarını severdi. Bahar ve yaz aylarında ise ipek bir sabahlık giymek zorundaydı, çünkü onu bir arada tutan çok fazla kumaş yoktu.

Luca henüz duş almamıştı. Ceketini ve kravatını çıkarmış, gömleğinin üst birkaç düğmesini açarak göğsünün bir kısmını ortaya çıkarmıştı. Kadının görebileceği kadar değil ama daha fazlasını görmek istemesine neden olacak kadar. Onun nesi vardı ki?

Kocamı istiyorum.

Luca'ya söylemesi mümkün olmadığı için kelimeleri söylemedi.

"Ben duş alacağım."

"Tamam. Tüm kıyafetlerimi senin gardırobuna taşıdım. Yatağın hangi tarafında uyuyorsun?"

"Umurumda değıl," dedi ve sonra ona tam olarak dokunmadan yanından geçti.

Adamın erkeksi parfümünün kokusunu aldı ve bir an için kıpırdıyamadı. Tek yapabildiğı durup beklemektir. Adam çok güzel kokuyordu. Evlendikleri gün de aynı şeyi düşünmüştü.

Tillie onun yüzünü tokatlamak istedi ama acıyla ilgilenmiyordu, bu yüzden yatağı doğru ilerledi. Başının olduğı yerde belirgin bir çukur yoktu.

Sağ tarafı seçti ve yorganın altına girdi. Çarşafı ipek kadar yumuşaktı ve başını yine çok hafif hissettiren yastığı yasladı. Gözlerini kapadı ve rahatlamaya çalıştı.

Kocamın yatağındayım.

Her şey yoluna girecek.

Kapı kapalı olduğı için duşun sesini duyamıyordu ama adamın çıplak olduğunu ve ıslandığını biliyordu ve hayal gücü çıldırmaya başlamıştı.

Odaklan, Tillie,

odaklan. Uyu hadi.

Bu kolay olurdu.

Sadece uyu.

Uyku gelmiyordu ve kesinlikle yakınlarda bir yerde de değıldi, çünkü ebeveyn odasının kapısı açıldı ve Luca ortasına bir havlu dolayarak yatak odasına adım attı.

Kalbinin yakınındaki tek bir dövme dışında göğsünün büyük kısmı çıplaktı ve bir resimden çok yazıya benziyordu. Tillie ne olduğunu anlayacak kadar yakın değıldi.

şu anda başını başka bir havluyla kuruluyordu ve bunu yaparken, tüm vücudunu esnetip sıkıyor gibiydi.

kasları. Adam saçını yaptıktan sonra yatakta kıpırdamadan durdu ve adamın hareketlerini dinledi.

Saniyeler, hatta belki de dakikalar geçtikten sonra banyoya geri döndü, ancak saniyeler sonra üzerinde hiçbir şey olmadan geri döndü.

Vücudunu saklamadı ama Tillie gözlerini kaçırdı.

Işık sönmeden önce adamın üzerini değiştirdiğine ya da pantolonunu çektiğine dair başka bir işaret duymadı ve sonra yatağa tırmandı.

"Neden gerginsin?" diye sordu.

"Gergin mi? Gergin değilim."

Adamın parmakları omzuna dokunduğunda neredeyse çıldıracaktı.

"Sana zarar vermeyeceğim."

Tillie yuvarlandı ve kocasıyla yüz yüze geldi. Oda karanlık olmasına rağmen onu seçebiliyordu.

"Bunu biliyorum," dedi.

Şimdi tüm düşünceler onu terk etmişti. Uzun zamandır bu kadar yakın olmamışlardı. Dokunma mesafesindeydi. Ve öpüşme mesafesinde. Ve çıplaktı.

Çıplak kısmını unutamıyordu.

"Neden gerginsin?" diye tekrar sordu.

Tillie ağzını açtı, kapattı ve sonra düşünmeye çalışmak zorunda kaldı. Neden çıplak değildi? Luca Winters'ın bütün düşüncelerini alıp götüren ve onu beceriksiz bir aptala dönüştüren şey neydi?

Ah, doğru, hatırladı.

"Çıplaksın."

Karanlık olmasına rağmen adamın dudaklarındaki sırıtışı gördüğünden emindi.

"Evet."

"Ve senin hiç pantolonun yok mu?"

"Pantolonum olduğunu biliyorsun ama hiçbirini yatarken giymiyorum." "Peki ya bir çift eşofman altı?"

"Hayır."

Kaşlarını çattı. "Herkesin bir çift eşofmanı vardır."

"Benim yok."

Ona ters ters baktı. "Zorluk çıkarmaya çalışıyorsun."

"Aslında değilim." Adam biraz daha yaklaştı ve kadın nefesini yüzünde hissetti.

Naneli kokuyordu ve o şehvetli dudakları öpmenin cazibesi çok güçlüydü. Bununla savaştan başka çaresi yoktu.

Tillie'nin ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Yemek pişirebilir, fırıncılık yapabilir, hatta temizlik yapabilir ve sohbet edebilirdi ama seks ... tek bildiği okuduklarıydı.

"Kıyafetlerle uyumam ve uyumaya da başlamayacağım."

Parmaklarının karnının üzerinde kaydığını hissederek onu daha da şaşırttı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Basit, uyurken karıma sarılacağım. Bununla ilgili bir sorunuz var mı?"

"Hayır." Cevabı kulağa pek doğru gelmedi, bu yüzden boğazını temizledi ve ardından "Hayır, istemiyorum" diye cevap verdi.

"Güzel."

Bunu nasıl başardıklarını bilmiyordu ama Luca sırtına yaslanmış, bir kolunu beline dolamıştı ve Luca'nın uzun boyunun kıçına yaslandığını hissediyordu. Rahatsız değildi. Aslında kendini çok rahatlamış hissediyordu ve yavaş yavaş, dakika dakika, göz kapakları ağırlaşmaya başladı ve sonra uyku onu ele geçirdi.

Dördüncü Bölüm

Luca kimseyle yatmadı.

Yer kazanmak için bir değil, üç ya da dört erkek çocukla aynı yatağı paylaşmaya zorlanmanın nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Birçok koruyucu ailesinden birine, kendi başına bir yatakta, büyük bir yatakta yatmayı sevdiği için teşekkür edebilirdi.

Yaşlandığında ve servetini kazanmaya başladığında bile, hiçbir kadının yatağında yanında uyumasına izin vermedi. Onlarla işi bittiğinde hepsi gitmek zorundaydı.

Hâlâ derin uykuda olan Tillie'ye bakarken, onu bu kadar farklı kılan şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onun bekâretini aldıktan ve evine döndükten sonra, kendisi ve kız için en güvenli yerin orası olduğunu düşündüğü için onu boş yatak odasına koymuştu. Uzun zamandır aynı yatağı paylaşmamıştı. Dün gece yemeğini yedikten ve bazı temel kurallar koyduktan sonra bir şeyler değişmişti. Tillie'yi cep telefonundan izlemeye devam etmek istemiyordu ve onun kendisinden kaçtığını hissettiği bu sessizliği de kesinlikle istemiyordu.

Luca bunun işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordu. Tillie önce uykuya dalmıştı. Bu ona, ona sarılmanın keyfini çıkarabileceği bir alan açmıştı. Ona sarıldı, yüzünü boynuna yaklaştırdı ve onu içine çekti. Harika kokuyordu. Kollarında harika hissediyordu ve ona doyamıyordu. Tek istediği Tillie'ydi.

Bu duygular geçip gitmiyordu. Bir yanı, ilk cinsel karşılaşmalarından sonra bu duyguların kaybolmasını, hatta yok olmasını bekliyordu ama öyle olmamıştı.

Kabul etmek gerekir ki, seks berbattı. Ama ona olan hayranlığı hiç azalmamıştı. Daha da güçlenmişti.

Yumuşak bir inilti çıkardı ve sonra küçük bir kıpırdanma gösterdi. Adam kadının belini sıkıca kavradı ve kadının aniden olduğu yerde donup kalmasını ve yavaşça onun orada olduğunun farkına varmasını izledi. Ona bakmak için döndü.

"Günaydın," dedi.

"Günaydın."

Kızın yanakları kızarıırken kıkırdamadan edemedi.
"Merak etme, hiçbir şey olmadı."

"Biliyorum."

"O zaman neden utanıyorsun?"

Kız sevimli bir omuz silkti ve adam kıkırdamaktan kendini alamadı.

"Anlat bana."

"Ben... bir erkeğin yanında uyanmaya alışık değilim," dedi. "Bilirsiniz, tüm bu bakire olayı bir erkeğin yanında uyanmayı imkansız hale getiriyor."

Bu hoşuna gitti.

Dudakları çok cazip görünüyordu ve bir öpücük alma zevkinden kendini mahrum edemezdi. Eğilerek dudaklarını onunkilere bastırdı ve Tillie hemen onun karşısında eridi.

Önce küçük bir nefes verdi ve sonra elini onun koluna koydu. Adam onun kendisini itmesini bekliyordu. Tillie sürprizlerle doluydu, onu geri itmedi, elini yavaşça kolunda gezdirdi, neredeyse okşadı ve sonra boynunda dolaştırdı. Ona sarıldı ve Luca bunu bir davet olarak görüp öpücüğü derinleştirdi. Onun yumuşak, hafif iniltisini duydu ve yutkundu.

Tillie'nin kalçasını kavrayarak, yüzünü ona dönmesi için onu çevirdi ve Tillie bacağına hareket ettirerek kendi bacağına onun üzerine yerleştirdi.

Luca onun kalçasından uyluğuna doğru ilerledi, etini sıktı ve sonra ona doğru itti, geceliğinin ipeğini sikinin üzerinde hissetti.

Kızın dudaklarından bir inilti daha kaçtı ve Luca kızın açılmış kalçalarının arasına girerek ellerini tuttu ve yatağa bastırdı.

Öpüşmeyi kesti ve ayağa kalkarak onun hafif puslu gözlerine baktı. Dudakları öpücüklerden şişmişti.

İkisi de konuşmadı.

Onun içinde olmayı o kadar çok istiyordu ki. "Bana güveniyor musun?" diye sordu.

Başını salladı.

"Ellerinizi başınızın üzerine kaldırın ve onları hareket ettirmeyin."

Tillie onunla tartışmadı. İstedğini yapmasını bekledi ve sonra eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdu.

Geri çekildi, dudaklarını vücudunda gezdirdi, boynuna doğru gitti ve dilini nabzının hassas sütunu üzerinde kaydırdı. Dudaklarını ısırduğunda iniltiye dönüşen küçük bir nefes verdi ama adam oyalanmadı. Onun her bir duyusunu tamamen bombardıman etmek istiyordu. Onu acıtmak ve inletmek için.

Yoluna çıktığı için ilk kurbanı sabahlık olacaktı. Kayışı kavradı ve çekiştirdi. Yırtarken malzeme onun gücüne denk değildi. Tillie şikâyet etmedi. Kayışlar artık bağlı olmadığından, sabahlığı vücudundan aşağı çekebildi, göğüslerini ve ardından amını ona gösterdi.

Küçük bir kasık kılı vardı ve adam inledi. Aleti şimdiden kaya gibi sertleşmişti ve tutarlı bir düşünce bulmakta zorlanıyordu. Tek odaklanabildiği şey Tillie'ydi.

Boynuna geri dönerek dilini nabzının üzerinde gezdirdi ve ısırırken keskin nefes alışını duydu. Çok sert değil ama ciddi olduğunu anlamasına yetecek kadar.

Boynunda oyalanmadı, dilini vücudunda gezdirerek göğüslerine doğru ilerledi. Luca her bir tümseği avuçladı, birbirine bastırdı, her bir meme ucunu parmakladı ve sonunda onları yerlerine itti ve sonra her bir ucunu yaladı. Dilini her bir tümseğin etrafında döndürdükten sonra her bir tomurcuğu ağzına aldı.

Tillie'nin çıkardığı sesler odanın içinde yankılanıyordu ve düğün gecelerinde duymak istediği müzikti.

Her bir göğse zaman ayırdıktan sonra aşağı inmekten başka çaresi kalmamıştı. Yaptığı gibi öpücükler bırakarak amına doğru ilerledi.

Bacaklarını iyice araladı ve amına geldiğinde parmaklarını tümseğinin üzerinde kaydırmaktan kendini alamadı. Adı dudaklarından döküldü ve amının dudaklarını aralayarak klitorisinin şişmiş yumrularını gördü.

Başparmağını kıza bastırarak ileri geri salladı ve kızın ne kadar ıslak olduğunu hissetti. Kadının kokusu onu çıldırtıyordu ve ihtiyacı daha da artıyordu.

Bugün karısını becermeyecekti ama ona zevk verecekti, bu yüzden onun tomurcuğunu ağzına aldı ve emmeye başladı. Adam amcığıyla oynadıkça kadının yumuşak, hafif inlemeleri derinleşti, neredeyse gırtlığına kadar geldi. Klitorisile alay etti, yaladı, okşadı ve sonra derinlemesine emdi.

Vücudundaki değişimi hissettikçe inlemeleri havayı doldurdu. Parmaklarını amının içine sokmak istiyordu ama ona kötü anılar yaşatmak istemediği için kendini tuttu.

Luca diliyle ve klitorisine odaklanarak onu orgazma ulaştırdı. Onu sadece bir kez orgazma ulaştırdı ve sonra yavaşça aşağı indirdi ve işi bittiğinde onun üzerinden geçip gülümsedi. "Aferin kızıma. İşe gitmek için hazırlanmalıyım." Dudaklarına tek bir öpücük kondurduktan sonra banyoya girdi ve kapıyı arkasından kapattı.

Aleti kaya gibi sertleşmişti, ereksiyonunun büyüklüğü neredeyse acı veriyordu. Duşa girdi, soğuk suyu açtı ve ardından buz gibi soğuğa bastı ama yine de öfkeli siki yatışmadı.

Parmaklarını aletin etrafına sararak aşağı yukarı hareket etmeye başladı ve kendini orgazma yaklaştırdı. Gözlerini kapattı ve gördüğü tek kişi Tillie'ydi. Onu dizlerinin üzerinde, sikini emmeye, onu kendi orgazmına götürmeye istekli olarak hayal etti. Orgazma yaklaştıkça

Kadının dudaklarının adamın boyuna değdiğini düşünmek çok güzeldi ve adam boşaldı, tohumlarını duş kabininin dibine döktü.

Tillie babasının ofis binasına girerken gergin hissediyordu. Hayır, babasının değil. Burası artık babasına değil, Luca'ya aitti. Birkaç kişinin yanından geçti ve burası nesillerdir babasının dünyasının bir parçası olmasına rağmen, Tillie içeriye nadiren adım atmıştı.

İnsanların onun ve büyükbabası için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Onlarla ilgilenmek çok önemliydi ve en başta Luca'ya gitmesinin nedeni de buydu.

Asansöre adımını attığında kimse onu durdurmadı ve ardından onu en üst kata çıkaracak düğmeye bastı. Asansörde başka kimse yoktu. Sırtını sıkıca yan tarafına dayamıştı ve Luca'yla öğle yemeğini de oraya koymuştu.

Çok gergin hissediyordu. Ve biraz da suçluluk duyuyordu. Öğle yemeği için babasını görmeye hiç gelmemişti. Babasına ne zaman ihtiyaç duysa, her zaman onun meşgul olmamasını beklemişti, ki söz konusu babası olduğunda bu çok nadir olurdu.

Asansör yolculuğu umduğu kadar uzun sürmedi. İnsanların inip binmesiyle yolculuğun yavaşlayacağını düşünmüştü ama öyle olmadı. Ana kata adım attığında masaya yaklaştı ve ana bankoda kahverengi saçlı bir kadın gördü.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu kadın.

Tillie gülümsedi. "Luca Winters'ı görmeye geldim." "Randevunuz var mı?" diye sordu.

Göğsünde ne bir yaka kartı ne de kiminle konuştuğunu anlamanın bir yolu vardı.

"Ben Luca'nın karısıyım," dedi Tillie ve bunu söylemek kulağa garip geliyordu. Belki de kadının alay etmesinin nedeni buydu.

"Bakın, eminim bir randevunuz olduğunu düşünüyorsunuz-"

"O benim karım April," dedi Luca, aniden kapıda belirerek. "Gel hadi, Tillie. Ben de seni bekliyordum."

Tillie kadına bir gülümseme sundu ve diğer kadının yüzündeki şoktan biraz memnun olduğunu hissetti.

Luca'nın yanından geçerken elini sırtının dibinde hissetti ve bu dokunuş bile ona harika geldi. Derin bir nefes aldı ve masasına doğru ilerledi. "Teşekkür ederim. Karın olduğumu söylediğimde bana inandığını sanmıyorum."

"April, Ed Amcanız için çalışıyordu ama onu başka nedenlerle kullandığını düşünmeye başladım ve ben ilgilenmiyorum."

"Başka nedenler mi?" Tillie sordu. "Seks."
"Ne?"

Luca kaşlarını kaldırdı ve kız yanaklarının kızarmaya başladığını hissetti. "Ed amcanın biraz çapkın olduğunun farkındasın, değil mi? Sekreterleri ve asistanları modası geçmiş gibi kullanırdı."

"Hiçbir fikrim yoktu."

"Evet, ayrıca birkaçına yüklü miktarda ödeme yaptı. Ancak, size sadece gelecek vaat etmeyen kişilerden kurtulacağıma dair söz vermiştim. April hiç umut vaat etmiyor."

Tillie hâlâ amcasıyla ilgili gerçeğin şokunu yaşıyordu. "Vay canına," dedi. "Amcamın bunu yapabilecek biri olduğunu hiç düşünmemiştim. Yani, o evli."

"Evli insanlar aldatır, Tillie."

Kollarını kavuşturdu ve ona baktı. "Beni aldatacak mısın?"

"Hayır."

"Nereden biliyorsun?"

Kıkırdadı. "Aldattığım düşüncesine üzüldün ve şimdi de aldatmayacağımı söylediğim için kafan mı karıştı?" Ona doğru birkaç adım attı.

"Konu o değil, ama aldatmayacağını nasıl *bildiğini* merak ediyorum?" diye sordu. "Nasıl dūşüneceęini ya da nasıl hissedeceğini bilemezsin ve April gibi kadınlar muhteşemdir. Ed Amca mı kovaladı yoksa kadınlar mı kovaladı bilmiyorum ve řu anda ne söylediğimden de tam olarak emin değilim." Konuşmayı kesmesi umuduyla dudaklarını birbirine bastırdı.

Luca kıkırdadı. "Seni aldatmak gibi bir niyetim yok, Tillie. Ancak geç kaldın."

Nefesini dışarı üfledi. "Biliyorum. Özür dilerim. Trafik tam bir kâbustu ve park etmek de kolay değildi ama hediyelerle geldim." Bir çift Tupperware kabı çıkardı. Bütün sabah öğle yemeklerini hazırlamıştı ve şimdi bir tanesini önüne koyarken ona gülümsedi ve ardından gerekli çatalı ona verdi.

Kendi kâsesini alarak masasının önündeki sandalyeye oturdu ve onun öğle yemeğini açmasını bekledi. Açtı ve kadın onun tepkilerini izledi. Adam eğilip nefesini içine çekti ve kadın onun dudaklarında bir inilti oluştuğunu gördü.

"Çok lezzetli kokuyor."

"Pestolu tavuklu kuskus salatası. İçinde güneşte kurutulmuş domates, enginar, limon ve tabii ki tavuk ve pesto var."

Kendi kâsesini açtı ama o bir tane alana kadar bir ısırık almak için bekledi. O ısırdığı anda gözlerini kapatmasını izledi.

"Bu çok iyi."

Kendini mutlu hissederek ve büyükannesinin haklı olduğuna inanarak -aşk midede başlar- kendi yemeğinden bir lokma aldı. Tatlar iyiydi, dengeliydi ve bu onun sıcak ya da soğuk yemeyi en sevdiği yiyeceklerden biriydi.

Luca önce kendi yemeğini bitirdi, Tillie de kendi yemeğini onun masasına koydu, sonra da çantasına uzanıp bir tatlı çıkardı. Bu

dün başlayıp bugün bitirdiği ve biraz da krem şanti eklediği çikolatalı mus.

Mus'u ondan aldı ve kadın tavuğunu bitirirken o da kendi tatlısıyla uğraştı. Tavuk ona yettiği için kendisi için bir tane hazırlamamıştı. Ayrıca, eskiden olduğu kadar tatlıya düşkün değildi.

"İnanılmaz," dedi.

Tillie tam konuşmak üzereydi ki birden kapı çalındı ama kapı açılırken kimse cevap beklemedi.

"Luca, bence bunu görmelisin," dedi babası Andrew odaya girerek.

Uzun zamandır konuşmamışlardı. En başta bunu yapmak zorunda kaldığı için onun biraz suçlu hissettiğini biliyordu. Onun için bir çıkış yolu yoktu. Başka seçeneği yoktu.

Andrew masaya doğru adım attı ve onu görmediğini tahmin etti.

Luca evrakları önüne koyarken kaşlarını çatı.

Onu.

Tillie, "Sanırım bu benim gitmem için bir işaret," dedi.

Konuşurken babası nihayet başını kaldırıp baktı. "Tillie," dedi. dedi.

Gülümsedi. "Baba."

"Burada olduğunuzdan haberim yoktu."

"Luca'yı görmeye geldim." Kocasına gülümsedi ve Bu onun için yeterince garipti. "En iyisi ben gideyim de sen işine dön."

Gitmek üzereydi ama Luca boğazını temizleyince ona doğru döndü. Adamın kaşları kalkmıştı ve kız ne istediğini bilmiyordu. Sonra dudaklarını işaret etti ve kız kendini çok aptal ve şaşkın hissetti.

Masanın etrafında döndü ve adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bu gece evde görüşürüz."

Ve böylece gitti.

Beşinci Bölüm

"Babanla aranızda neler olduğunu bana anlatmak ister misin?" Luca o gece mutfağa adımını atar atmaz sordu.

Tillie birçok önlüğünden birini giymiş, ocağın başında durmuş, bir tencereyi karıştırıyordu.

"Hiçbir şey olmuyor."

"Hayır mı?" Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Hayır, yok ve sanki tam olarak ne istediğini bilmem gerekiyormuş gibi öğle yemeğinde dudaklarını işaret etmenin anlamı neydi? Biz hiç böyle öpüşmedik."

"Hayır, ama bu sabah yüzümün bacaklarının arasında olması bir şeylerin değiştiğine dair bir işaret göstermedi mi?"

Kızın nefesi kesildi ve adam yüzünün kızardığını gördü. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Çok basit. Evliliğimizin bir parçası olarak, odaya girerken ve çıkarken beni öpeceksin ve bil diye söylüyorum, ben mutfakta duruyorum."

Tillie ağzını açtı ve kapattı. "Evliliğimizi işine geldiği gibi kurallar uydurarak mı geçireceksin?"

"Daha önce hiç evlenmedim, bu yüzden ikimize de uygun kurallar koyuyorum."

Kız gözlerini devirdi ve adam bunu çok sevimli buldu, ama sonra bir öpücük aldı ve her şey yolunda gitti.

Tillie uzaklaştı ve ocaktaki tenceresine geri döndü.

"Peki, babanla aranızda neler oluyor?"

"Hiçbir şey."

"Şirketi tek parça halinde tutmaya yardım ettiğin ve onu benim için çalışmaya devam etmesi için beni ikna ettiğin düşünülürse, seni gördüğüne biraz daha mutlu olacağını düşünebilirsin."

Ona baktı ve dudaklarını birbirine bastırdı. "Eminim öyledir."

"Tillie, rahatsız görünüyordun."

Elindeki kaşığı bıraktı ve dudağını ısırđı. "Tamam, babam... yaptığım şeyi yapmamı istemedi, ama aynı zamanda olanlara yardım etmenin ya da değıştirmenin hiçbir yolu yoktu."

"Benimle evlenmeni istemedi mi?"

"Babam biraz eski kafalıdır." "Eski kafalı mı?"

"Evet, o inanıyor Bu yukarı için seni için sağlayın, ve el üstünde tutulması gereken kadınlar."

"Evde, yalınayak ve hamile olduğunu söyleyeceğini sanıyordum."

İç çekti. "Karmaşık bir durum."

"Onun için çalışan kadınlar var."

"Evet, işte bu noktada işler karışıyor. İşyerinde kadınlarla ya da tüm bu eşitlik meseleleriyle bir sorunu yok ama sanırım beni tanıyor."

Tamam, şimdi kafası her zamankinden daha karışktı.

"Baban seni tanıyor ve bu onu üzüyor mu?" Luca sordu.

Kıkırdadı. "Hayır, beni tanıması onu üzmüyor. Onu üzen şey... istediğimin peşinden gitmek yerine şirkete yardım etmeye karar vermiş olmam."

Şimdi bu onu şaşırttı.

Luca, "Babanın seni beni yumuşatman için gönderdiğini sanıyordum," dedi.

"Hayır, babam bilmiyordu. David de bilmiyordu. Ed Amca da bilmiyordu. Ben sadece, diğer şirketlere neler yaptığını okudum ve kaç tanesini parçaladığını biliyorum. Tüm araştırmayı ben yaptım."

"Ve şirketin bir bütün olarak kalmasına yardım ettin. İnan bana, neyin işe yarayıp neyin yaramadığını anlamak için şirketi paramparça ederdim ama bu babanın neden hayal kırıklığına uğradığını açıklamıyor."

Sosu tekrar karıştırdı. "Büyükanneyle büyükbabamın mükemmel bir evlilikleri vardı ya da en azından bana öyle geliyordu."

"Tamam."

Derin bir nefes aldı ve sonra üfledi. "Ben çocukken annem beni tüm güzellik yarışmalarına sokmak isterdi, ben de onun için yapardım ama bundan nefret ederdim. David babama nasıl hissettiğimi söylememi istedi, ben de söyledim ve o da buna bir son verdi. Ondan sonra annemle pek iyi geçinemedik. Bu yüzden büyükannem ve büyükbabamla çok zaman geçirdim. En çok da büyükannemle."

Luca başını salladı.

"Büyükannem ve büyükbabamın güçlü bir evlilikleri vardı ama büyükannem evde oturan bir anneydi. Büyükbabamın yanında olarak, onun için her şeyi yaparak ve gerektiği yerde onun dayanağı olarak ona destek oldu. Mükemmel bir evlilikleri vardı ve birlik içindeydiler. Kimse aralarına giremezdi. Babam benim de böyle bir evlilik istediğimi biliyordu. Küçüklüğümden beri böyle bir evliliğim olsun isterdim. Beni seven, onun kayası olmamı isteyen bir koca bulmak." Nefes verdi. "Gösterişli bir kariyer ya da başka bir hayalin peşinden gitmek, şunu ya da bunu yapan ilk kadın olmak istemedim. Bir eş, bir anne olmak ve bir yuva kurmak istedim. Bunun diğer kadınların umduğu kadar heyecan verici olmadığını biliyorum ama benim istediğim buydu. Babam benim için daha fazlasını istiyordu. Kardeşimin yanında olmamı, şirkete yardım etmemi umuyordu ama işler öyle yürümüyor."

Luca ona baktı ve onun gözleriyle tam olarak buluşamadığını fark etti.

"Babam bana hayallerimi verememekten hoşlanmadı ve buna üzüldü. Seninle evliliğimin nasıl gideceğini bilmiyordu ve sanırım bu konuda kendini suçlu hissediyor."

Sonunda başını kaldırdı ve Luca ona bakmaktan kendini alamadı.

"Ne?" diye sordu. "Lütfen Luca, bir şey söyle." "Sen sadece bir eş ve anne mi olmak istedin?" "Evet."

"Emin misin?"

Güldü ama gözlerine tam olarak ulaşmayan zoraki bir gülüştü bu. "Evet, eminim. Dedim ya, büyükannemin yanındayken onun hayatını sevdim, ama sonra büyükbabam onu sevdi, o da büyükannemi sevdi. Harika bir evlilikleri vardı."

Luca onun söylemediği şeyi tam olarak duydu. Büyükannesi ve büyükbabasının mutlu bir evlilikleri vardı, çünkü onlar evlenmek istemişlerdi, kendileri ise istememişlerdi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ona baktı, gerçekten baktı.

Bu, kamuoyunda onun hakkında neden çok fazla bilgi olmadığını açıklıyordu. Babasının ondan utanıp utanmadığını merak etmekten kendini alamıyordu. Tüm dünya fırsat eşitliğinden, kadınların erkeklerle aynı haklara sahip olmasından, eşit ücretten bahsederken, kendi kızı sadece evde kalmak istiyordu.

Luca kızın anlattıklarından hayal kırıklığına uğramamıştı. İlgisini çekmişti. Dürüst olmak gerekirse, Tillie birkaç ay önce ofisine gelene kadar evlenmeyi hiç düşünmemişti. Kadınlara güvenmezdi. Tillie farklıydı. Ofisine girdiği andan itibaren ona sahip olma, onu kendi malı olarak kabul etme isteğini inkâr edememişti.

Koca olmak hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Hayatı boyunca mutlu, sevgi dolu çiftler görmemişti, sadece kısa yoldan para kazanmak için çocukları seve seve kullanan erkek ve kadınlar görmüştü.

Bu kesinlikle ikisi için bir şeylerin önünü açtı. "Neden denemiyoruz?" Luca sordu.

"Neyi deneyeyim?" Tillie kaynar su dolu büyük tencereyi lavaboya götürüp boşaltmaya başladığında dikkati biraz dağılmıştı.

"Evli olmak."

Makarnayı süzmeyi bitirdi ve ocağa dönmeden önce tekrar tencereye döktü. "Ne demek istediğini anlamıyorum. Biz evliyiz."

"Biliyorum, ama öyle davranmıyoruz, değil mi? Oldukça ayrı hayatlar yaşıyorduk. Sen bir gününü

zamanının çoğunu mutfakta ve evde dolaşarak geçiriyorsun. İşe gidiyorum, eve geliyorum ve ayrı kalıyoruz."

"Evet, ama istediğinin bu olduğunu düşündüm."

Luca hiç kimseye karşı açık olmamıştı ama Tillie'ye güvenebileceğini hissediyordu. Ne de olsa onun karısıydı.

"Bak, Tillie, ben hiç evlenmedim. Evliliğin ne demek olduğunu bile bilmiyorum. Bildiklerimle elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum ve inan bana bu çok fazla bir şey değil." Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve o anda ona kendinden bahsetmesi gerektiğini anladı.

Tillie yemeklerini hazırlamayı bitirmişti ve Luca'nın orada yardım ediyor olması hâlâ biraz şaşkınlık yaratıyordu. Evlendikleri gün ve tabii ki Luca'nın ofisinde değişiklik yapmaya karar verdiği gün dışında, daha önce hiç birlikte yemek yememişlerdi. Bir de bugün öğle yemeği vardı ama nedense o sayılmıyordu. Babasının hayal kırıklığı her şeyin üzerine bir gölge düşürdü.

Yemek odasına geçtiler ve Luca'nın yemeğini kendi yemeğinin yanına koyduğunu fark etti. Luca ona sandalyesini uzattı, Luca da eğildi ve Luca yerine oturmadan önce ona gülümsedi. Luca'nın çatalını almasını bekledi ve ikisi de hazır olduklarında yemeklerine dalmaya başladılar.

Luca elini uzattı ve Luca parmaklarını Luca'nın elinin etrafına sarıp ona tutunurken Luca ondan uzaklaşmadı.

"Hiçbir zaman sevgi dolu bir evde ya da uzun süre aynı evde büyümedim. Sürekli yer değiştirdim."

Konuşmaya cesaret edemedi. Luca hakkında internette pek fazla kişisel bilgi yoktu, sadece her şeyin iş tarafına gelince ne yapmaya hazır olduğunu biliyordu. Sabırla bekledi.

"Koruyucu aile sistemindeydim. Ailemin kim olduğunu bilmiyordum. Dışarı çıktığımda onları aramakla ilgilenmiyordum. Eğer beni umursamıyorlarsa ve beni o yerde bırakmaya razılarsa, kim olduklarını bilmeme gerek olmadığına karar verdim."

Tillie elinden geldiğince onun elini tuttu ve ona destek olmaya çalıştı.

"Bazı çocuklar evlat edinildi ve inanıyorum ki harika bir hayatları oldu. Ben o kadar şanslı değildim. Ailem tarafından hiç seçilmedim ve bir yerden bir yere taşındım, hiçbir zaman bana söyledikleri gibi bir eve sahip olamadım. En azından çocukken bize böyle söylüyorlardı, gençken pek değil. Sanırım kimsenin gençleri istemediği yaygın bir bilgi haline gelmişti ve haklıydılar. Bazılarımız seçildi, bazılarımız seçilmedi."

"Çok özür dilerim."

"Merhamete ihtiyacım yok," dedi. Sesi zalim ya da kaba gelmiyordu, sadece dürüsttü ve kadın bununla yaşayabilirdi.

Bu şekilde büyüdüğünü hayal bile edemezdi. Farklı şeyler istedikleri için annesiyle çok zorluk çekmişti ama zor değildi. Zaman zaman garipti ama Luca'nın anlattığının yakınından bile geçmiyordu.

"Sana acımıyorum," dedi. "Yaşadıkların çok korkunç."

"Beni bugün olduğum kişi yaptı. Küçük yaşlardan itibaren kimseye güvenemeyeceğimi biliyordum, bu yüzden güvenmedim."

Tillie ona bunun büyümek ya da hissetmek için harika bir yol olamayacağını söylemek istedi. Büyükannesi ve büyükbabasıyla gerçek aşka tanık olmuştu ve iyi bir evde yaşıyordu. Anne ve babası aynı seviyede olmasalar da birbirlerini seviyorlardı. Erkek kardeşiyle yakındı. Her gün istenmediğini bilerek uyanmayı hayal bile edemezdi.

"Sistemde kimseye yakın değil miydiniz?" diye sordu.

"Hiç olmadı. Çoğu zaman çocuklar sadece hayatta kalmaya çalışıyordu. Bazıları kaçıyor, bazıları da evlat edinilmeyi umuyordu. Bu

her zaman iyi bir yer değildi. Herkes için böyle midir bilmiyorum ama benim için öyleydi. Kendi başımın çaresine bakmayı öğrendim ve dışarı çıktığımda bir planım vardı."

"Kendi kendini yetiştirmiş bir milyarder oldun."

"Bir fikrim vardı ve onunla koştum. Bugün bulunduğum yere gelmemde bana yardımcı oldu. Dağılmakta olan şeyleri alıyorum ve onları onarabiliyorum. Tekrar bir araya getiriyorum. Benim işim bu." Durdu ve Tillie daha net düşünebilmesi için ona biraz zaman tanıdı. "Koca olmanın ya da istediğin gibi biri olmanın ne demek olduğunu bilmiyorum ama sana teklif ettiğim şey deneme şansı. Bildiğim tek şey bu."

"Kocam mı olmak istiyorsun?" Tillie sordu.

"Ben senin kocamın ama bu şekilde devam etmemizi istemiyorum. Eve geldiğimde karıma dokunabilmek istiyorum. Onu incitmekten korkmamak istiyorum."

Gözleri yaşlarla doldu, elinde değildi. Sesinin ne kadar... duygusal olduğunun farkında mıydı acaba? Ne kadar ilgili ve sevgi dolu?

"Bakire olduğunu bilmiyordum. Bilseydim, her şeyi farklı yapardım."

"Dur," dedi Tillie. "Önemli değil."

"O gece seni incittim ve asla böyle bir niyetim yoktu."

"Bilmiyordun ve ben de sana söylemedim. Nazik görünüyordu kişisel."

Güldü. "Ve kocanıza söylemeyi düşünmediniz mi?"

"Sen bir yabancıydın ve sence bana inanır mıydın?" diye sordu.

Biraz arkasına yaslandı ve sonra başını salladı. "Tuş. Haklısın. Sana inanmamış olma ihtimalim var."

Tillie gülümsedi. "Bana mı öyle geliyor yoksa ilerleme kaydediyormuşuz gibi mi hissediyorum?"

Güldü. "Bilmiyorum ama sana dokunmak ve seni öpmek istiyorum Tillie. Kendimi tutmak istemiyorum."

Derin bir nefes aldı ve yavaşça dışarı üfledi. "Ben... Ben senin beni aldatmanı istemiyorum. Denemek ve iyi bir evlilik yapmak istiyorum." Aşırı heyecanlanmamaya çalışıyordu. Adamın fikrini neyin değiştirdiğini bilmiyordu ama ne teklif ederse kabul etmeye hazırdı.

Tillie yardım edemedi ama büyükanne ve büyükbabasını düşündü. İlk görüşte aşık olmuşlardı. Onların ilişkisinin aynı boyutta olduğunu düşünmüyordu ama en azından birbirleriyle medeni bir şekilde konuşuyorlardı.

"Aldatmayacağım. Evlilik sözleşmesini okursanız, aldatma durumunda şirketin size geri döneceğini ve şirketin gelişmesine yardımcı olacağımı ve bir daha asla hiçbir şey için endişelenmenize gerek kalmayacağını belirten bir madde var."

"Ne?" Tillie evlilik öncesi anlaşmayı okumamıştı. Bu da babasının, aynı zamanda aile avukatının ona kızdığı bir başka konu olmuştu.

Onun varlığı olmadan kâğıt parçasını almış ve imzalamıştı. Muhtemelen yapılacak en aptalca şeylerden biriydi, babasının da belirttiği gibi Luca her şeyi ve her şeyi talep edebilirdi ama onun biraz güveni vardı. Küçük bir miktar ama oradaydı.

"Hiç okumadın, değil mi?"

"Hayır. Ben... Ben babam için çalışan insanlara yardım etmek istedim. Bizim yaptığımız bir şey yüzünden acı çekmeyi hak etmiyorlardı."

Luca onun elini sıkıca kavradı. "Seni aldatmayacağım."

Tillie de onu asla aldatmayacağını biliyordu.

Nelerin değişeceğini bilmiyordu ama gelecek için biraz heyecan duymaktan kendini alamıyordu.

Altıncı Bölüm

O gece eve döndüğünde Luca'nın evliliğini yürütmeye çalışmak gibi bir niyeti yoktu. Tek merak ettiği baba ile kızı arasındaki gerginlikti. Şimdi yatak odasına doğru ilerlerken, içini bir beklenti duygusu kapladı.

Tillie hakkında, onun hayallerinin ne olduğunu anlayacak kadar bilgi sahibi değildi. Görüşmeler sırasında, nişanlanmalarından önce ve nişanlanmaları sırasında Andrew'a kızını hiç sormamıştı. Tillie bir konuşma konusu olmamıştı. Düğünleri de gündemde değildi.

Tek amaç işti ve birlikte çalışmak için makul bir anlaşmaya varmaktı. Andrew şirketi için en iyisini istiyordu ama kızına aynı saygıyı göstermediği anlaşılıyordu ki bu Luca'nın hoşuna gitmemişti.

Yatak odasına girdiğinde Tillie'nin yatakta olmadığını gördü. Onun için seksi bir gecelik serilmişti ama ondan hiçbir iz yoktu. Ancak banyodan gelen duş sesleri vardı.

Şimdi anlaşmalarını hayata geçirmek için en iyi zamandı. Luca iyi bir koca olup olamayacağını bilmiyordu. Ama Tillie'nin mutlu olmasını istiyordu. Yine banyoya giderken bir an durdu ve sadece durakladı. Hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi önemsememişti.

Büyürken ya da işten ayrılırken hiç kimseyle yakın olmamıştı. Yol boyunca iş arkadaşları, iş ortakları ve birkaç tanıdık vardı. Acil bir durumda arayabileceği kimse yoktu. Gerçekten de yalnızdı.

Ama şimdi Tillie vardı. Karısı.

Ve onu hamile bırakıp çocuk sahibi olma, baba olma şansı vardı. Baba olmak hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Boynunun arkasını tutarak, bir meydan okumadan asla kaçmazdı, bu yüzden banyoya adım attı. O

ne halt ettiğini sorgulaması için kendine zaman tanımadı. Duşun kapısını açan Tillie küçük bir nefes verdi ve hızla vücudunu örtmek için çabaladı.

"Luca?"

Adam cevap vermedi, bunun yerine ona doğru bir adım attı, sonra bir adım daha ve bir adım daha, ta ki kadın duş kabinine bastırılana kadar. İkisi de birkaç saniye boyunca konuşmadı. Adamın tek yaptığı onun gözlerinin içine bakmaktı ve büyülenmişti.

Çok güzel kahverengi gözleri vardı. Keskin, derin ve çok fazla duyguyla doluydular. İğrençliğe, korkuya ve kızgınlığa tanık olmuştu. Tillie'nin gözlerine bakarken, bir gün onun kendisine sevgiyle baktığını görmek istediğini biliyordu.

Parmaklarını kızın saçlarının arasına sokarak başını geriye yatırdı. "Vücudunu benden saklamak zorunda değilsin," dedi.

Tillie başka bir şey söylemeden ellerini yavaşça iki yanına indirdi. Göz kamaştırıcıydı. Aynen hatırladığı gibiydi ama daha da iyiydi.

Diğer elini kızın beline koydu ve o dolgun, olgun dudaklara bakmaktan kendini alamadı. Baştan çıkarıcıydılar.

Dudaklarını onun dudaklarına yapıştırırken, onun inlediğini hissetti ve dilini alt dudağında gezdirerek ağzına doğru hırladı. Kadın ağzını açtı ve adam onun içine daldı, onu tattı, ona dokundu.

İlk başta Tillie ona dokunmadı ama sonra aniden dokunduğunda olduğu yerde donup kaldığını hissetti. Elleri küçük ve yumuşaktı ve kollarından boynuna doğru kaydırdı.

Bir kolunu kızın beline dolayarak onu kendine yaklaştırdı.

Luca hâlâ giyinikti ve bu hiç hoşuna gitmemişti. İsteksizce gitmesine izin verdi. Bunu yapmasının tek nedeni, giysilerini çıkarmanın ödülünün sonunda ona tamamen dokunabileceği anlamına gelecek olmasıydı ve Luca'nın istediği de tam olarak buydu.

Gömlek, pantolon ve lanet olası boxer külot tam bir baş belasıydı ama onları çıkardı. Onları çıkarması sadece birkaç saniye sürmüş olsa da, sonsuza kadar sürmüş gibi hissetmekten kendini alamadı.

Tamamen çıplak olan adam hiç vakit kaybetmeden bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Kadın bir nefes verdi ve hafifçe inledi.

Luca onu kendine yakın hissetmenin tadını çıkardı. Çıplak vücudu çok iyi hissettiriyordu. Dolgun, olgun göğüsleri, karnı. Ellerini vücudunun her yerinde gezdirerek onun her bir santimini hatırlamaya çalıştı. Her hissi hafızasına kaydetmek istiyordu.

Aleti o kadar sertleşmişti ki neredeyse acı veriyordu. Onu etrafında döndürme, duvara yaslama ve sert ve hızlı bir şekilde sikme isteği çok güçlüydü. Kendini tuttu. Şimdi zamanı değildi.

Tillie çok daha fazlasını hak ediyordu ve şimdi bile bekâretini aldığı anda inleyerek ağladığını duyuyordu ve bunun tekrarlanmamasına kararlıydı. Ondan duymak istediği tek ses derin bir zevk sesiydi.

Onu duş kabinine doğru götürdü, duvara doğru bastırdı ve yerinde tuttu. Ellerini tutarak başının üzerine kaldırdı ve başını geriye doğru eğdiğinde bundan faydalanarak onu sertçe öptü.

Tillie vücudunu ona doğru itti ve bir eliyle bileklerini bir arada tutarken, diğer eliyle vücudunu okşamaya başladı.

Bileğinden başladı, kolunun kıvrımına doğru kaydı. Göğüslerinin arasındaki vadiyi keşfetti, ama her bir memenin etrafında dolanırken önce sola, sonra sağa saptı. Elinde olmadan o olgun meme uçlarına biraz zaman ayırdı. Her bir tümsekli ucu okşayarak öpüşmeyi kesti ama sadece sırayla her birini emebilmek için.

İnledi ve adının sesi duşun etrafında yankılandı.

Onun dudaklarından dökülmesini istediği tek isim buydu. Bu duyguların nereden geldiğini bilmiyordu ve umurunda da değildi. Bunları hissettiği tek kişi Tillie'ydi.

Diğer göğsüne doğru ilerleyerek memeyi ağzına götürdü ve meme ucunu dişlerinin arasına aldı. Ona acı vermek istemediği için çok sert ısırılmamaya dikkat ediyordu. Tillie'nin hissetmesini istediği tek şey zevkti. Mutlak, akılsız bir zevk.

Düğün gecelerinde ona yaşattığı tüm acı dolu anıları silmek niyetindeydi. Sadece seks değil, soğuk yaklaşımı ve yargılamasıyla da. Bakire olduğunu öğrendiğinde hiç de nazik davranmamıştı.

Luca onun nasıl hissettiğini bilmiyordu ama her halükârda bir daha asla böyle hissetmemesini sağlayacaktı. Tillie ona bir hediye vermişti ve o da bu hediyeye değer vermek yerine onu yüzüne fırlatmıştı.

"Ellerini orada tut," dedi.

Bileklerini bıraktı ve göbeğine doğru öpücükler kondurarak vücudunda aşağı doğru ilerlemeye başladı. Onun aniden keskin bir nefes alışını duydu ama orada durmadı. Onu öperek aşağı indi ve sonra kalçalarından birini kaldırıp içini öptü ve sonra yavaşça amına doğru ilerledi. Kadın gerildi ve Luca ona bakmak için arkasına yaslandı.

"Korkma."

"Korkmuyorum."

Luca avucuyla onu kavradı, parmaklarını yarığının arasında kaydıldı, sadece klitorisine dokundu ve bir inilti çıkardı.

Gözleri kapanırken onu izledi. Kollarını başının üzerinde tuttu ve bunu yapmanın onun için zor olduğunu gördü, ama talimatlarını yerine getirdi, bu da onu tahrik etti. O kadar değerliydi ki.

O anda Luca nasıl bu kadar şanslı olduğunu bilmiyordu, çünkü Tillie ile hiçbir şey prova edilmemişti. Tüm tepkileri tamamen doğaldı. Luca yardım edemedi.

klitorisini kızdırmaya başladı, yumrunun etrafında daireler çizerek başladı ve sonra amının girişini kızdırmak için parmaklarını aşağı doğru hareket ettirdi.

Parmağını tekrar onun daracık sıcağının içine bastırırken keskin bir nefes alışını duydu. Sikişinin taşaklarına kadar içinde olmasını, onu keşfetmeyi çok istiyordu. Bir parmağını çekerek ikincisini içine soktu ve duvarlarının içindeyken onu germek için parmaklarını açmaya başladı. En son seks yaptıklarında, bekâretini yırtarak onu incitmişti. Bu sefer, onun acı hissetmesine izin vermeyecekti.

Kadının vücuduna uzun uzun bakan Luca kendini daha fazla tutamadı ve kadının kalçasını kaldırdı. Onun değerli amcığına baktı ve saniyeler içinde ağzı onun üzerindeydi ve sonunda onu tatmaktan kendini alıkoyamadı.

Luca'nın her dokunuşu onu çılgına çeviriyordu. Tillie, zaman zaman biraz yersiz gelse de ona karşı duyduğu çekimi inkâr edemiyordu. Luca'nın ağzını ve ellerini üzerinde hissetmeyi seviyordu. Aslında, Luca ona yaklaştığı anda, tüm düşünce ve gerçeklik duygusunu kaybediyor ve başka hiçbir şeyin önemi kalmıyordu.

Luca dilini klitorisinin etrafında gezdiriyor, ileri geri gidip geliyor, daireler çiziyordu. Yaptığı şeyde herhangi bir düzen yokmuş gibi görünüyordu ama Tillie'nin umurunda değildi. Duyguları bu dünyanın dışındaydı.

Bir saniye bile durmasını istemedi ama sonra Luca aşağı kaydı ve dili onu becermeye başladığında kalçalarını Luca'ya doğru sallamaktan kendini alamadı. Çok yakındı ama Luca sanki bunu biliyordu ve onu uçurumun kenarında tutuyor, tam olarak kenardan geçmesine izin vermiyordu.

Tillie onunla oynamak istedi, ama sonra birdenbire doğrudan klitorisine döndü ve ağzına almaya başladı.

Aşağı baktığında adamın ne yaptığını anlayamıyordu, tek bildiği zevkin çok yoğun olduğuydu ve odaklanmak istemiyordu, sadece hissetmek istiyordu.

Onu mutluluğa götürdü ve adını haykırdı. Bunu yaparken orgazmı onu şaşırttı ve daha fazlası için inlemesine neden oldu.

Çok geçmeden Luca ayağa kalktı ve onu kollarına çekti. Dudakları kızın dudaklarındaydı ve sonra aynı hızla öpüşmeyi kesti. Dudaklarını onun kulağına doğru bastırırken hâlâ onunla işi bitmemişti.

"Seninle işim henüz bitmedi."

Sesindeki vaat kulağa çok hoş geliyordu.

Tillie nasıl ayağa kalkabildiğini bilmiyordu, çünkü adam dizlerini güçsüzleştirmişti ve onu bıraktığında kendi ayakları üzerinde durabileceğini sanmıyordu.

Luca onun gitmesine izin vermedi. Düşün büyük bölümünde bir kolunu ona doladı, yıkanmasına yardım etti ve sıra onu yıkamasına geldiğinde bunu yapmaktan büyük mutluluk duydu. Luca'nın vücudunu keşfetme fırsatını yakaladı, ancak bu ilk seferinde hiçbir noktada oyalanmadı ve sadece onu yıkadı.

Onun her yerine dokunmak istiyordu ama biraz fazla gergindi. Artık bakire olmasa da, bunu onun için iyi hissettirmek için ne yapabileceğini bilmesinin bir yolu yoktu. İsteyeceği en son şey onun dokunuşundan nefret etmesi ya da hissettiği heyecanı mahvetmesiydi. Aletinin sert çıkıntısının kendisine doğru bastırıldığını hissetti ve çok yakındı.

Tillie'nin bir yanı Luca'ya sarılmak ve onu asla bırakmak istemiyordu ama aynı zamanda Luca'nın içinde uyandırdığı duygulardan da biraz korkuyordu. Luca kafasını karıştırmıştı.

Bir yandan, hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamayan soğuk, mesafeli bir iş adamıydı. Tek istediği para kazanmaktı. Onun bambaşka bir yönü olduğunu biliyordu. Gerçekten tanıma zevkine erişemediği bir tarafı, en azından henüz değil. Onun kendisine eş olmasını isteyen, şirketi parçalama içgüdülerini dizginlemeye istekli olan yanı. Kardeşinin söylediğine göre Luca zeki bir iş adamıydı ve David kocasının her şeyi yapabileceğine inanıyordu.

Neden bu kadar çok işi bozmak zorundaydı?

Onu sorgulamanın haddi olmadığını biliyordu.

Luca kendine bir hayat kurmuştu. Varlıklı bir adamdı ve internet kaynaklarına inanılacak olursa, hayatı boyunca bir gün bile çalışmak zorunda kalmamıştı. Yine de babasını ve kardeşini kurtarmaya gelmişti. Bunun bir bedeli olduğunu biliyordu ama David'in ona anlattığına göre babaları Ed Amca'larının ortadan kaldırılmasından çok memnundu. Hiçbiri onun ne yaptığını ve şirketin adını ve parasını nasıl kötüye kullandığını bilmiyordu.

Uzanıp duşu kapatan kocasına bakan Tillie, varlığının her parçasının onun hakkında daha fazla şey bilmek istediğini bildiği için kafasının karışmasına engel olamıyordu. Her bir ayrıntıyı öğrenmek için heyecanlanıyordu ve bu ona zorla dayatılmamıştı. Luca onu heyecanlandırıyor, meraklandırıyor ve bu evliliğin yürümesini istiyordu.

Basının bu evliliğin nasıl gideceğine dair şüphelerini görmüştü ve hepsinin yanılmasını istiyordu. Kimse onu tanımıyordu ve neler yapabileceğini bilmiyorlardı. Hiçbirinin gerçek Luca'nın kim olduğunu bilmediğine dair bir his vardı içinde. Hepsi sadece spekülasyon yapıyordu.

Adam duşu kapattı ve Tillie ayağa kalkarak sessizce havluya uzanan adamı izledi. Tillie bu anı mahvetmekten korktuğu için ne yapacağını ya da ne söyleyeceğini bilemiyordu. Luca ona çılglık çılgılığa bir orgazm yaşatmıştı ve şimdi onu içinde hissetmek istiyordu.

Adam kabinden çıktı ve kadının eline uzandı. Kadın hiç yargılamadan elini onunkinin içine kaydırды ve kendini kolaylıkla ona teslim etti.

İkisi de tek kelime etmedi ve Luca onun vücudunu kurulayarak işi devraldı. Banyoda durdular ve her vuruş, her dokunuş, Luca'nın ona karşı duyduğu uyarılmayı daha da artırdı. Luca'nın onu az önce güzel bir orgazma ulaştırmış olması umurunda değildi.

Bağımlıyım.

Bunun için başka bir kelime olamazdı. Söz konusu Luca olduğunda, ona ve dokunuşuna bağımlı hale geliyordu. Bu delilikti. Onu çok az tanıyordu ama yine de ellerini vücudunun her yerinde hissetmeye devam etmek ve onun kendi vücudunu keşfettiği gibi kendi vücudunu keşfetmek istiyordu.

Bekledi, bekledi ama Luca onu yatak odasına götürdü, yatağa girmesine yardım etti ve sonra ona katıldı. Seks yapmadılar ve Tillie bunun nedenini merak etmekten kendini alamadı.

Yedinci Bölüm

Luca son dosyayı kapattı ve tekrar yığının içine yerleştirdi. Geçen gün öğle yemeğine geldiğinde Tillie'ye biraz sorun çıkaran asistanın peşini çoktan bırakmıştı. Bir elini yüzünde gezdirerek sandalyesine oturdu ve birkaç saniye rahatlamak için kendine izin verdi. Düşünceleri bir kez daha Tillie'ye doğru kaydı. Karısına.

Birkaç ay önce ofisine adım attığı andan itibaren başına beladan başka bir şey açmamıştı. Daha önce hiçbir kadın tarafından bu kadar kontrol edilmemiş ya da tamamen mantıksız davranmamıştı. Alyansına bakarak başını iki yana salladı. Bu çılgınlıktı. Luca yıllar önce kendini asla savunmasız bırakmayacağına dair kendine söz vermişti. İstenmeden büyümek, en fazla bu kadar savunmasız kalmasına neden olmuştu.

Eve gittiği her gece, Tillie'nin kendisine yaklaşmasına izin vermemek niyetiyle bunu yapıyordu ve her seferinde başarısız oluyordu. Aralarında mesafe olmasından hoşlanmıyordu.

Bir elini yüzünde gezdirerek alyanslı elini yumruk yaptı ve derin bir nefes aldı. Ofisinin kapısı aniden çalındı ve parmaklarının uçlarını birbirine bastırarak doğruldu ve içeri girmelerini söyledi. Kendisine henüz yeni bir özel kalem müdürü bulamamıştı, zaten buna ihtiyacı da yoktu. İşlerin çoğunu kendisi yapmaktan oldukça memnundu.

David'in ofisine girmesi onu çok şaşırttı.

"Merhaba," dedi David.

Kayınbiraderine doğru baktı, onunla iş dışında pek konuşmamıştı. Tillie ile olan düğününde bile sosyalleşmemişlerdi.

"Size yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Luca sordu. O ve David birbirlerine karşı naziktiler ve her şey her zaman işe odaklanmıştı. Aptal değildi, David'in kız kardeşiyle yakın olduğunu biliyordu.

"Aslında seninle konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

Luca kaşlarını kaldırdı ve bekledi.

David kendini karşısındaki sandalyeye bıraktı. "Senin hakkında çok fazla bilgi olmadığını biliyorum. Güzel kadınlarla çıkıyorsun ve hayatına devam ediyorsun." Boğazını temizlemek için durdu. "Kız kardeşimle evlenmeye karar verdiğinde yaşadığım şaşkınlığı tahmin edebilirsin."

Luca kayınbiraderine bakmaya devam etti.

Güldü. "Biliyor musun, bu genellikle beni kız kardeşim için iyi niyetli olduğuna ikna ettiğin kısımdır."

"Şimdi de kardeşçe ilgi göstermeye mi çalışıyorsun? Kız kardeşinle bir aydan uzun süredir evliyim, sonra kısa bir nişanlılık dönemi oldu ve sen hiçbir şey söylemedin."

David elini yüzünde gezdirdi ve bir nefes verdi. "Benim ya da bir başkasının yapabileceği bir şey olmadığını biliyordum. Şirket için kız kardeşimle evlenmene ihtiyacımız vardı. Ben aptal değilim Luca. Bizimle fazladan zaman geçirmenin ve bunu parçalara ayırmamanın tek nedeninin onun olduğunu biliyorum."

"Peki senin sorunun ne?" Luca sordu.

"Benim bir sorunum yok ama kız kardeşime iyi davranacağınızı bilmem gerekiyor."

"Ona zarar vermeyeceğim."

"Birine zarar vermenin pek çok farklı yolu vardır."

Luca içini çekti ve kollarını indirdi. "Neden beni açıkça ne yapacağımı düşündüğün konusunda aydınlatmıyorsun?"

"Hile yapabilirsin."

"Öyle bir şey olmayacak."

David homurdandı. "Güzel mankenlerle çıkmaktan kız kardeşime geçtin ve beni aldatmayacağına ikna edebileceğini mi sanıyorsun?"

Luca sandalyesinden kalktı ve masanın etrafında döndü. "Her şeyden önce, ben aile saçmalığını yapmam. Hiç ailem olmadı, olması da umurumda değil. Eğer Tillie'ye nasıl davrandığımla ilgili bir endişen varsa, şimdiye kadar ortaya çıkmalı ve şirketine 'siktir et' demeliydin. Ama yapmadın. Tillie'yi

Bu yüzden gösterdiğin kardeş sevgisi umurumda değil." David sözünü kesmek üzereyken Luca elini kaldırdı. "Flört modellerime gelince, onlar benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Aslına bakarsanız, karım Tillie'yi gördüğüm ya da birlikte vakit geçirmekten zevk aldığım en güzel kadınlardan biri olarak görüyorum. Ofisimde bulunduğu ve bu şirket için mücadele ettiği kısa süre içinde onun nasıl bir hazine olduğunu anladım ve bu kadar kolay elimden kaçmasına izin vermeyecektim. Haklısın David, beni tanımıyorsun, çünkü tanısaydın şu anda ofisime gelip bana hakaret etmezdin."

Diğer adam ellerini havaya kaldırdı. "Teslim oluyorum, kahretsin, lanet olsun, çok özür dilerim. Seni ya da Tillie'yi aşağılamaya çalışmıyordum. O benim kız kardeşim ve ona çok değer veriyorum ve onun için en iyisini istiyorum. Şirketin el değiştirmesi ve Ed Amca'nın ihaneti derken, gerçekten önemli olan şeylerle ilgilenmek için tek bir dakikam bile olmadı, o da kız kardeşim. Ben bir pislik değilim, her ne kadar konuştukça daha fazla pislik gibi görünsem de."

Luca onun konuşmaya devam etmesinden çok memnundu, çünkü haklıydı, davasına pek yardımcı olmuyordu ve söyleyecek başka bir şeyi yoktu. Tek yapması gereken beklemektir.

"Hayatta para kazanmaktan çok daha fazlası olduğunu biliyorum. Siktir!" David kollarını havaya kaldırdı. "Bırakıyorum. Ben sadece... Kendimi iyi bir ağabey olarak görmeyi seviyorum. Her zaman kız kardeşini kollayan biri. Hayatım boyunca bunu yaptım. Yıllar önce ona babama güzellik yarışması olayını anlatmasını söyleyen bendim."

"Güzellik yarışmaları mı?"

David sanki çok da önemli bir şey değilmiş gibi elini havada salladı. "Bu konuda endişelenmene gerek yok. Tillie bundan nefret ediyordu ve annemle Tillie'nin ilişkisini kötü bir noktaya getirdi ama gitmeyi bırakması gerekiyor. Sana söylemedi mi?"

Geçmişleri hakkında pek konuşmamışlardı ama bu konu konuşulmuştu. Bu bir

Tillie'ye küçük bir bilgi vermişti ve Luca bunu takdir etmişti, özellikle de bunu ona söyleyen Tillie olunca. Luca tek kelime etmedi, sadece David'e baktı ve bekledi.

Diğer adam oldukça kolay sinirleniyor gibiydi ya da en azından onun yanındayken sinirleniyordu. Luca onu iş başında izlemişti ve adam odaklandığında hiçbir şey onu etkileyemezdi, güzel kadınlar bile.

Bu şirketi ilk devraldığında David'in en zayıf halkası olacağını ve onu şirketten çıkarmak zorunda kalacağını düşünmüştü. Aslında David en güçlülerden biri olduğunu kanıtlamıştı ve şirkete olan bağlılığı örnek teşkil ediyordu. Hepsi de Tillie gibi büyükbabalarına büyük saygı duyuyordu ama farklı nedenlerle.

Büyükbabaları bu şirketin bugünkü haline gelmesine yardım etmişti, en azından şirketin iyi ve takdir edilen yönlerini. Ed Amca'nın yok etmek için elinden geleni yaptığı bir şeydi bu ve Luca onun geçim kaynağı olduğunu düşününce nedenini anlayamamıştı.

David ayağa kalktı ve ellerini ceplerine soktu. "Buraya seni aşağılamak için gelmedim. Buraya dostluk teklif etmeye geldim, şirketi kurtarmaya yardım ettiğin ve beni işte tuttuğun için değil."

"Çok konuşuyorsun, değil mi?"

Luca onun kahkahalar atmasını izledi.

David, Luca'nın az önce söyledikleri sanki dünyanın en komik şeyiymiş gibi bir elini karnına bastırdı. Eğlenmiyordu.

"Özür dilerim. İster inanın ister inanmayın, ben ailenin sessiz çocuğu sayılırım. Konuşkan olan annemdir. Tillie ve ben, konuşmama konusunda eşit seviyedeyiz. Umarım ayağımı soktuğum için ona kızmazsın?" David sordu.

"Eğer Tillie'ye zarar vereceğimi ima ediyorsanız, aynı gün içinde iki kez tehdit edilmekten hoşlanmadığımı konusunda sizi uyarmak zorundayım."

"Tehdit mi edildin?" David sordu.

Luca bir kez daha tek kelime etmedi ama arkasına uzandı ve bu sabah kendisine bırakılan notun bulunduğu küçük dosyayı aldı. Bunun asistanın veda hediyesi olduğunu ve bunu Ed Amca için yaptığını düşündü. Sadece kırmızı kalemle yazılmış, onu öldüreceğini belirten basit bir mektup.

"Siktir, dostum, polisi aradın mı?"

"Buna gerek yok. Bu sadece boş bir tehdit." Luca dosyayı kapattı.

"Kimin gönderdiğini biliyor musun?" "Ed Amcan."

"Ed Amca? Ne oluyor lan?"

"Çok küfür ettiğinizi bilmiyordum."

David elini ağzına götürdü. "Evet, ugh, eğer büyükbabam beni duysaydı, kafamın arkasına bir tokat atar ve bana gerçek iş adamlarının edepsiz kelimeler kullanmadan konuştuklarını söylerdi."

Luca, David'in yüzünden bir hüçün dalgasının geçtiğini gördü. "Üzgünsün."

"Evet, özür dilerim, ben sadece... bir şey olduğunda ve artık anlamayana kadar bunun hakkında çok fazla düşünmediğiniz anlar oluyor mu?"

"Neden bahsettiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok."

"Özetle, şu anda büyükbabamın burada olması ve beni kafamın arkasından kırpması için her şeyimi verirdim. Hayattayken çok fazla umursamazdım ama iyi bir adamdı. Onu özölüyorum."

"Tillie de onu özölüyor."

"Yapardı. Güzellik yarışmasıyla ilgili işler bozulduktan sonra annemle Tillie'nin ilişkisi de bozuldu. Büyürken onlarla çok zaman geçirdi. Muhtemelen benden daha fazla. Ergenlik çağındayken bile. Ben havalı olmak için dışarıdaydım, Tillie ise büyükanne ve büyükbabamızla takılmayı seviyordu." David içini çekti ve sonra elini uzattı. "İster inanın ister inanmayın, ben de buraya dostluk eli uzatmaya geldim. Çok fazla bir şey gibi görünmediğini biliyorum ve bana güvenin,

Bu toplantının gidişatından sonra arkadaş olmak istememeni anlayabilirim ama ben bunu öneriyorum."

Luca ele baktı. Bir arkadaş. Hayatında hiç arkadaşı olmamıştı ve bu adama bunu söyleme isteği çok güçlüydü ama o bunu görmezden geldi. Bunun yerine uzandı ve diğer adamın elini kavradı.

"Arkadaşlar."

Luca, David'le geçirdiği bütün öğleden sonrayı anlatırken Tillie gülmekten kendini alamadı. David'den zaten bir pislik gibi davrandığını hissettiğini öğrenmişti ama Luca'nın hikâyeyi yeniden anlatmasını izlemek eğlenceliydi.

"Kardeşimin bu kadar gergin olduğunu hiç görmemiştim. İnsanların içindeki gerginliği ortaya çıkarıyor olmalısınız," dedi Tillie.

Luca arkasına yaslandı ve ona gülümsedi.

Kısa bir an için bu gülümsemenin ne kadar güçlü olduğunu fark etti. Sonra birden, evlendiklerinden beri onu hiç gülümserken görmediğini fark etti. Çok güzel bir gülümseme idi, nefes kesiciydi.

Tillie çenesini elinin üzerine koydu ve Luca'nın arkasına yaslanıp oturmasını izledi. Günün büyük bir bölümünü onun için hazırlayarak geçirdiği yemekten çoktan keyif almışlardı. Çünkü ona bol çikolatalı bir kek ve ayrıca çikolatalı dondurma pişirmişti ama buna dün başlamıştı.

"İnsanların içindeki cevheri ortaya çıkardığım bilinir. Bana güzellik yarışması hakkında daha fazla bilgi vermek ister misin?"

Tillie güldü. "İnan bana, David hemen hemen her şeyi halletti. Annem bayılırdı ama ben nefret ederdim. Makyaja ve giyinip kuşanmaya dayanamazdım. Yeteneğimi bulmam için saatlerce uğraşırdı. Büyükanneyle annemin de bu konuda kavga ettiklerini hatırlıyorum. Eğlenceli olması gerekiyordu, ama sonra her şey rekabete dönüştü, ki ben buna aldırmadım. İnanın bana, oldukça rekabetçi olabilirim, ama bu farklıydı. I

Sanırım çocukken bile ne yaptıklarını ve neden yaptıklarını pek önemsemiyordum."

"Üzgünsün," dedi Luca.

Derin bir nefes aldı ve yavaşça nefes verdi. "Sanırım üzgün değilim, düşündüğünüz şekilde değil, ama büyükannem ve büyükbabam gittiği için annemi çok özliyorum. Büyükannemin onunla aramı düzeltmemi isteyeceğini biliyorum." Omuz silkti. "Sadece ne yapacağımı bilmiyorum. Annemle yaptığım çoğu şey hep bir tür tartışmayla sonuçlanıyor. İnanın bana, bu hiç eğlenceli değil, hiçbirimiz için değil."

Luca uzandı ve onun elini tuttu. "Annenle babanı o kadar iyi tanımıyorum ama David'le gördüklerimden anladığım kadarıyla birbirinize değer veriyorsunuz. Bunun da bir anlamı olmalı."

Elini onun elinin üzerine koydu. "Öyle." Annesini aramayı pek çok kez düşünmüştü ama bir şey onu hep durdurmuştu. Tillie tartışmalardan nefret ederdi ve annesi çoğu zaman tartışmaları kazanmakta ustaydı. Ama konu güzellik yarışmasına gelince öyle değildi. Annesinin kaybettiği tek tartışma buydu ve yıllar boyunca onlara pahalıya mal olmuştu.

Luca ayağa kalktı ve Tillie'nin elini tutarak onu sandalyesinden kaldırdı. Tillie ona karşı koymadı, onu yemek masasına bastırırken bile. Bugün onu çok özlemişti. Ona bakmak için başını arkaya eğerek bekledi.

Luca onu masanın üzerine itti ve kadın masanın ağırlığını taşımasına hayret ederek masanın üzerine kaydı. Luca bacaklarının arasına girdi ve bu tek hareket... inanılmaz hissettirdi.

Onun durmasını istemedi ve adam elini dizine koydu ve parmaklarını yavaşça kalçalarına doğru kaydırmaya başladı. Bugün etek giymişti ve onun gözlerinin içine bakarken bekledi.

Yukarı doğru hareket ettiği her santimde onun daha fazla yerine dokundu.

Düğün gecelerinden beri seks yapmamışlardı, gerçek anlamda seks yapmamışlardı. Tillie sabırsız görünmek istemiyordu ama

yardım edemedim ama biraz çaresiz hissettim.

Bekâretinin o sinir bozucu küçük perdesi olmadan onun içinde nasıl hissettiğini bilmek istiyordu. Luca'yla birlikte olmaktan zevk alacağından hiç kuşkusu yoktu. Seks yapmalarına bile gerek yoktu ve onun yanında olmayı sevdiğini biliyordu. Daha iyi bir şey olamazdı.

Yavaşça, santim santim yaklaştırmaya başladı ve Tillie ona baktı. Dudaklarını onunkilere değdirdiği anda kaybolduğunu anladı. Dudakları sert ama bir o kadar da yumuşak, sert ve tabii ki nazikti. Dudaklarını onunkilere bastırırken harika hissediyordu ve ellerini onun göğsüne koydu.

Luca onun sadece ellerini tutuyordu ve ona olabildiğince yakın olmak için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissediyordu. Ellerini yavaşça onun göğsüne doğru kaydırды, boynunda dolaştırdı ve sonra onu olabildiğince kendine çekti.

Adam öpücüğü kesip boynuna doğru öpücükler göndermeye başlayınca Tillie hızla gırtlığa dönüşen bir inilti çıkardı. Öpüşmenin bitmesini istemiyordu ama adamın dudaklarını boynunda hissetmek vazgeçemeyeceği kadar güzeldi. Gözlerini kapatarak kendini onun dudaklarının hissine bıraktı ve gerçekten de inanılmaz hissediyordu.

Sonra parmaklarının uçları onun kalçasını okşamaya başladı. "Bugün seni çok özledim, Tillie," dedi.

"Ben de seni özledim."

Ve bu yalan değildi. Onu özlemişti ve şu anda onu çok istiyordu.

Adamın eli kadının kalçasının iç kısmına doğru ilerledi ve aklına korkunç bir düşünce geldi. Ya bu ona zevk vermekle ilgiliyse ve adam kendisi için hiç zevk almıyorsa? Bunu istemiyordu ve aniden, bir saniye bile tereddüt etmeden adamın bileklerini kavradı ve amına doğru ilerlemesini engelledi. Onun dokunuşunu o kadar çaresizce istemesine rağmen, onu geri çekti.

"Tillie?"

Derin bir nefes aldı. Onu durdurmayı başarmıştı ama şimdi odaklanması gerekiyordu, böylece onun ciddi olduğunu anlayacaktı.

O bir iş adamıydı ve bunun için pazarlık yapmak zorunda kalacağını hissediyordu ki bu çılgıncaydı. Konu seksti.

"Durmamı ister misin?" diye sordu.

"Hayır."

Onun gözlerinin içine baktı ve şaşkınlığını gördü. Gülümsemekten kendini alamadı. Kahretsin, neden aynı anda hem bu kadar sevimli hem de seksi görünmek zorundaydı? Bu yasadışı falan olmalıydı ama şikâyet etmek yerine uzanıp yüzünü avuçladı.

Adam kıza dokunmaya devam edince kızın bileğini tutmaktan başka çaresi kalmadı ve bunu yaparken de dudak büktü.

"Hayır."

Derin bir nefes aldı ve sonra geri adım attı. "Bana neden hayır dediğini söylemek ister misin?" diye sordu.

Tillie gülümsedi at Onu. "Sen asla al zevk kendiniz için," dedi.

Onun yüzündeki çatık kaşları gördü. "Ben zevk alıyorum." "Luca, düğün gecemizden beri seks yapmadık."

O gördüm onun burun delikleri Flare, ama o yapmadı girişim kesmek için. Hiç kıpırdamadan durdu. "Neden?"

Birkaç saniye boyunca tek kelime etmedi ve Tillie nefesini tutarak bekledi.

"Eğer sana dokunmamı istemiyorsan, tek yapman gereken bunu söylemek."

Adam geri çekilmek istedi ama kadın buna izin vermeyecekti. Onun dikkatini çekmekten başka çaresi yoktu ve bunu yapmak için açık avucunu göğsüne bastırdı, bu da onu en azından bir an için susturmuş gibi görünüyordu.

Şimdi bile onun dokunuşunu seviyordu. Eli onunkinin üzerindeydi ama adam göğsünü örtmüştü. O anda, giysilerinin ona engel olmasından kesinlikle nefret ediyordu. Çıplak olmak, onun kendisine dokunmasını istiyordu.

"Beni incitmekten korkuyorsun, değil mi?" diye sordu.

Kendisini karanlıkta bırakarak kaçmasına izin vermesine imkân yoktu.

Luca ona baktı. "Bakire olduğunu hiç bilmiyordum. Bana mümkün görünmedi ve bunu beklemiyordum. Acele etmemeliydim, sana karşı daha dikkatli olmalıyım ama yapmadım."

Başını salladı ve Tillie ellerini bırakıp yüzünü kavradı.

"Dur. Buna bir son vermelisin. Suçluluk duygusunu ya da her ne halt yaşıyorsan onu bırak. Umurumda değil. I ... Kocamı istiyorum. Seninle birlikte olmak istiyorum ve geçmişte ne olduğu umurumda değil. Bu işi yürütüyoruz, değil mi?" diye sordu. Adam cevap olarak ani bir baş hareketiyle başını salladı ve kadın gülmekten kendini alamadı. "Güzel, çünkü kocamın benimle sevişmesini ya da... beni becermesini istiyorum." Ağzı aniden kuruduğu için dudaklarını yaladı. "Ve bunu yapmamın tek yolu... senin benimle seks yapman. Ayrıca, eğer bebek sahibi olmak istiyorsak, o zaman kesinlikle s-" Sözlerini bitiremedi, ama o anda umurunda değildi, çünkü Luca yüzünü tutmuş ve onu sertçe öpmüştü.

Sekizinci Bölüm

Luca karısını becermek için yanıp tutuşuyordu. O ilk gecedan beri bunu istiyordu ama karısının çektiği acının ve dikkatsizliğinin hatırası onu rahatsız ediyordu. Yapmak istediği son şey onu incitmekti. Bunu düşünmek bile onu anlayamadığı bir öfke ve hiddetle doldurmaya yetiyordu.

Şimdi Tillie'yi öpüyor, onun yalvarışlarını duyuyor, kendi bokunu aşması ve karısıyla onun istediği gibi, aslında hak ettiği şekilde sevişmesi gerektiğini biliyordu. Gözlerinin içine bakmak için öpücüğü kesti. Her ne kadar yemek masasında taşaklarına kadar içinde olmayı çok istese de, gerçek ilk zamanları burada olmayacaktı.

Elini tuttu ve başka bir şey söylemeden onu yemek odasından çıkarıp ana merdivene doğru götürdü. Tillie itiraz etmedi ama elini onun elinin etrafına doladı ve adam onu yatak odalarına götürmeye başladı. İçeri adım atarak kapıyı kapattı ve sonra onu yaklaştırdı.

Vücudunu onunkine bastırırken aniden nefesinin kesildiğini hissetti. Elini sırtından aşağı kaydırđı ve onun sevdiği birçok şeyden biri olan düzgün kıçına doğru ilerledi. Kıçının tüm olgunluğunu kavradı ve sonra sikini karnına doğru itti.

Luca kaya gibi sertleşmişti ve onun içinde olmak için karşı konulmaz bir ihtiyaç hissediyordu. Yine de sabırsız bir okul çocuğı değildi. Bu gece ikisi hakkında olacaktı ve Tillie'nin zevkten aklının başından gitmesini sağlayacaktı. Bu kez, sikini onun tatlı amcığının derinliklerine ittiğinde, Tillie sırlıklam olacak ve onun geniş boyunu almaya fazlasıyla hazır olacaktı.

Gömleğinin kenarından tuttu ve başının üzerinden çıkarmaya başladı, bunu yaparken gömleğı yere düşürdü.

Tillie onu takip etti ve gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Düğmeleri teker teker iliklerden geçirdi. Gömleğı tutup çekme isteğı

ama o zaman Tillie'nin onu çıplak bırakma zevkini engellemiş olacaktı ve bunu yapmayacaktı. Ayrıca, onun küçük dokunuşlarını seviyordu.

Gömlek tamamen açıkken, ellerini adamın beline koydu ve sonra yavaşça yukarı kayarak omuzlarına doğru ilerledi ve gömleği iterek çıkardı.

Kız geri çekilmedi ve adam bir kolunu kızın beline dolayarak ona yaklaştı. Yaptığı şeye biraz odaklanabilmek için içinden ona kadar saymaktan başka çaresi yoktu.

Onu kolayca yatağa itebilir ve orada becerebilirdi ama sabırlı olmayı unutmaması gerekiyordu. Acele etmemesi, tıpkı bir tanrıça gibi vücudunun her santimini keşfetmesi gerekiyordu. Sabrı ancak bu kadar dayanabildi ve elinde olmadan eteğinin bel bandını parmakladı. Kız küçük bir inilti çıkardı ve bu sese bayıldı, özellikle de bu iniltiyi onun adı takip ettiği için. Tillie'den duymak istediği tek şey, özellikle de yatak odasında, adının zevk dolu bir iniltiyle birlikte söylenmesiydi.

Etek düğmelerden oluşuyordu ve ilk ikisini açtı, ama çok fazla düğme varmış gibi görünüyordu ve sabrı yoktu. Yine de etek kalçalarını geçti ve onun küçük bir itişiyi yere düştü. Tillie eteği tekmeleyerek yoldan çekerken, kendisi de eteğin içinden çıktı.

Adam ona baktı, bekledi ve Tillie bir kez daha elini adamın beline koydu ve sonra kemerine doğru ilerledi. Kemerini gevşetti, bunu yaparken biraz çekti. Sonra düğmeyi açtı, ardından fermuarı açtı ve onu çıldırtacak kadar yavaşça aşağı kaydırды. Sonunda onu serbest bıraktı ve sonra tam önünde yere çöktüğünde aklını kaybetmeye yakındı.

Tek giydiği sutyen ve külotu, ikisi de dantelli ve seksiydi ve onu izlemek adamı çılgına çeviriyordu. Dudaklarını yalıyordu ve bu hareket bile ona çok erotik geliyordu. Kadın pantolonunu indirirken odaklanmakta zorlanıyordu.

Pantolonu adamın sikinin üzerinden geçirdiği anda duraklar gibi oldu ve adam onu izledi.

Aleti, boxer külotuna baskı yaparken bile sert ve kalındı.

Tillie dudaklarını yaladı ve sonra pantolonunu çıkarmaya devam etti ve sonra onun için pantolondan çıktı. Onun tekrar ayağa kalkmasını bekliyordu ama Tillie parmaklarını onun ayak bileğine doladığında sürprizlerle doluydu.

İkisi de konuşmadı ve Luca kız hareket ederken söyleyecek tek bir kelime bile bulamadı. Onun normal hızda hareket ettiğini hayal ediyordu ama o anda yavaş gidiyor gibi görünüyordu.

Kadın ona yaklaşp boxer külotunun kemerini kavradığında her dokunuş daha da artmış gibiydi. Önce onu çıplak bırakmayı çok istemesine rağmen onu durdurmadı. Bu gece Tillie içindi ve ne isterse alabilirdi. Özellikle de bunu vermek onun elindeyse.

Kadın, boxer külotunu adamın azgın ereksiyonunun üzerinden geçirdi ve adam, kısıtlamalardan kurtulmanın verdiği zevkle dişlerini sıktı.

"Vay canına," dedi Tillie.

Sert aleti öne doğru fırladı ve neredeyse ona doğru ya da en azından tam ona doğru yöneldi.

Parmaklarını uzun aletin etrafına sardı. Kızın ağzının cazibesi çok büyüktü ama Luca kızın o tatlı dudaklarının arasına daha önce hiç yarak almadığını da biliyordu. Luca ona uzanmak istedi ama kız bir elini onun kalçasına koyarak sikine doğru yaklaştı.

"Senin beni tattığın gibi ben de seni tatmak istiyorum," dedi.

"Tillie... Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Neden olmasın? Ağzını amıma dayadın." Yüzü kırmızının güzel bir tonuna dönüşmüştü. O kadar masum, o kadar saf ve tamamen ona aitti ki. "Seni tatmak istiyorum."

Luca da bunu istiyordu ama bunu kaldırabilecek gücü olup olmadığını bilmiyordu. Ağzı, eğitilmemişti ve o değerli dudaklar Luca'nın boyuna sarılmıştı. Bir erkeğin ancak bu kadar gücü olabilirdi ve Tillie onu sınırlarına kadar test etmekten çok mutlu görünüyordu.

Onu reddetmenin doğru bir şey olmadığını biliyordu. O dünyayı hak ediyordu ve bunu ona vermekten büyük mutluluk duyuyordu.

"Beni tatmak ister misin?" Başını salladı.

"Tamam." Luca yatağın kenarına doğru ilerledi ve oturdu. Sınırlarını biliyordu.

Boyunu bırakarak iki elini yanına koydu. "Tamamen seninim." Bunun aklına gelen en parlak fikir mi yoksa en kötüsü mü olduğunu bilmiyordu.

Tillie'nin dudakları sikinin üzerindeydi. Bundan kurtulabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Daha da yaklaştı, elleri dizlerine doğru gitti ve onları kavrayarak ona baktı. Onun bakışlarındaki heyecanı fark ettiğinden emindi ve bu ona pek de yardımcı olmuyordu.

"Sana dokunabilir miyim?" "Evet."

"Luca?"

"Evet."

"Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok," dedi.

Karısının tatlı masumiyeti. Luca tek parça halinde nasıl hayatta kalabileceğini bilmiyordu.

"Dokun bana," dedi.

Tillie parmaklarını onun boyuna doladı, tıpkı kendisinin yaptığı gibi. Gözlerini kapadı ve parmaklarının verdiği hissin tadını çıkardı. Kadının dokunuşu onu ihtiyaçtan ateşe verdi.

Saniyeler geçti ve sonunda kontrolü tekrar ele geçirdiğinde gözlerini açtı ve ona baktı. Kız bekliyordu, çok sabırlı ve güzel görünüyordu.

Karım. Benim karım.

"Ucunu yalayarak başlayabilirsin," dedi. "Dilini kullanarak beni keşfet."

Kadın daha da yaklaştı ve adam kadının nefesinin sıcaklığını aletinin üzerinde hissetti. Ona kadar saydı ve sonra dili ona dokunduğunda boşalmaya çok yaklaştığı için elini yumruk yapmaktan başka çaresi kalmadı.

Aletinin başını okşadı, etrafında dolaştı ve sonra aşağı kaydı. Damarının sert çizgisini buldu, aşağı ve sonra tekrar yukarı doğru izledi.

"Şimdi ağzını üzerime koy ama dişlerini kullanma. Sert ısırmana gerek yok." Dudaklarını ona değdirmemişti bile ama onu uyarmak istemişti.

Luca dişlerini sıktı, sonunda onu ağzına aldı. Tatlı, lanet bir mükemmellik. Ağzı sık emmeye alışık olmasa da Luca için mükemmeldi.

Onun durmasını istemiyordu. Daha fazlasını ağzına aldı, dibine kadar yaklaştı, ama bu onun neredeyse öğürmesi anlamına geliyordu ve hemen geri çekildi.

"İşte böyle, yukarı ve aşağı, hızını bul. Beni boğmak zorunda değilsin." Bakımlarında durmaya devam etmek zorunda kaldı. Orgazma çok yakındı ama sınırı aşmadı.

Luca kontrolü nasıl bulduğunu bilmiyordu, sadece bulduğunu biliyordu. Ona dokunmamak hoşuna gitmiyordu, bu yüzden uzandı, başını okşadı ve sonra saçlarını yumruğunun etrafına sarmak için aşağı indi. Ona tutunarak, sikinin ağzında olmasına alışmasına yardımcı olmak için ona doğru itmeye başladı.

Bu tam bir işkenceydi ve işleri daha da kötüleştirmek için Luca uzandı ve sütyeninin mandalını oynattı. Tillie sütyeni çıkarmaya yardım etti ve şimdi Luca onun olgun göğüslerini mükemmel bir şekilde göremiyordu ama bu kadarı yeterliydi. Bu bir yalandı. Tillie söz konusu olduğunda hiçbir şeyin yeterli olamayacağından kuşkuluydu.

Tillie, Luca'nın aletinin tadına ve ağzındaki hissine hayret etti. Uzun, kalın ve kaya gibi sertti ama aynı zamanda yumuşaktı da. Her iki durumda da, uzunluğu için ne kadar kafa karıştırıcı bir tanımlama olursa olsun, harika hissettiriyordu ve elinin saçlarında sıkılaşma hissine bayılıyordu. Onun kendisini bırakmasını istemiyordu.

Bu ilk seferlerinden çok farklıydı. Adamın sikinin içine girdiğini hissetti ve sonra ağzında keskin bir tat olduğunu fark etti.

Çok geçmeden kızın başını sikinden çekti ve önünde diz çöktü. Başını geriye yatırdı ve ağzını ele geçirdi. Kız bir inilti çıkardı, ardından bir sızlanma geldi. Öpücüklerin bitmesini istemiyordu.

Öpüşmeye başladıklarında bile Luca onu ayağa kaldırmaya yardım etti. Luca öpüşmeyi kesti ve aniden külotuna uzanıp onu çekiştirince Tillie bir çığlık attı.

"İşte, bu çok daha iyi."

Şimdi elleri kışına gidip etini kavradığında, Tillie zevk onu tüketirken gözlerini kapatmaktan kendini alamadı. Bu öncekinden çok farklıydı. Adamın dokunuşu onu öylesine büyük bir ihtiyaçla yakıyordu ki düşünmeye bile başlayamıyordu.

İkisini de hareket ettirerek yatağa doğru ilerledi ve ne olduğunu anlayamadan sırtüstü yattı. Luca onun üzerindeydi ve bu beklenti onu heyecanlandırırken, bunun o olup olmadığını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Benim sıram," dedi.

Biraz kafası karışmıştı ama sonra adam vücudunu öpmeye başladı. Göğüslerinden başladı, her bir tepeyi birbirine bastırdı ve sonra dilini yumruların üzerinde kaydırды, ısırmadan önce her birini yaladı ve emdi. Zevk doğrudan kalçalarının arasına gitti. Onları birbirine bastırmaya çalıştı ama Luca oradaydı ve onu durdurdu,

açık tuttu ve adamın eli kalçalarının arasına girdiğinde nefesini tutamadı.

Açık avucu amına dokundu, onu kavradı, klitorisini okşadı. Aynı zamanda, ağzı tepesine doğru öpmeye başladı ve sonra klitorisine dokunduğunda, dayanamayacağını biliyordu. Serbest kalmaya çok yakındı.

Ağzından bir inilti daha döküldü, adamın adı dudaklarından iniltiyle döküldü. Zevk çok yoğundu. Vücudunu nasıl kontrol edebileceğini bilmiyordu.

Onu mutluluğun sınırına götürdü. Dili klitorisini okşuyor ve sonra tomurcuğu ağzına alıyordu. Zevk bu dünyanın dışındaydı ve sonra onu kenara götürürken onun için yapacak başka bir şey yoktu ve daha fazlası için adını çılgılık attı. Çok iyi hissettirdi. İyiden de öte.

Luca onun serbest bırakılmasının son damlasına kadar çekti ve daha fazla dayanamadığında, geri çekildi ve klitorisine bir öpücük bıraktı. Kadın zevkten titriyordu. Küçük bir hırıltı çıkardı ve sonra kalçalarının arasına girdi.

Tillie, yarığının arasından geçip klitorisini dürttüğünde adamın sikinin sert çıkıntısını hissetti. Orgazmından sonra hâlâ çok hassastı ama bu onu küçük bir zevk artçı şoku gibi tekrar yukarı çekti.

"Çok güzelsin amına koyayım," dedi.

Bu sefer adam hareket etti ve kadın onun sikini girişinde hissetti. Korkmuyordu ya da gergin değildi. Hiç şüphesiz bunun canını yakmayacağını biliyordu. Bu inanılmaz olacaktı. Luca tereddüt etti ve sonra santim santim içine girmeye, daha derine inmeye başladı.

Kesinlikle acı yoktu, sadece zevk vardı, olacağını bildiği gibi. Ellerini tutarak başının yanına yerleştirdi ve son birkaç santimi de içine soktu.

Adam küçük değil, uzun, kalın ve sertti ve Tillie onu kavradıkça nabzının attığını hissetti. Adam çekilmeye başladı ve Tillie onun gitmesini istemedi ama adam aniden tekrar içine girdiğinde gitmeyeceğini anlamalıydı. Tillie haykırdı ve adam dudaklarını ele geçirerek onunla sevişirken onu yerinde tuttu.

Birden hızlandı ve Tillie bu zevke dayanamayacağını düşündü. Hiçbir noktada acı yoktu, sadece akılsızca, bu dünyanın dışında bir zevk vardı. Bunun için başka bir kelime yoktu. Her şeyi içermesine rağmen bu neşe ya da heyecan değildi. Bu seksti, sevişmekti, düzüşmekti, ama aynı zamanda bundan çok daha fazlasını hissettiriyordu.

Luca onun ellerini bıraktı, birini başının altından geçirdi ve diğerini kıkına doğru kaydırarak etini kavradı.

Onun vücut ağırlığını aldı ve bu da iyi hissettirdi.

"Dokun bana," dedi.

Tillie ona dokunmadığının farkında bile değildi. Omuzlarından başladı, ellerini onun üzerine koydu ve sonra vücudunun aşağısına, sırtına doğru ilerlemeye başladı. İlk başta kıkına dokunmak istedi ama sonra kendini durdurdu ve ona dokunmadığı için aptal gibi hissetti. Aşağıya doğru hareket etti ve aynı şekilde onun poposunu avuçladı.

Sonunda bunu yapıyordu, kocasıyla sevişiyordu, Luca'yla birlikte oluyordu ve Tillie için bu dünyadaki en güzel duygulardan biriydi. Şu anda aralarında hiçbir mesafe yoktu. Hiç olmadıkları kadar yakındılar.

Onun durmasını istemiyordu ama Luca hızlanmaya başladığında içindeki değişimi hissetti. Luca onu sikmeye başladığında siki daha da sertleşiyor, her zamankinden daha sert ve daha derine iniyor gibiydi ve Luca inerken aynı anda mutluluğu hissetti ve birlikte serbest kaldıklarını anladı.

Dokuzuncu Bölüm

"Dans mı?" Luca sordu.

Tillie kıkırdadı. "Evet, annem beni profesyonel bir dansçı yapmaya çalıştı. Hatta ödüller kazanmış bir kadını bile işe aldı."

"Dans etmeyi seviyorsun ama," dedi Luca. "Seni yakaladım."

Başını salladı ve yemek yediği kaşığı ağzına soktukten sonra yatakta ilerledi. Yatağı terk etmemişlerdi ama yiyecek ihtiyaçları vardı. Dondurucuda en az dağınık görünen tek şey dondurmaydı. Sahip oldukları tüm küvetleri getirdi.

-Çikolata, vanilya, nane-çikolata ve diğer çeşitli aromalar.

"Dans etmeyi seviyorum ama evinizde ya da yatak odanızda rastgele yaptığınız türden bir şey. Yüzlerce insanın bir yetenekmiş gibi dans ettiği bir şey değil."

"Güzellik yarışması olayından gerçekten nefret mi ediyorsun?"

"Evet. İster inanın ister inanmayın, çocukken elbiselerden pek hoşlanmazdım. Bence bu çok komik çünkü şimdi hep giyiyorum. Çocukken kot pantolon ve tişört giyen bir kızdım. Ayrıca arka bahçeyi keşfetmeyi ve ortalığı kirletmeyi çok severdim."

"Ah, tam bir erkek fatma."

"Evet, o bendim, bu yüzden saatlerce oturup saçımı çektirmek ve yüzümü makyajdan dolayı daha ağır hissetmek hoşuma gitmedi. Diğer kızlardan bazılarının bunu sevdiğini biliyorum ve hiç umursamadım ama ben nefret ettim. Babama söylememi isteyen David'di, ben de söyledim ama aynı zamanda büyükannem ve büyükbabam oradayken şikayet ettiğimden de emin oldum. Babamı seviyorum ve o inanılmaz biriydi. Bildiğiniz gibi çok çalışırdı ama bazen annem onu manipüle etmeyi kolay bulurdu. Büyükannem ve büyükbabam oradayken itiraz edemezdi ve bu sefer ayak diredi."

"Ama bu annenle olan ilişkini mahvetti."

Tillie başını salladı ve adam onun gözlerindeki hüznü gördü. "Evet, öyle oldu. Hiçbir zaman eskisi gibi olmadık ve bazen umursamıyorum, bazen de ne yaptığımızı düşünüp özlüyorum." Homurdandı. "Yaparsan da lanet olsun, yapmazsan da lanet olsun. Bana geçmişin hakkında daha fazla şey anlatmak ister misin?"

Hayır, gerçekten bilmiyordu ama Tillie kendisiyle ilgili konularda çok açıktı. Tek yapması gereken ona bir soru sormaktı, o da açık, dürüst ve her zaman kendisiydi.

"Anlatacak pek bir şey yok."

"Koruyucu aile sisteminde olduğunuzdan bahsetmiştiniz," dedi. "Aileni bulmayı hiç düşündün mü?"

"Hayır," dedi. "Bazı çocukların ailelerini bulmak istediğini biliyorum. Bazen, biz küçükken birkaçı bütün gece oturup ailelerimize ne olduğuna dair hikayeler uydururdu. Adam kaçırma, hükümet komplosu, 'ailemiz milyonlar kazanmak için gitti ve sonra geri gelip bizi serbest bırakacaklar'. Ben hiç katılmadım. Sanırım genç yaşıta, çoğumuzun tek bir nedenden dolayı orada olduğunu biliyordum - bizi doğuran insanlar bizi istemiyordu."

"Onları ebeveyn olarak bile görmüyor musun?" Tillie sordu.

"Hayır, onlar ebeveyn değil. Hiçbir şey değiller." Bir elini yüzünde gezdirdi.

"Ve sen onların kim olduğunu merak etmiyor musun?"

"Hayır," dedi Luca. "Bilseler bile artık onlara güvenmem mümkün değil. Ortaya çıkmalarının tek sebebinin benim zengin olmam ve onların da kolay bir hayat arayışında olmaları olduğuna ikna olurdum."

Aralarına sessizlik çöktü. Luca dondurma kutularından birine uzandı, bir lokma almak üzereydi ama buna fırsat bulamadan Tillie dondurmanın bir kısmını onun göğsüne damlattı. Soğuk olduğu için bir nefes verdi.

Tillie de öyle yaptı ama sonra çok hızlı hareket ederek bir elini onun göğsüne koydu. "Bak ne kadar sakarım. Bu dondurmayı üzerine dökmek istememiştim. Temizlemem gerekecek." Seksi olmaya çalışırken çok sevimli görünüyordu.

"Sen kötü bir oyuncusun, bunu sana söyleyen oldu mu?" Luca sordu.

"Evet, inan bana, sahip olmadığım pek çok yetenekten biriydi ve bu annemin beni eğittiği bir şey olacaktı." Tillie eğildi ve üzerine döktüğü dondurmayı dilinin ucuyla silip süpürdü.

Eğer kız bu oyunu oynamak istiyorsa, Luca seve seve oynayacaktı. Luca hızlı davranarak onu yatağa doğru itti ve bu kez dondurma almak için uzanıp çırpınmaya başladı, aynı zamanda da güldü.

"Oh, hayır," dedi. "*Yanlışlıkla* biraz dondurma düşürdüm."

"Tamam Luca, oyunculuğumun kötü olduğunu düşünüyordum ama senin kötülük seviyen bambaşka bir boyutta."

Gülümsemekten kendini alamadı, sonra meme ucunun üzerine sürdüğü dondurmayı yaladı. Dilini boncuklu tepe üzerinde kaydırarak tamamen temiz olduğundan emin oldu ve memesinin bir kısmı da dahil olmak üzere meme ucunun tamamını ağzına aldı. Kadın bir inilti çıkararak yukarı doğru kıvrıldı.

"İşte, hepsi güzel ve temiz." Dondurma oyunuyla onun dikkatini dağıtırken, diğer meme ucuna biraz daha silmeyi başardı. "Ama, oops, küçük bir kaza daha geçirdim. Bunların hepsini temizlemem gerekecek." O bir tut verdi. "Bugün çok kirliyim."

"Adil oynamıyorsun." Adam dişlerini acı vermek için değil ama onu biraz daha kızdırmak için kullandığında bir inilti çıkardı. Dondurmanın her bir noktasını yaladığından emin oldu, ama sonra vücudu çok cazip görünüyordu ve üzerine dondurma sürmekten kendini alamadı.

"Umarım sakıncası yoktur ama kendimi aç hissediyorum." Dilini karnından aşağı kaydırđı ve kalçalarına doğru ilerledi, bu da dondurma banyosunun bir kısmının tadını çıkardı.

Yine de amına geldiğinde kendini tutmadı, seksinin dudaklarını araladı ve doğrudan klitorisine gitti. Yediğı dondurma yüzünden dili biraz soğuktu ama çok da soğuk değildi.

Kız inledi ve adam klitorisini ağzına alırken bu inleme hızla gırtlığa dönüştü. Bıraktıktan sonra dilini kızın yumrusu üzerinde ileri geri kaydırđı ve her dokunuşta kızın nefesini duydu.

"Lütfen," dedi.

Onun boşalmasına izin vermek niyetindeydi ama önce amını keşfetmek istiyordu. "Amını benim için aç."

Aşağı uzandı ve seksinin dudaklarını aralayarak ona güzel amcığına tam erişim sağladı. Ağzı onun tadına bakmak için sulandı ve dilini onun yumrusu üzerinde ileri geri hareket ettirdi ve sonra dilini onun amcığının içine sokmak için aşağı kaydı.

Onu becerdi, dilini içine bastırđı, onu tamamen ıslattı ve sonra klitorisine geri çekildi.

Kız haykırdıkça Luca'nın adı duvarlarda dans ediyordu. Luca onu kenara getirdi ve onunla dalga geçerken üzerinde dans etmesini sağladı, onu zirveye yaklaştırdı ve sonra onu tam kenara itti. Bu sefer ona aşağı inmesi için zaman tanımadı, kalçalarının arasında hareket etti, girişini buldu ve kabzasına kadar içine girdi.

Kadının zevk dolu iniltisi sonsuza dek onunla kalacaktı. Onun bekâretini parçaladığı sırada attığı irkilmiş çığığı asla unutamayacağını biliyordu ama bu anıları, yarattığı yeni tatlı anılarla değiştirmeye niyetliydi.

Kadın kollarını adamın etrafına doladı ve adam sert ve derin bir şekilde kadının içine girerken ellerini yatağın her iki yanına bastırđı.

Amcığı tam bir rüyaydı. Onun içinde olmayı seviyordu ve olmak istediği başka bir yer olmadığını biliyordu.

Luca orgazmının ilk kıpırtılarının oluşmaya başladığını hissetti ve o zirveye yaklaşırken Tillie'nin gözlerine baktı ve ona aşık olduğunu anladı.

Tillie masanın karşısındaki annesine baktı. Bella Goodwin'le birlikte yemek yemeyeli uzun zaman olmuştu. Tillie bunu en son yaptıklarında beş ya da altı yaşlarında olduğunu biliyordu. Güzellik yarışmalarından birinden çıkmışlardı ve annesi o kadar heyecanlıydı ki, tüm zaman boyunca heyecanlı heyecanlı konuşmuştu.

Annesine ulaşmanın kendisi için neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyordu. Luca'nın koruyucu aile sistemindeki geçmiş deneyimlerinden ve diğer çocukların nasıl hissettiğinden bahsettiğini duyduktan sonra, annesini hafife almak istemedi.

"Telefonunu alınca şok oldum, Tillie," dedi Bella, otururken. "Bir annen olduğunu unuttuğunu sanmıştım."

Tillie annesini izlerken gülümsedi. "Unutmamıştım. Çok şey oldu."

"Bir de bana sor. Sanırım Ed Amca'ya ne olduğunu duymuşsundur?" Bella sordu.

"Evet, Luca söyledi."

"Kötü iş." Bella burnunu kırıştırdı.

"Luca'nın seçme şansı olmadığını biliyorsun, değil mi?" Annesinin Luca'nın verdiği kararlardan hoşlanmadığı düşüncesinden nefret ediyordu.

"Tatlım, biliyorum. Ed amcanın yaptığı gibi kötü bir işten bahsediyordum. Ona güvenilmesi gerekiyordu ve babanın mutlu olmadığını biliyorum. Kendini ihanete uğramış hissediyor." Bella dudak büktü.

Garson geldi ve Tillie çok gergindi. Annesi köpüklü su ve tavuk sipariş etti.

Salata. Tillie de aynı salatadan ama maden suyu sipariş etti. Maden suyundan hiç hoşlanmamıştı.

Bella restorana şöyle bir göz gezdirdikten sonra dikkatini tekrar ona yöneltti. Tillie ona gülümsedi ve sonra kendini inanılmaz derecede aptal hissetti çünkü ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Özür dilerim," dedi, aklına gelen ilk şeyi ağzından geçirerek.

"Canım, ne için?" diye sordu Bella.

"Beceriksizlik, güzellik yarışmasına katılmak istememek ve arkadaşlığımızı mahvetmek."

Bella kaşlarını çatı. "Affedersiniz?"

"O zamandan beri benden hoşlanmadığını biliyorum ve güzellik yarışması olayından sonra zor bir ilişkimiz oldu ve gerçekten üzgün olduğumu söylemek istiyorum." Şu anda kelimeleri kusuyordu ve ne söyleyeceğine dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Garson geldi ve onun varlığı hoş bir rahatlama ve dikkat dağıtıcıydı. Tillie ona teşekkür etti ve bir yanı onun kalmasını sağlamayı diledi ama annesi ona garip garip bakıyordu. Garson gitti ve Tillie dudağını kemirdi.

"Tatlım, senden hoşlanmadığımı mı düşünüyorsun?"

Tillie ağzını açtı ve kapattı. "Her zaman zor bir ilişkimiz oldu."

"Bir saniye, güzellik yarışmasını iptal edenin sen olduğunu mu sanıyordun?" Bella sordu.

Şimdi sıra Tillie'nin kafasının karışmasına gelmişti. "Babama söyledim, büyükannem ve büyükbabam da oradaydı, sonra babam bunu bir daha yapmayacağımızı söyledi, ben de benim yüzümden olduğunu düşündüm."

Bella başını geriye attı ve güldü. "Görünüşe bakılırsa Tillie'ciğim, sen ve ben birbirimizden habersizmişiz."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Seni seviyorum, Tillie. Sen benim kızımsın ve seni her zaman seveceğim, tıpkı David'i sevdiğim gibi."

Babana gidip güzellik yarışmalarına dayanamadığımı söyledim. Bana kalırsa kızım yetenek doluydu ve benim onu bulmama gerek yoktu. Ayrıca seni bir prenses gibi giydirmekten de nefret ediyordum. Seni amurlu kotların ve lekeli kıyafetlerin içinde görmeyi seviyordum. Bu beni çok mutlu ediyordu."

" yle mi?" Tillie sordu.

Bella içini çekti ve çantasına uzanarak cüzdanını çıkardı, sonra da Tillie'ye annesinde olduğunu fark etmediğı bir fotoğrafl gösterdi. Bu, onun yalnız ama çamura bulanmış bir fotoğraflıydı. Atkuyruğı yana düşmüştü ve giysileri darmadağınktı. Tillie o günün David'le bahçede futbol ya da başka bir şey oynadıkları gün olduğunu hatırladı. Yağmur yağmaya başlamıştı ama hava da o kadar sıcaktı ki ikisi de içeri girmek istememişti. Annesinin fotoğraf çektiğini bilmiyordu.

"Fotoğrafl çektiğini bilmiyordum. O günden nefret ettiğini sanıyordum."

"Hayır, bayıldım. Endişeliydim. Sen alıngan bir genç kızdın ve David'in kolunu kırmandan korktum ama siz ikiniz her zaman birlikte iyi oynadınız. Harika bir gündü."

"Madem babama yarışmalardan bahseden ve onlardan nefret ettiğini söyleyen sendin, neden beni götürdün?"

"Hatırlamıyor musun?"

Tillie başını salladı.

"Bir tanesi bir belgeseldeydi ya da bir filmdi, hatırlayamıyorum. Bütün bir yaz boyunca sürekli bundan bahsettin ve gitmek istedin. Sana hiç hayır diyemedim ve her şey o zaman başladı." Bella derin bir nefes aldı. "G zelliğı, makyajı ve kıyafetleri seviyorum ama bu benim için çok fazlaydı. Bunu durdurduğum için benden nefret ettiğini düşündüm."

"Hayır, bunu durduranın ben olduğumu ve bana kızgın olduğunuzu düşündüm."

Bella masanın öbür ucuna uzandı ve Tillie elini annesinin elinin içine koymakta tereddüt bile etmedi.

"Seni seviyorum, Tillie. Seninle gurur duyuyorum." "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Luca Winters'a gitmenin kolay olmadığını biliyorum. Şirket için hayatını tehlikeye attığın için babanın büyük suçluluk duyduğunu biliyorum."

"Benim hayatım mı? Anne, öyle bir şey değildi. Ölmüyorum ya da başka bir şey. Büyük bir fedakarlık değildi."

Bella onun elini sıktı. "Mesele de bu Tillie, öyleydi. Tek istediğinin büyükannen ve büyükbaban gibi olmak olduğunu biliyoruz. Onlar nadir bulunan türden bir sevgi buldular. Baban ve ben birbirimizi çok seviyoruz ama bu aynı şey değil. Bunu biliyorum ve bir anne olarak çocuklarım için tek istediğim onların isteklerinin ve hayallerinin gerçekleşmesi. Bunun yerine, tanımadığınız bir adamla evlendiniz ve onun sevme yeteneğine sahip olup olmadığını bilmiyorum. O senin tam zıttın."

"Anne, lütfen, endişelenmene gerek yok. Luca harika bir adam."

"Öyle mi?"

"Evet, yani, şirketlere yaptıklarıyla ün saldığını biliyorum ve onunla evlenmeyi kabul etmeseydim, sorunun nerede olduğunu bulmak yerine aynısını yapma ihtimali var, ama onunla evli olmayı seviyorum."

"Öyle mi?" Bella sordu.

Garson bu kez yemekleriyle birlikte geri geldi. Tillie suyundan bir yudum bile almamıştı. Yemek için teşekkür ettikten sonra annesinin elini bırakıp çatal ve bıçağı aldı, annesi de öyle yaptı.

"Bu yeni bir şey, çünkü açıkçası birbirimize aşık değildik ve birbirimizi önceden yıllardır tanımıyorduk, ama bu bizim için işe yarıyor. Onu tanımaya başlıyorum ve Luca'da şirketleri parçalayan zengin bir adam olmaktan çok daha fazlası var."

Tillie sadece onu düşünerek gülümsedi. Birlikte film izledikleri ve Luca'nın korkutucu bir sahnede Tillie'nin kafası karışmasın diye yastığı tuttuğu birkaç an gözlerinin önünden geçti.

Korkmuş. Ona kendi yemeğinden yedirmesi. Kütüphanede takılması, oturup kelimeleri dinlerken ona kitap okuması. Hatta dans etme anısı ve Luca'nın ondan kendisi için dans etmeye devam etmesini istemesi. Bunlar çok azdı ama onların anlarıydı.

"Bu bakışı biliyorum," dedi Bella.

Düşüncelerinden sıyrılarak annesine doğru baktı. "Ne bakışı?"

"Aşık olan bir kadının bakışı. Sende de o bakış var canım," dedi Bella. "Kocana aşık mı oluyorsun?"

Tillie Luca'yı düşündü ve delice olan şey gülümsemekten kendini alamamasıydı. "Sanırım öyle."

Onuncu Bölüm

Üç Ay Sonra

Luca yepyeni ofisinde durmuş şehre bakıyordu. Yirmi kattan daha yüksekte olmasına rağmen aşağıdaki yerdeki koşuşturmayı görebiliyordu. Yükseklikten hiçbir zaman korkmamıştı, aslında yerden yüksekte olmak ona korkudan çok heyecan veriyordu.

Onu en çok şaşırtan şey, yeni ofisinin Goodwin şirketinin içinde olmasıydı. İsmi ni değiştirmemişti ama tam da bu binaya taşınmıştı. Neden? Buna inanamıyordu ama son üç ay içinde sanki tüm hayatı değişmişti.

Birincisi, Tillie ile olan evliliği inanılmazdı. Daha iyi bir evlilik hayal edemezdi. Uyanmak bir rüyaya adım atmak gibiydi. İşe gitmek için ayrılma vakti geldiğinde, Tillie'den ayrılmaktan nefret ettiği için karışık duygular hissetti ama en çok sevdiği şey, babası ve kayınbiraderi David ve Andrew'u görmektir.

Evet, kayınpederini seviyordu ve Andrew'u tanımak için zaman ayırmıştı. Başlarda bu hiç de kolay olmamıştı. Andrew'un çok gururlu bir adam olduğunu ve şirketi babasından miras aldığı nda, bunu ona bakma sorumluluğu ve onu geliştirme vaadiyle yaptığını öğrenmişti. Andrew'un kardeşi Ed Amca, babalarının ve büyükbabalarının uğruna çalıştıkları her şeyi neredeyse yok etmişti. Andrew kendini kişisel olarak sorumlu hissediyordu çünkü David onu uyarmış olmasına rağmen kardeşini işe alan ilk kişi oydu. Kendi babaları Ed'i kovmamıştı ve Andrew'un kafasının içinde birçok uyarı olmasına rağmen kalbinin sesini dinlemiş ve ona güvenmişti.

Luca ilk başta buna inanmamıştı ama gerçek ailenin ne demek olduğunu da bilmiyordu, ta ki hayatını Tillie ve ailesine açana kadar.

Bella, Tillie'nin annesi, harikaydı. Tillie annesiyle yemeğe gittiğinden beri ikisi daha da yakınlaşmıştı ve kesinlikle kaybettikleri zamanı telafi ediyorlardı.

Son üç ay içinde katıldığı yemeklerin, barbekülerin ya da aile buluşmalarının sayısını unutmuştu.

Hayatı boyunca dışlanmış biriydi. Büyürken ailesi olmayan bir çocuktı, bu yüzden tek ortak noktası evlatlık verildiği diğer çocuklardı. Aynı zamanda, onlarla uzun süre ortak bir yanı da olmamıştı, çünkü onlar hala kendi ailelerinin gelip onları evlat edinme umuduna ve evlat edinilme ihtimaline sahipken, o bu umudu çoktan kaybetmişti. Kaderini kabullenmiş ve kimseden bir şey beklememeye karar vermişti. Güvenebileceği tek kişi kendisiydi.

Kapı aniden çalındı ve David ofisine adım atmadan önce seslenmesine bile gerek kalmadı. Bu da düzenli bir olay olmuştu. O ve David arkadaş olmuşlardı.

"Hey, dostum, sadece uğrayıp her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim," dedi David, ona yakın durarak.

"Evet, neden?"

"Bilmiyorum. Her Cuma yaptığım gibi onu kontrol etmek için Tillie'yi aradım ve biraz tuhaf görünüyordu."

Kaşlarını çattı ve masasına doğru ilerledi. "Nasıl garip?"

"Bilirsin, sadece dikkatim dağıldı."

"Bu sabah onu bıraktığımda iyiydi," dedi Luca, karısı için içinde yükselen endişeyle.

Son üç aydır her sabah uyandığı gibi uyanmış, birkaç dakika onun uykusunu izlemişti. Tillie her zaman uyanır ve sonra ona doğru dönerdi.

Bu yumuşak, tatlı ama onu tahrik etmekte asla başarısız olmayan gülümseme.

Luca onun kendisine baktığı gibi başka hiç kimseye baktığını görmemişti ve bunu yaptığı tek erkeğin kendisi olduğunu bilmek onu tahrik ediyordu.

"Kahretsin dostum, seni endişelendirmek istememiştim. Muhtemelen bir şey yoktur, kötü bir bağlantı ya da onun gibi bir şeydir. İkiniz kavga falan etmişsinizdir diye endişelendim."

David'e baktı ve diğer adamın ne kadar gergin görüldüğünü gördü ve bundan hoşlanmadı.

"Tillie ve ben kavga etmeyiz."

"Bütün evli çiftler kavga eder. Annemle babam her zaman kavga ederdi."

"Peki ya büyükanne ve büyükbaban?" Luca sordu. Keşke onları tanısaydım dediği bir çiftti onlar. Onların resimlerini görmüş ve Tillie'nin ailesinden hikâyeler dinlemişti. Kimsenin onlar hakkında söyleyecek kötü bir şeyi yoktu.

"Tabii ki kavga ettiler. Büyük kavgalar falan değil ama anlaşmazlıklar yaşadılar." David ellerini havaya kaldırdı. "Biliyorsun, ben bir pisliğim ve konu kız kardeşim olduğunda, muhtemelen her şeyi yanlış yorumluyorum, bilirsin, ve bu notla ve kendimi tam bir göt gibi hissederek, gideceğim."

David'in her şeyin yolunda olduğunu düşünerek gitmesi önemli değildi. Luca endişeliydi. Tillie bu sabah iyi görünüyordu. Biraz solgundu, bu da hoşuna gitmemişti. Son birkaç haftadır küçük bir mide rahatsızlığı geçiriyordu ama David ne zaman doktora gitmeyi teklif etse Tillie hep reddediyor, bu da onu sinirlendiriyordu.

Masasının üzerindeki telefonu eline alarak evi aradı ve bekledi. Tillie normalde birkaç kez çaldıktan sonra cevap verirdi. Telefon çalmaya devam ediyordu ve sinirleri iyice gerilmeye başlamıştı.

Telefonu yuvasına geri kapattı, ceketini aldı, kapıya doğru yöneldi ve kapıyı açarak içeri girdi.

Bunu yaparken neredeyse Tillie'ye çarpıyordu. "Tillie," dedi.

Onun için endişelendikten sonra gülümseyen yüzünü görmek büyük bir rahatlamaydı. Hiç düşünmeden onu kollarının arasına aldı ve kendine yakın tuttu.

"Tamam, vay canına, hatırlat da öğle yemeğinden önce daha sık habersiz uğrayayım."

Umursamadı, dudaklarını ona bastırdı, nefesini içine çekti.

"İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim. Neden?"

"Kardeşin buradaydı ve endişelendi." Kızın gözlerini devirdiğini görünce durdu.

"Güven bana, David'i dinleme, tamam mı? İnsanları ya da herhangi birini en iyi okuyan kişi o değil. İş hayatında harikadır ama normal günlük hayatta berbattır."

"Bunu dikkate alacağım."

Luca'nın umurunda değildi, bir anlığına karısına baktı ve onu görmenin tadını çıkardı. Onu gördüğünde hep böyle hissedirdi ve birkaç dakikalığına sadece bunun tadını çıkarmak istedi.

Aptal David.

Tillie kardeşini seviyordu ve bunu tüm kalbiyle yapıyordu, ama bazen biraz fazla karışıyordu ve eğer üzerinde çalıştığı sürprizi bozarsa, onu öldürecekti.

Luca için iki sürprizi vardı. Birincisi, Luca'nın bundan hoşlanıp hoşlanmayacağından ya da bunu düşünüp düşünmeyeceğinden emin değildi, ikincisi ise umutluydu. Şimdi onun kollarında durmuş, onu içine çekerken, tamamen yanılmış olma ihtimalinin sinirlerini gerdiğini hissetmekten kendini alamıyordu.

Luca onun boynunu öperek, "Daha öğle yemeği vakti gelmedi," dedi. "Burada olmanla ilgili bir sorunum olduğundan değil."

Tillie kıkırdadı ve bu ona gergin bile geldi, ki bu hiç iyi değildi. "Biliyorum, sadece seni görmek istedim ve tabii ki seninle bir şey konuşmak istedim."

Luca ondan uzaklaştı ve ona bakarken kaşlarının çatıldığını gördü.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet, her şey yolunda." En azından ona iki sürprizi gösterdikten sonra her şeyin yoluna gireceğini umuyordu.

Luca geçmiş hakkında konuşmaktan hoşlanmazdı. Luca ona soru sorduğunda her zaman gerçeği söylerdi ama Luca bunun onu rahatsız ettiğini biliyordu ve aslında onu olabildiğince rahatlatmak için elinden geleni yapıyordu.

"Ofisine geri dönmek ister misin?" Tillie, söyleyeceklerinden memnun olmaması ihtimaline karşı yalnız kalmayı umarak sordu.

Adam kaşlarını çatı, kızın omzunun üzerinden baktı. "Evet, tabii ki."

Tillie arkasından Luca'nın yeni erkek asistanına bakmaya fırsat bulamadı. Adı Ryan'dı ve Luca'ya göre çok iyi bir özel kalem müdürüydü. Dört asistan daha değiştirmişti ve istediği kalıba uyan birini bulmaya çalışmanın onun için can sıkıcı olduğunu biliyordu.

İşe aldığı kadınlardan ikisi iş yapmaktan çok onunla flört etmekle ilgileniyordu. İşler o kadar kötüye gitmişti ki, kendi kocasıyla görüşmesini engellemek için ona yalan söylemeye bile çalışmışlardı. Kadınlardan biri neredeyse başarılı oluyordu, çünkü Luca bir telefon görüşmesini bitirdikten sonra ofisinden çıktığında Tillie asansöre doğru gidiyordu. Saati görmüş ve onu bekliyordu. O asistan hemen kovulmuştu. Tillie o gün Luca'ya biraz daha aşık olmuştu, çünkü Luca ona karısını kendisinden saklayan birinin onunla çalışmayı hak etmediğini söylemişti.

Son üç aydır yaptığı küçük yorumlar yüzünden ona aşık olmaya başlamıştı ve buna engel olamıyordu.

Ofisine adım atan Luca kapıyı kapattı. Neredeyse her gün ona ev yapımı bir öğle yemeği getirmesine rağmen, birlikte yemek yiyemedikleri günler de oluyordu.

Tillie masada, yerde ya da kanepede kaç kez seviştiklerinin sayısını unutmuştu. Ellerini birbirlerinden uzak tutamadıkları günler oluyordu ve aslında bu her zaman oluyordu ama bugün ona söylemek istediği bir şey vardı.

Luca onu kollarına çekti ve dudakları Luca'nın dudaklarına değdiğinde, Luca tüm doğru nedenlerden dolayı eridiğini hissetti ve Luca'nın durmasını istemedi.

Söyle ona.

Korkup kaçmak onun için çok kolay olurdu ama bunu yapmayı reddetti.

"Sana söylemem gereken bir şey var," dedi.

"Tillie, her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet, evet, her şey yolunda ve umarım sana anlatacaklarımdan sonra benden nefret etmezsin." Elini tuttu ve masasına doğru yürüdü, bıraktı ve bunu yaptığı anda onun dokunuşunu özledi.

Adam oturana kadar bekledi ve sonra çantasına uzandı. Dosyayı sıkıca kavradığında, kendini biraz hasta hissetmekten alıkoyamadı. Derin bir nefes aldı ve ona gülümsedi.

"Bilmeni isterim ki... sana aşık oldum." Bu onun planının bir parçası değildi. Tillie Luca'ya nasıl hissettiğini söylememişti ve bunu yapmak aklının ucundan bile geçmiyordu ama şimdi başlamıştı ve durmaya da gücü y e t m i y o r d u . "Geleneksel bir ilişkimiz olmadığını biliyorum ve her şeyin en iyisini yapmaya çalışıyoruz ve bunu kabul ediyorum. Hiç umurumda değil. Evliliğimizin iyi olduğunu düşünüyorum, ama sadece bunu sevgiyle yaptığımı bilmeni istedim ve ayrıca, bilirsin, biraz kapanışa ya da en azından gerçeği bilmeye ihtiyacın olduğunu hissettim."

Kaşları çatılmıştı. "Neler oluyor?"

"Biraz araştırma yaptım ve biliyorum ki senin cevapları bilmeye ihtiyacın olmasa da benim vardı." Dudaklarını yaladı ve içinde yükseldiğini hissetmesine rağmen paniklememeye çalıştı. Buna teslim olmayı reddetti. Bunun yerine yüzündeki gülümsemeyi korudu ve son birkaç aydır biriktirdiği dosyayı masanın üzerine koydu. Gülümsemesinin biraz şeytani görünüp görünmediğini merak etmekten kendini alamadı.

Bunu yaptınız çünkü onu seviyordunuz ve onun için en iyisini istiyordunuz.

"Nedir bu?" Luca dosyayı kıza doğru kaydırırken sordu Onu.

"Ailenle ilgili bir dosya," dedi Tillie.

Elini kaldırmadan geri çekildi. "Sana söyledim, Tillie, Onlar umurumda değil. Beni tutacak kadar sevmediler ve bunların hepsi saçmalık."

Tillie, "İncindiğini biliyorum ve anlıyorum, ama ben sadece... seni bebekken bir eve yerleştirmiş olmaları o kadar basit değil, Luca," dedi. Öğrendikleri karşısında duyduğu üzüntüye engel olamıyordu. "Lütfen, sadece dosyaya bak ve okumak zorunda bile değilsin. Sana ne öğrendiğimi söyleyeceğim."

Luca'nın ona baktığı saniyeler geçti ve yüzünde güçlü bir kaş çatma ifadesi vardı. Luca'nın ondan nefret etmediğini umarken kalbi hızla çarpıyordu.

"Olivia ve Issaac Winters henüz on sekiz yaşındayken evlendiler. Issaac'ın hayatta kalan bir ailesi yoktu, çünkü on iki yaşına kadar evlatlık olarak oradan oraya taşınmıştı. Sonra küçük bir kasabaya yerleşti ve Olivia Bergman'la tanıştı. Birbirlerinin sevgilisiydiler, hiç ayrılmadılar ve yaşadıkları yerin en güçlü çifti olarak kabul edildiler. On sekiz yaşına geldiklerinde, genç çiftin evlenecek olması kimse için sürpriz olmadı. Olivia'nın sahip olduğu tek aile, bakımını üstlendiği küçük kız kardeşiydi. Olivia'nın ailesi evlendikten birkaç ay sonra çıkan bir yangında yok olmuş ve hayatta kalan tek kişi kız kardeşi Mildred olmuştu. O da

Isasac'ın yanına taşındı ve onu evlat edinen ebeveynleri evlendikten bir yıl sonra bir uçak kazasında öldü."

"Vay anasını," dedi Luca.

Fotoğrafları temin etmiş, hatta DNA bile almıştı ve Luca hakkında bilgi edinmek için pek çok kaynak kullanmıştı.

Olivia ve Issac beş yıldır evliydim ve sonunda sana hamile kaldılar. Ailesini kaybettikten sonra Mildred'in geçmiş i sarsıntılı geçmiş i gibi görünüyor. Uyuşturucu bulmuş ve kız kardeşi ile eniştesi onun için ellerinden gelen her şeyi yapmışlar. Hamilelik büyük bir başarıydı ve sana bir yıl boyunca sahip oldular."

Luca dosyadan başını kaldırıp ona baktı. "Bir yıl mı?"

"Evet. Mildred o kadar kötüleşmişti ki onu iyi bir rehabilitasyon merkezine göndermekten başka çareleri kalmamıştı ve belgelere göre Mildred kendi isteğiyle gitmişti. Kız kardeşi temizlenmek istiyordu. Bir gece dönüş yolunda kar yağmış ve yollar tehlikeli hale gelmişti. Araba yoldan çıkmış ve bir ağaca çarpmış. Annen ve baban anında öldü. Sen de neredeyse ölüyordun," dedi Tillie. "Seni bulmaları birkaç saat sürdü ve soğuk da pek iyi değildi. Ama sen hayatta kaldın ve tek üye olduğun için artık bir yetişkin olan Mildred'e verildin ve rehabilitasyondan sonra o da denedi. Sana altı ay baktı ama

... kendini hastanede buldu. Ailenin ve diğer herkesin desteğini kaybetmesi onu uçurumun kenarına getirdi. Mildred başaramadı ve seni alacak başka kimse yoktu. Neredeyse iki yaşındayken koruyucu aile sistemine gönderildin."

Luca dosyaya baktı. "Bana bunların hiçbir i anlatılmadı. Bunların hiçbir i bana gösterilmedi."

"Bazı belgeler kayboldu ve diğer bilgileri bulmak için özel bir dedektif bulmam gerekti. Yine de hepsi orada. Herkes tarafından seviliyor ve isteniyordun." Luca resimlere bakarken ve birkaç belgeyi okurken odaya bir sessizlik çöktü.

"Bunu öğrenmemiş olsaydın ne yapacaktın?" Luca sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni sevmeyen ebeveynlerim olduğunu mu?"

"Oh, onu yakar ve öylece bıraktım. Böyle bir şeyle seni asla incitmezdim." Dudağının altını kemirdi ve bekledi. "Benden nefret mi ediyorsun?"

Sandalyesinden kalktı, masanın etrafında döndü ve sonra önünde diz çöktü, yüzünü avuçladı ve kadın ona baktı.

"Senden asla nefret edemem, Tillie Winters. Sen benim karımsın ve seni sevdiğimi söylememin adil olacağını düşünüyorum."

Ağzını açtı, adamın söyledikleri karşısında biraz şaşırılmıştı. "Beni seviyor musun?"

"Evet, seni seviyorum. Sana aşığım ve bu asla değişmeyecek. Ofisime girdiğin andan itibaren dünyamı alt üst ettin ve bu umurumda değil çünkü bunu seviyorum. Seninle olmak hayatımın en güzel yanı."

Kız daha tek kelime edemedi, adamın dudakları onunkilere saldırdı ve kız bırakmak istemeyerek adamın karşısında eridi.

Bu adamı seviyordu ve bu hayal edebileceğinden çok daha fazlasıydı. Luca onu seviyordu ve o da Luca'yı seviyordu. Sanki bir rüya sonunda gerçek olmuştu. Sevinçten havalara uçmak istiyordu ama bunun yerine tek yaptığı onu kendine daha da yaklaştırmak oldu.

Bununla birlikte, ikinci bir haber daha vardı.

Tillie başını onun kulağına doğru eğdi ve fısıldadı: "Hamileyim."

Birkaç haftadır kendini kötü hissediyordu ama birkaç saat sonra hep iyi hissediyordu. Her seferinde bunu yediği bir şeye bağlıyordu ama sonra annesi hamilelik testi yaptıırıp yaptırmadığını sordu.

Tillie hamile olabileceğini düşünmemişti bile. O sabah test yaptırmıştı. Sadece bir test değil, emin olmak için dört test yapmıştı.

Biraz tehlikeli ve evet, dört test de hamile olduğunu gösteriyordu.

O ve Luca'nın bir bebekleri olacaktı.

On Birinci Bölüm

Luca yatakta karısına sarılmış olması gerektiğini biliyordu ve ona hemen geleceğine söz verdi. Odayı çoktan seçmişlerdi ve Tillie'nin renk düzeni konusundaki ısrarı üzerine nötr renkleri tercih edeceklerdi. Luca, bebek gelene kadar odayı yarı mavi yarı pembe boyamayı düşünmüştü.

Tillie'nin de dediği gibi, odaya yalnızca bebekleri bebekken ihtiyaç duyacaklardı ve daha sonra sahip olacakları diğer tüm çocuklar için odayı boş tutabileceklerdi. Luca daha fazla çocuk yapma, geniş bir aileye sahip olma ihtimalinin onu ne kadar heyecanlandırıldığına inanamıyordu.

Hayatında nasıl bu kadar şanslı olduğunu bilmiyordu. Bir yıl önce çalışmaktan başka bir şey yapmıyordu. Uyanıyor, çalışıyor ve arada bir içki içmek dışında hayatı servetini inşa etmekle geçiyordu. Sürekli bir şirketten diğerine geçiyordu.

Tillie hayatında olduğu kısa süre içinde ona çok şey vermişti. Ona kendi ailesini vermişti. Andrew ve Bella ona oğulları gibi davranmışlardı. David ona bir kardeş gibi davranmıştı. Tillie ona bir koca gibi davranıyordu ve şimdi onun kendisine aşık olduğunu biliyordu, tıpkı kendisinin ona aşık olduğunu bildiği gibi.

Birlikte bir çocuk sahibi olacaklardı ve şimdiden bir doktor randevusu almışlardı. Bir bebeğe hazırlanmak için ihtiyaç duyacağı her şeyi bilmek istiyordu. Baba olacağını hiç düşünmemişti. Luca baba olmak hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama yine de deneyecekti. Tillie ona şu anda bir ailede sahip olduğu her şeyi vermekle kalmamış, gerçeği öğrenmek için de elinden geleni yapmıştı ve Luca bunu asla unutmayacaktı.

Hikâyesi mutlu sonla bitmese de, en azından şimdilik, anne babasının kim olduğu ve ne yaptıkları şimdi ona çok önemli geliyordu. Tillie'nin ısrarı üzerine, anne ve babasının fotoğraflarıyla birlikte

büyükannesi, büyükbabası ve teyzesi, ve onları evin etrafına yerleştirmişti. Ailesinin hatırlanmaya ihtiyacı vardı.

Luca bilgisayar masasında oturmuş, rastladığı bir bebek sitesine göz atarken hayatının ne kadar köklü bir şekilde değiştiğini düşünerek başını salladı. Birkaç gün içinde ellerine ulaşacak olan bir bebek arabası satın almıştı bile. Elbette küçük giysiler de vardı - en şirin küçük tulumlar - ve elbette biberonlar, monitörler ve bir beşik. Yine de şu anda baktığı şey giysilerdi.

İçinde yükselen heyecan güçlüydü ve Tillie'nin rahatsız olacağını bildiği giysiler için son ödemeyi yapmayı bitirdiğinde bilgisayarı kapattı. Tam yukarı çıkıyordu ki bir kapı tokmağının dönme sesini duydu.

Luca artık geçmişini biliyor olsa da, bu onun ilk yıllarını değiştirmiyordu ve özellikle sıkı sıkıya kilitlenmiş evlerde dönen kapı kollarının sesi iyi bir ses değildi.

Açılan bir kapının gıcirtısını ve ardından ayak seslerinin ince sesini duydu. Yavaş hareket ediyorlardı. Luca hızla hareket etti, ofisine geri döndü ve ateşin yanına gidip maşayı aldı. Ofisindeki açık ateşi nadiren kullanırdı ama nadiren de olsa kullanmak istediğinde her şeye sahipti.

Elindeki demiri sıkıca tutarak üst kattaki Tillie'yi düşündü. Hamile kaldığından beri zaman zaman bir şeyler içmek için aşağıya iniyordu. Bugünün o günlerden biri olmasını istemiyordu.

Masaya doğru gitti, telefonunu aldı ve polisi aramak için görüş alanından uzaklaştı. Luca birinin evine zorla girmesine çok kızmıştı.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

Öfkeli hırıltı tanıdığı bir sestten gelmiyordu ama Luca kendisine bakan adamın yüzüne bir kez bakınca onu tanıdı.

Bir silah doğrudan ona doğrultulmuştu. Silahı tutan kol düzdü, ama Ed Amca'dan yayılan öfke hissediliyordu. Tek bir yanlış hareketinde ölebilirdi.

Ed Amca'nın iyi bir nişancı olup olmadığını bilmiyordu. Birkaç hafta önce Andrew ile yatırım konusunu görüşmek üzere küçük bir iş toplantısı yapmışlar ve toplantı sona ererken Ed Amca'yı kovduğu için ona teşekkür etmişti. Andrew bunu birçok kez yapmak istemişti ama her zaman bunun kardeş rekabetinden ya da Ed Amca'nın şirketi mahvettiğini düşünmesine neden olan paranoyak düşüncelerinden kaynaklandığını düşünmüştü.

Luca, Ed Amca'nın aslında pozisyonunu çarçur ettiğini kanıtlayarak sıkıntılı zihnini kurtarmıştı. Ailenin arasına girmek istememişti ama onları zor durumdan kurtarmıştı ve orada bulunduğu kısa süre içinde yeniden kâr etmeye başlamışlardı.

Ed Amca'ya gelince, kendisine gönderilen ölüm tehditlerini ciddiye almamıştı. Adamın elinde hiçbir şey yoktu, bu yüzden tehditlerin boş olduğunu düşündü.

"Eminim bunun olacağını hiç tahmin etmemişsinizdir," dedi Ed Amca. "Telefonu yere at. Hadi, yap şunu."

Luca Tillie'yi düşünmek zorundaydı. Polisi aramamıştı ve adamın dikkatini dağıtması gerekiyordu, bu yüzden telefonu yere fırlattı.

"Bu iyi. Şimdi poker. Çekin şunu yoldan." Poker telefona katıldı.

"Güzel, güzel. Şimdi bilgisayarını çalıştır." Ed Amca dedi.

Bu onu duraksattı, ama Ed Amca sadece soldan sağa. "Onu kullanmamı mı istiyorsun? Ailemi kullanarak kendine kurduğun mutlu hayatı sona erdir!" Sonuncusu hırıltıyla söylendi.

"Ne yaptığını sanıyorsun bilmiyorum Ed, ama cevap bu değil."

"Hakkım olanı bana vereceksin. O şirketin yarısı benim. Yüz milyonu doğrudan bana aktaracaksın ve sonra tüm bu tatsızlıkları geride bırakacağız."

"Yüz milyon mu?"

"Evet, şirketin değerinin yarısı. Yarısı benim. Sadece hakkım olanı alıyorum."

Bir zamanlar Goodwin İmparatorluğu'nun değeri bunun üç katı, hatta on katıydı ama yıllar geçtikçe azalmıştı ve Luca onu satın almak için yüz dolar bile ödememişti. İşlerini kurtarmak umuduyla satın almak için o kadar çaresiz kalmışlardı ki, o da kelepirci bir fiyata almıştı.

Luca, "Şirketin mahvolmasına yardım ettin," dedi.

"Kapa o lanet çeneni ve sana söyleneni yap, yoksa ölmek mi istiyorsun? Bu mudur yani? Ölmek istiyorsun ve benim oraya gidip yeğenimi öldürmeyeceğimi mi sanıyorsun?" Ed sordu.

"Onu bu işin dışında bırakacaksın."

Ed gülmeye başladı. "Bu hoşuna gitmedi, değil mi? O zaman iki yüz milyon yapalım. Hakkım olanı alıyorum ve bunu benden alamayacaksın. Eğer alırsan, onu öldürürüm. İkinizi de öldürürüm."

Luca bilgisayarını açtı ve hızlı çalışmasından nefret etti. Ed odanın içine doğru bir adım daha atmıştı.

"Neden kardeşinin şirketini mahvetmeye çalıştın?"

"Yarısı benim!"

"Baban onu Andrew'a verdi. Şirket kardeşinin adınaydı. Ona miras kaldı."

Ed, Andrew'un ona altı aydan kısa bir süre içinde harcadığını söylediği parasal mirası almıştı. Ed harcayan biriydi ama pek çalışkan biri değildi. Paranın nimetlerinden yararlanıyordu ama onu elde etmek için çok çalışmıyordu. Andrew'a göre, Ed uzun süredir insanları işe almalarının nedeninin onlara para kazandırmak olduğunu, zor işlerin hiçbirini yapmalarına gerek olmadığını düşünüyordu.

İşte bu yüzden Luca da Ed'in büyük bir tehdit oluşturmadığına inanmıştı. Şimdi ise ölüm tehditlerini daha ciddiye almış olmayı diliyordu. Yukarıda, yataklarında yatan Tillie'yi düşünmeden edemiyordu.

"Andrew her zaman babamın favorisiydi. O her zaman istediğini alırdı, bense hep geride kalan taraftım. Andrew her şeye sahipti ama ben her şeyi yapmak zorundaydım. Üniversiteye gittim, çok çalıştım. Babam tam bir pislikti, benim yerime başka çocuklara iş yaptırmamdan nefret ederdi. O işi yapamazdım, çok zordu. Tek ihtiyacım olan kağıt üzerinde iyi görünmemi sağlayacak notlardı. Onlara iyi para ödediğimden, emeklerinin karşılığını aldıklarından emin oldum. Parayı transfer et!"

"Ve ödüllendirilmen gerektiğini mi düşünüyorsun?" Luca sordu.

Geçen her saniye, onunla konuşmak için bir şansı olmayacağını biliyordu.

"Ben her şeyi hak ediyorum. O şirketi parlatıyordum."

"Onu yerin dibine batırıyordun. Baban ve dedenin uğruna çalıştığı her şey ölüyordu ve bu senin yüzünden oldu."

Elleri titriyordu. "Seni öldüreceğim ve sonra ne yapacaksın?"

Göz ucuyla Tillie'yi gördü ama Ed görmedi. Elinde bir vazo vardı ve onu Ed'in kafasına indirdi. Luca'yı çok şaşırtan bir şekilde, Ed anında yere yığıldı ve Tillie hâlâ vazoyu tutuyordu.

Luca tepki göstererek Ed'e doğru gitti ve silahı alıp pijamasının arkasına soktu. Sonra titreyen Tillie'ye doğru baktı.

"İyi misin?"

"Evet, ben iyiyim. Polis ve babam yolda."

Yüzünü kavradı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Bunu yapmana gerek yoktu."

"Silahı vardı ve seni benden almasına asla izin veremezdim."

Ed inlemeye başlayınca Luca hemen harekete geçti. Tillie'nin yardımıyla onu bir sandalyeye oturtmayı ve bağlamayı başardılar. Bu sırada Andrew, David ve Bella da geldi.

Andrew ona baktı ve içten bir endişeyle iyi olup olmadığını sordu. Andrew ona iyi olduğunu söyledi ve Bella onun yüzünü tutarak sağa sola çevirdi, sonra da onu kucakladı.

David onun elini sıktı ve sonra onu içeri çekti. Sarıl.

Luca hepsinin ana ofiste olduğuna inanamıyordu, polisin gelmesini bekliyordu.

Ed kardeşine ters ters baktı. Andrew ise Ed'e bakarken kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

"O şirketi hak etmedin," dedi Ed.

"Kapa çeneni," dedi Andrew. "Gerçekten babamın şirketi sana vereceğini mi sanıyorsun? Bütün zamanını kadın peşinde koşarak ve iyi vakit geçirerek geçirdin. Seni çalıştırmaya çalıştığında, ona kendini bok gibi hissettirdin. Sıkı çalışmanın ne olduğunu bilmiyorsun ve neredeyse her şeyi mahvediyordun. Artık ne boklar karıştırdığın konusunda endişelenmeme bile gerek yok. Uzun bir süreliğine gidiyorsun."

"Yarısı benim."

"Hayır, avukatla çoktan konuştum. Buna itiraz etmeniz bir yolu yok. Adil payını aldın, ama onu boşa harcadın ve bunu hızla yaptın." Andrew başını salladı. "Senin hiçbir hakkın yok ve şirket artık Luca'nın ve o benim hatalarımın tekrarlanmamasını sağlayacak." Andrew ona doğru bir adım attı. "Şirketimi bana geri vermek istemeni takdir ediyorum ama nerede yanlış yaptığımı biliyorum. Şu anda yaptığın gibi yaparsan ikimiz arasında asla bir sorun olmaz." Gözlerinin önünde Luca'nın çizdiği tapuları yırtıp attı.

Tillie onu kendine doğru çekti. "Şirketi babama geri mi verecektin?"

"Evet, öyleydim."

"Neden?" Tillie sordu.

"Çünkü sana ve bebeğimize sahibim ve bir ailem var. Şirket başarılı oldu-" "Senin sayende," dedi Andrew.

"Ben de aynı fikirde olduğumu belirtmek isterim," dedi David. "Neredeyse kaybediyorduk ve bunu tekrarlamak istemiyorum, bu yüzden bizden o kadar kolay kurtulamazsınız."

Polisin geliş sesiyle birlikte, ifadeleri alınırken her şey bir kasırga gibi geçti. Ed tutuklandı ve ardından Andrew, Bella ve David teker teker polis gibi oradan ayrıldılar ve Luca karısıyla baş başa kaldı.

"Seni seviyorum," dedi. "Ben de seni seviyorum."

Elini tuttu ve yatağa gitmek yerine, ihtiyacı olacağını bildiği sıcak çikolatayı yapmak için onu mutfığa götürdü.

Sonsöz

Beş Yıl Sonra

Luca çalışıyor olması gerektiğini biliyordu ama öğle yemeğinde çocuklarının gelip onu görmesi günün en güzel yanlarından biriydi. Haftanın çoğu günü işe gitmekten başka çaresi yoktu. Evdeyse, ailesi dikkatini dağıtıyordu. İş, Daniel ve Elizabeth'in ilk yıllarının tadını çıkarmak kadar önemli görünmüyordu.

Daniel onun en büyük oğluydu, beş yaşındaydı ve başladığında küçük bir terör estirmişti. Harika bir hamilelik ve sorunsuz bir doğum olmuştu. Gerçi Tillie'yle birlikte doğumhaneye girdikten sonra Luca'nın aklına taşaklarını kestirmek gelmişti, çünkü onu herhangi bir acı içinde görmek çok zordu. Buna dayanamıyordu.

Bir yıl sonra Elizabeth doğmuştu ve hamileliği, başta sabah bulantıları olmak üzere birkaç komplikasyonla birlikte gelmişti. Doktorlar da Daniel gibi endişeliydi ama Tillie her şeyin yoluna gireceğini biliyordu. Doğum sorunsuz geçmişti ve Elizabeth kolay bir bebektir, oysa Daniel gece kuşuydu. Anne ve babası yorgun olsa da o geceleri ayakta kalmayı seviyordu ve sonunda onu geceleri uyumaya ve gün boyunca uyanık kalmaya alıştırmak bin yıllarını almıştı.

Luca hayatını hiçbir şeye değişmezdi.

Her iki çocuğu da yere yatırmış ve çılgılık atmalarına rağmen onları gıdıklıyordu ve yalvarmalarını bekledi. Sonra onları bıraktı, ancak ona tekrar saldırmaları için.

İşadamları toplantılarda onun biraz daha az sık görünmesine alışmışlardı.

Yönetim kurulu odasının canavarı olarak bilinirken, makul bir aile babasına dönüşmüştü. Luca, birisi ona hakaret etmeye kalkıştığında

Kişiye çenesini kapatması, kimsenin canavarı geri istemediği söylenmişti.

Çocuklar onu değiştirmişti ama iş söz konusu olduğunda değil. Bir şirketin kurtarılabileceğine inanmıyorsa, onlara karşı açık sözlü davranıyor ve hatta en iyi seçenekleri sunuyordu. Aptal yerine konulmadı.

Tillie'nin elini yuvarlak karnının üzerine koymasđ dikkatini çekti ve hemen yanına gitmesiyle oğlu ve kızı rahat bir nefes aldı. "İyi misin?" diye sordu.

"Evet, ben iyiyim." Adamın elini tuttu ve karnının üzerine koydu. "Sadece bugün biraz zıplıyorum."

nc çocuklarının doğmasına üç ay vardı. Bir oğulları daha olacaktı. Çocuğunun t e k m e l e d i đ i n i hissetti ve sonra karısının yüzünü kavrayıp onu sertçe öptü. "Son zamanlarda seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?"

"Bu sabah uyandığınızda, sonra kahvaltıda, ayrılırken ve iki kez mesaj yoluyla bunu yaptınız."

Luca kendi ailesini tanıdıķa hayatın kısa olduğunu anlamıştı. Sevdiği kadına onu sevdiğini söylemeden bir anını bile boşa geçirmek istemiyordu. Onun nasıl hissettiğini bilmesini istiyordu.

"Ve tahmin et ne oldu?" Tillie sordu. "Ne?"

"Ben de seni seviyorum." Bu sefer, onu bir kez daha aşağı çekti. Öpücük.

Ellerini kızın sırtında gezdirdi ve sonra inledi. Çocuksu kıkırdama sesleri. Kolaylıkla dikkati dağılabılır ve karısıyla sevişebilirdi ama çocukları varken böyle bir şey olmayacaktı.

Tillie ceketinin yakasıyla oynayarak, "Aklında ne olduğunu biliyorum ve bu sana söyleyeceğim bir şey," dedi. "Annem ve babam Daniel ve Elizabeth'i hafta sonu için götürmeyi kabul ettiler."

"Bütün hafta sonu mu?" Luca sordu. Çocuklarını çok severdi ve onlardan ayrı kalmak istemesi nadiren rastlanan bir durumdu. Birkaç yıl önce, Bella ve Andrew ocuklarını

Çocuklar ve ilk başta reddetmişti. Karısını sevmek için zaman ayırmasını tavsiye etmişlerdi. Onları işine karışan ya da çocuklarını elinden almaya çalışan kişiler olarak görmemesini, hepsinin bir aile olduğunu ve bir çift olmak için alana ihtiyaçları olduğunu söylemişlerdi.

O hafta sonu inanılmazdı. Evet, çocuklarını özlemişti ama karısıyla sevişme fırsatını da boşa harcamamıştı.

Üç numaralı bebek yoldayken ve çocukları ne kadar ilgi isterse istesin, karısıyla dolu dolu bir hafta sonu geçirmek istiyordu.

"Bütün hafta sonu. Çocuk yok, sabah erken kalkmak yok, gece yarısı içki molası ya da canavar kontrolü yok," dedi Tillie.

"Tam bir gece uykusu düşüncesinin bir parçamı tahrik etmesi yanlış mı?" Luca sordu.

Tillie bir kahkaha patlattı. "Bu gece erken yatarız, yarın geç uyanırız ve gerisi sadece sen ve ben kalırız diye düşündüm."

Onu kendine doğru çekti, çok şanslı olduğunu biliyordu ve onu asla hafife almayacaktı.

"Bunu bir randevu olarak düşün."

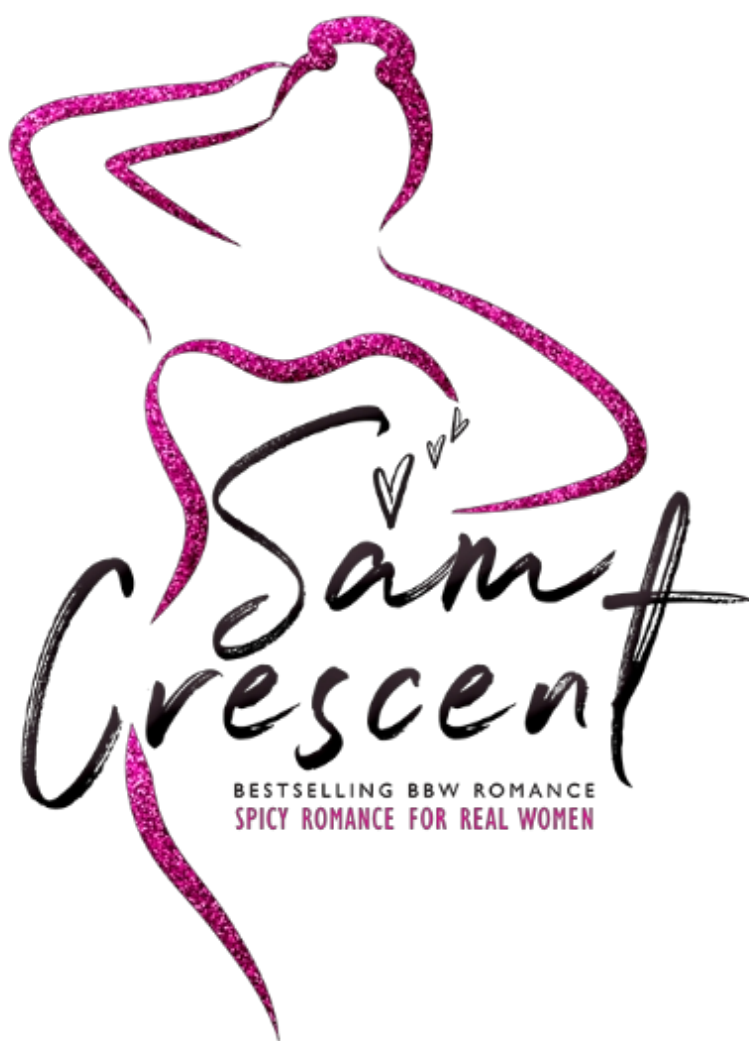
Son

www.samcrescent.com

Facebook Okuyucu Grupları:

www.facebook.com/groups/466389657105501

www.facebook.com/groups/295030114286077

Sam Crescent Yazarının Diğer Kitapları:

www.evernightpublishing.com/sam-crescent

Bu kitabı beğendiyseniz, siz de beğenebilirsiniz:

[Bebek Yüzlü: Beth D. Carter](#)

[Jillian Amena tarafından Gül Ağacının Altında](#)

[Shoot Your Shot by Fiona Embers](#)

EVERNIGHT YAYINCILIK ®

www.evernightpublishing.com

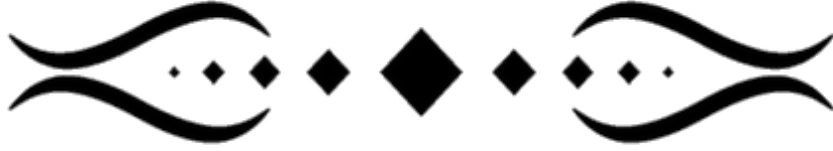

BONUS ÖRNEK BÖLÜM

BAŞKA KİMSE ONA SAHIP OLAMAZ.

Sam Crescent

Telif Hakkı © 2024

Birinci Bölüm

Nate Smith, Carly Andrews'un yalnız masasında oturup asla gelmeyecek bir randevuyu bekleyişini izledi. Onunla buluşması gereken adamın gelmeyeceğini çoktan anlamıştı.

Zalim olduğu için değil, sadece başka bir adamın ona sahip olmasını istemediği içindi. Carly'nin nezaketini kimse hak etmiyordu. Tüm grup içinde Carly en iyisiydi. En zalim olan oydu ve bir de Sarah vardı ki o en hafif tabirle bir sürtüktü. Reese, Dalton ve Mitch birer oyuncuydu ama bir araya geldiklerinde kendi küçük ailelerini oluşturuyorlardı.

Carly en genç olanıydı. O, Sarah, Reese, Dalton ve Mitch otuz yaşındayken, Carly'nin yirmi dokuz yaşında olduğunu varsayıyorlardı ama kimse Carly'nin gerçek yaşını bilmiyordu. Koruyucu aileye küçükken gelmişti ve edindikleri bilgilere göre iyi bir çevreden gelmemiştir. Bir kafese kapatıldığına dair söylentiler dolaşıyordu.

Diğer birkaç çocuk onunla alay etmeye ve ona zarar vermeye çalışmıştı, ancak o, arkadaşlarıyla birlikte onu kanatları altına aldı ve o zamandan beri ayrılmaz oldular. Bu yirmi yılı aşkın bir süre önceydi. Hiçbiri evlat edinilmemiştir ve sürpriz bir şekilde bir evden diğerine birlikte kalabilmişlerdi.

Carly'nin bir kez daha saati kontrol etmek için aşağıya bakmasını ve ardından restoranın etrafına bakmasını izledi. Onu tekrar ekilmenin utancıyla baş başa bırakmasına imkân yoktu. Randevularından herhangi biri onu ekmeye ya da yalnız bırakmaya niyetli olduğundan değil, bu tamamen onun suçuydu.

Restorana girdiğinde, kendisine "Efendim" diye seslenen şef garsonu bile görmezden geldi.

Carly, koltuğunun yanında durana kadar ona hiç dikkat etmedi.

"Hey, Carly," dedi.

Yukarı baktı ve gülümsedi. "Nate, aman Tanrım, bu ne sürpriz." Ayağa kalktı ve hemen onu kucakladı. Bu Carly'nin her zamanki kucaklayıcılığıydı. Duygularını her zaman koluna takardı. Onu okumak çok kolaydı.

Şef garson, "Hanımefendi, bu adam sizi rahatsız mı ediyor?" diye sordu. Açıkça ve Piç oldu sormak için a Ölüm Keşke, çünkü kimse ona böyle bir şey söyleyip yanına kâr kalmadı. Sıfırdan gelmiş ve hayatı boyunca değersiz bir bok parçası olduğu söylenmiş olabilir, ama o tam tersi.

İnsanlar onun adını söylediğinde, bu korku ve saygıyla karıştırdı. Kimse ona karşı gelmeye cesaret edemezdi. Güç ondaydı -bir kral- ve ona ihanet edenler uzun süre nefes alamazlardı.

Reese, Dalton ve Mitch onun en yakın müttefikleriydi ve onları iyi bir şekilde ödüllendirdi.

Kimse onu tahtından indirmek için gerekenlere sahip değildi. Kingpin, suç lordu, sokak kralı, gangster, ona hangi etiketi taktıkları önemli değildi, şehrin bel altını yöneten oydu ve bundan hoşlanıyordu.

Hiçbir şeye sahip olmayıp her şeye sahip olmaktan daha iyi bir şey yoktu.

"Hayır, elbette olmaz. Bana katılmak ister misin?" Carly sordu.

"Çok isterim."

Dudaklarındaki gülümseme onu mutlu ediyordu. Hayatında onu mutlu eden pek çok şey vardı ama gerçek mutluluk sadece Carly ile birkaç dakika birlikte olmaktan geliyordu. Bunu nasıl başardığını bilmiyordu, sadece başardığını biliyordu.

Ne zaman öfkesi onu ele geçirse, kontrolünü sağlayamasa, etrafında güvende olan tek kişi Carly'ydi. Onu defalarca uçurumun kenarından döndürmüştü. Sayısını unutmuştu. Onu aklı başında yapan oydu.

Şef garson homurdandı ve o küçük pislikle konuşmak için bir not aldı. Hiçbir şekilde kimse

onu kendi restoranında utandırdı. Yasal olan ve olmayan pek çok işletmesi vardı.

Zirvede kalmanın tek yolunun birçok farklı pastada elinin olması gerektiğini biliyordu. Polisler avucunun içindekini yiyordu ve pek çok anlaşması devam ediyordu ve kimse onu geçemiyordu, bu da tam olarak onun hoşuna gidiyordu.

"Sipariş verdiniz mi?" Nate sordu. "Hayır, randevumu bekliyordum."

"Randevu mu? Gitmemi ister misin?" Ayağa kalkar gibi yaptı ama Carly uzanıp bir elini onun koluna koydu.

"Lütfen, yapmayın. Ben... randevum gelmedi ve kırk dakikadır bekliyorum. Bu üzücü, biliyorum. Ondan sonra gitmeliydim ama asla bilemezsin." Omuz silkti. "Açım ve yorgunum."

"Bu orospu çocuğunu öldürtmemi ister misin?"

Carly gözlerini devirdi. "Hayır, sorun değil. Birini ayağa kaldırmak hayatını kaybetmesine neden olmaz." Kadın gülümsedi ve adam bunu nasıl yaptığını bilmiyordu.

Her zaman çok bağışlayıcı, çok iyi, çok saf olmuştu. Bu yüzden Carly için satın aldığı daireyi Sarah ile paylaşıyordu. Kira için neredeyse hiçbir şey ödemiordu ve Sarah'nın Carly'ye göz kulak olmaktan başka çaresi yoktu. Sarah'nın umurunda değildi ama Nate diğer kadına Carly'nin nerede olduğunu sürekli takip etmesi için para ödemeye başlamıştı.

"Biliyor musun, Carly'ye gerçekten nasıl hissettiğini söylersen, bunu denemeye çok istekli olacaktır." Bu Sarah'nın iki hafta önce ona verdiği son tavsiyeydi ve o bunu duymazdan gelmişti. Sadece en yakın arkadaşları fikirlerini söyleyebilirdi, ama bu kabul edeceği anlamına gelmiyordu.

Carly menüyü eline aldı ve Carly'nin ona bakıp gülümsemesini izledi. "Bana burada neyin iyi olduğunu bildiğini mi söyleyeceksin?"

"Olduğu gibi, evet. Baharatlı tavuk kanatları mükemmel. Şiddetle tavsiye ederim."

Gözlerini devirdi ve menüyü kapattı. "Peki, sipariş vermenize izin vereceğim ama sizi uyarıyorum, salata yok. Bugün olmaz. Bir süreliğine sebzelerle işim bitti. Sürekli aç olmaktan çok yoruludum."

Carly'nin her gün bir ya da daha fazla diyet yapıyor gibi görünmesinden nefret ediyordu. Ona göre Carly bu haliyle mükemmeldi ve değışmesi için hiçbir neden yoktu. Dolgun, olgun göğüslerinde, geniş kalçalarında, kıvrımlı poposunda ya da sulu kalçalarında bir sorun görmüyordu.

Sunucuya doğru parmaklarını şıklattığında, kendisine servis yapılana kadar uzun süre beklemek zorunda kalmadı. Double baharatlı tavuk kanadının yanı sıra Carly'nin favorisi olan baharatlı peynir sosuna bulanmış patates kızartması sipariş etti. Baharatı her zaman sevmiştı.

"Ağzım sulanıyor," dedi.

Ona gülümsemekten kendini alamadı. "Burası iyi bir yer." Garsonun gitmesiyle Carly ile nihayet yalnız kalmışlardı.

Bir nefes verdi ve ona bir gülümseme sundu.

"Bu çok iyi. Birlikte yemek yemeyeli ne kadar oldu?" Carly masanın öbür ucuna uzanıp onun eline dokunarak sordu.

"Birkaç ay oldu."

Şimdi Ağustos ayıydı. Carly ile en son Noel'de yemek yemişti ama Carly tüm çeteyi birlikte takılmak için davet etmişti. Özellikle tatillerde birlikte vakit geçirmek hepsi için önemliydi. Carly bu konuda ısrarlıydı, onlara söylediği gibi, onlar bir aileydi.

Keşke onu hiçbir şekilde kız kardeş ya da anne olarak görmediğini bilseydi. Carly onun için her zaman bundan daha fazlasını ifade etmişti. Ona karşı asla sınırı aşmamıştı. Asla.

Carly onun için o kadar değerliydi ki, konu ona geldiğinde istediğini alabiliyordu. Bu, diğer erkekler ona ait olana sahip olabileceklerini düşündüklerinde bir an bile sinirlenmediği anlamına gelmiyordu. Böyle bir ihtimal yoktu.

"Haklısın, bence bu bir başka buluşmayı ya da barbeküyü gerektiriyor. Erkeklerin bunu ne kadar sevdiğini biliyorsun ve Sarah da son bikini vücudunu göstermek için her şeyi yapar."

Nate arkasına yaslandı ve ona baktı. "Bu benden çukurumu kullanmamı istemenin ince bir yolu, değil mi?"

Carly gözlerini devirdi. "Barbekü çukuru ve havuzu olan bir tek sen varsın ve evet, öyle olduğunu biliyorsun ama hepsi iyi bir amaç için. Tüm çete bir araya gelmeyeli sekiz ay oldu ve hepimiz birbirimize çok fazla beklemeyeceğimize dair söz verdik."

Ona o muhteşem gözlerini verdi ve haklıydı, bu birbirlerini görmeden geçirdikleri en uzun süreydi.

Yıllar önce birbirlerine ne olursa olsun birbirlerinin yanında olacaklarına ve bir aile olacaklarına dair söz vermişlerdi. Onları başka kimse istemiyordu, bu yüzden her zaman birbirlerinin yanında olacaklardı. Çoğu yıl buluşmak için birden fazla neden buluyorlardı ama son birkaç yıldır biraz uzaklaşmışlardı.

Nate, "Eğer her şeyi organize edersen, ben de orada olacağım," dedi.

"Demek Nate'le yemek yedin?" Sarah sordu.

Carly gözlerini devirdi ve aynadan sınırlar hakkında hiçbir şey bilmeyen en iyi arkadaşına baktı. Daireleri harikaydı. Her yatak odasının kendine ait bir banyosu vardı, yani banyoyu paylaşmak için bir neden yoktu ve yine de Sarah kendi banyosundaydı, müstehcen bir gecelik giymişti ve iyi görünüyordu. Bunu inkâr etmek mümkün değildi.

Ancak Sarah duş alırken, diş ipi kullanırken, dişlerini fırçalarken ve şimdi de gece yüzünü temizleme, tonikleme ve nemlendirme ritüelini tamamlarken tüm ayrıntıları duymak için ısrar etmişti bile.

"Evet, görünüşe göre Nate o bölgedeymiş, beni yalnız otururken görmüş ve neler olduğuna bakmaya gelmiş."

"Eminim öyledir," dedi Sarah.

Carly kaşlarını çattı. "Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?" "Hiçbir şey. Eminim Nate'in o sırada Buluşacağın kişinin ortaya çıkması gereken yerde. Öyle mi? Bu kişi arayıp bir mazeret bile bildirmedi mi?"

Carly burnunu kırıştırdı. "Hayır, sadece gelmedi. Ben o kadar... kötü müyüm... bilirsin, hiçbir erkek benimle çıkmak istemez mi?"

Sarah içini çekti ve ellerini kalçalarına koyarak ona doğru yürüdü. "Harikasın, bebeğim. İnan bana, bunların hiçbiri senin suçun değil. Erkekler sadece pisliktir. Belli ki istedikleri şey için nasıl mücadele edeceklerini bilmiyorlar, bu yüzden randevularına bile gelmiyorlar."

"Umarım haklısındır." Carly içini çekti. "Flört konusunda pek şanslı olduğum söylenemez. Herkesin bir bahanesi var gibi görünüyor ya da ortaya çıkmıyorlar. Gelenler de tam bir domuz ve bu da beni uzun süre flört etmekten alıkoyuyor." Üzülmemeye ya da pes ediyormuş gibi hissetmemeye çalıştı. Derin bir nefes aldı.

"Sorun nedir?" Sarah sordu. "Oh, bir şey yok."

"Bunu bana yapma bebeğim. İkimiz de birbirimizden sır saklamayacağımızı biliyoruz, o yüzden söyle bana."

Carly fırçayı saçında gezdirmeyi bitirdi ve Sarah'ya döndü. "Bu çok aptalca, gerçekten ve bunun beni rahatsız etmesine neden izin verdiğimi bile bilmiyorum." Arkadaşı sözünü kesmedi ve o da bunu daha fazla içinde tutamayacağını biliyordu. "Çocukken ailelerin ve çiftlerin beni istemediğini anlıyorum. Hep büyüdüğümde beni sevebilecek birini bulacağımı, bir aile kurabileceğimizi, bir sürü bebeğimiz olacağını ve o bebeklerin de beni seveceğini umdum. Her zaman ocağın başında, turtalar ve kekler pişiren, tavuk çorbası gibi ev yapımı ilaçlar yapan harika bir anne olurdum." Gözlerinin yaşardığını hissetti. Bu dilek üzerine üflediği doğum günü mumlarının sayısını unutmuştu.

"Ah, tatlım," dedi Sarah, kollarını etrafına sararak Onu.

"Sorun yok. Gerçekten, sorun yok."

Sarah onun gitmesine izin vermedi ve Carly yardım edemedi ama en iyi arkadaşının sıkı kucaklamasını istiyor.

"Ben senin yanındayım," dedi Sarah. "Biz senin aileniz ve bana istediğin zaman tavuk çorbası pişirebilirsin."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken bile kahkaha atmaktan kendini alamadı. Sarah'nın gerçekçi olacağına her zaman güvenebilirdi.

"Seni seviyorum," dedi Carly.

"Biliyorum ve ben de seni seviyorum. Çocukların senin tavuk çorban için seve seve geleceklerini de biliyorum."

Onlar en iyileriydi. Sarah, Reese, Dalton, Mitch ve tabii ki Nate'e her zaman güvenebileceğini biliyordu. Onlar onun ailesiydi. Kimse onu istemediğinde, bakım evindeki diğer çocuklar bile, onlar hep oradaydı.

"İyi olacak mısın?" Sarah sordu.

"Evet, tabii ki. Beni bilirsin, böyle şeylerden sonra hep toparlanırım. İyi olacağım."

Sarah ikna olmuş görünmüyordu.

"Peki, bana Nate ile ilgili tüm ilginç dedikoduları anlatacak mısın?"

"Anlatacak bir şey yok ve ona olan takıntınızı anlamıyorum."

"İnanın bana, ona takıntılı değilim. O benim için bir kardeş gibidir."

Carly, Sarah'nın burnunu kırıştırmasını izledi. Arkadaşının ne dediğini az çok anlıyordu. Reese, Dalton ve Mitch onun için kardeş gibiydiler, buna şüphe yoktu ama Nate'i hiçbir zaman kardeş olarak düşünmemişti. Bununla birlikte, onu çok düşünüyordu ve bu düşünceleri hızla derinlere itiyordu, böylece kaçma şansları olmuyordu.

Nate Smith gibi biri asla onun peşinden gitmezdi. Gençken bile kadınların onun etrafına üşüşüğünü görmüştü. Her zaman o tehlikeli, karanlık

Bir sürü kadını çeken bir kenar. Nate pek çok kadında hep hayal kırıklığına uğramış gibi görünürdü. Onun en iyi arkadaşıydı ve teknik olarak aile sayılırlardı ama aslında hiçbir akraba değildi. Bu berbat bir durumdu.

Yine de bu konuda hiçbir şey yapmayacaktı. Ona karşı bir şeyler hissediyor diye neredeyse yirmi yıllık arkadaşlığını mahvedemezdi. Sarah sürekli olarak aralarında daha fazlası olduğunu ima etmeye çalıştığından, durumlara her zaman yardımcı olmadı, ama durum böyle değildi.

Nate her zaman onun yanındaydı ve bu onu rahatlatıyordu çünkü başka hiç kimse onu anlayamamıştı. Sarah ve diğerlerinin onun yanında olduğunu biliyordu ama Nate'le durum farklıydı. Onun yanında kendini bir ucube gibi hissetmiyordu. Bazen diğerlerinin onu sadece Nate yüzünden yanlarında tuttuklarını düşünüyordu. Böyle hissetmeye hakkı olmadığını biliyordu çünkü diğerleri ona hiçbir zaman kendini eksik hissettirmemişti. Sadece onlarla farklıydı.

"Ama hadi ama, sen ve Nate, randevuda mıydınız? Bana ne olduğunu anlat. Kız arkadaşına detayları ver."

Carly'nin kendini her zaman suçlu hissettiği yer burasıydı, çünkü Sarah her zaman onun yanındaydı ve eski güvensizlikleri o kadar yersiz geliyordu ki gerçek dışıydı.

Carly güldü. "O kadar da heyecan verici değil. Nate bize tavuk ısmarladı ve inan bana çok lezzetliydi ve kızartmalarımın peynir sosuna bulandığından emin oldu. Bunu ne kadar sevdiğimi bilersin. Sonra tatlı olarak biraz çikolatalı puding paylaştık." Sarah'ya Nate'in onu besleyen kişi olmakta ısrar ettiğini söyleyecek değildi. Eğer bunu ona söylerse, sonunu duymayacaktı.

Yatak odasından çıkarak, yatmadan önce içeceği güzel bir sıcak çikolata hazırlamak için mutfığa doğru ilerledi. Bunun kendisi için kötü olduğunu biliyordu ama aynı zamanda sıkı bir sebze diyeti yapıyordu ve ciddi bir yoksunluk içindeydi. Kilo verdiği de söylenemezdi. Hayır, daha fazla yedi ve kilo aldı. Aptal diyetler ve işe yaramayan aptal modalar.

"Bir tane ister misin?"

"Elbette," dedi Sarah, mutfak tezgahına oturarak. "Hadi ama, anlatacak daha çok detayın olmalı? Nate nasıldı?"

Carly gözlerini devirdi. "İyi birine benziyordu. Biriyle çıktığını sanmıyorum."

"Nate kimseyle çıkmıyor."

"Sence hiç durulacak mı?" Carly sordu. "Doğru kadın için Nate'in bir yuva kurabileceğini hayal edebiliyorum. Mutlu bir evliliği olan bir adam ve fedakâr bir baba," dedi Sarah.

Kıskanmayacaktı. Nate Smith'i elde eden her kadın çok şanslı bir kadın olurdu.

"Aklıma gelmişken, Nate'i aile buluşmamız için evini kullanmamıza izin vermesi konusunda ikna ettim. Barbekü ve havuz."

Sarah heyecanlı bir çığlık attı. "Bunu bir parti olarak düşünün ve bu durum için mükemmel bir bikiyim var."

Carly güldü. Arkadaşının dikkatini yeterince dağıttığı için bir sürü soru sormayı bırakmıştı, bu da onu rahatlatmıştı. Nate ve onun bir kadınla ya da herhangi biriyle yuva kurması hakkında konuşmaya devam etmek istemiyordu.

Yine de bunu inkâr edemezdi, Nate'i elde eden her kadın şanslı olurdu. Onun sert bir adam gibi davrandığını biliyordu ve evet öyleydi ama Nate'in tatlı, nazik, sadık ve sevgi dolu bir yanı da vardı. Onda bu duyguları uyandırabilen her kadın özel biri olmalıydı.

Örnek bölümün sonu

www.evernightpublishing.com/noone-else-can-have-her-by-sam-crescent